

La final de martie în Poligonul de la Peceneaga
Trageri navale pe ninsoare

www.navy.ro

MARINA ROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

IANUARIE - MARTIE

Anul XXIII Nr. 2 (159) 2013 • IANUARIE - MARTIE

Fregata „Regina Maria“
DIN NOU PE MARE

„OMUL ANULUI 2012“
în Forțele Navale

Ochiul Flotei

▲ 26 martie 2013, poligonul temporar Peceneaga
Ninsoare la final de martie! Vedeta blindată
Rovine (180) din cadrul Divizionului 67 NPA la finalul
tragerilor executate în poligonul temporar Peceneaga.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

▼ 20 martie 2013, corveta *Contraamiral Horia
Macelariu*, Marea Neagră

Stabilirea ultimelor detalii pentru manevra
de reprovizionare pe mare cu materiale ușoare.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

▼ 20 martie 2013, corveta *Contraamiral
Horia Macelariu*, Marea Neagră

Verificarea reperelor în baza de viteze
de la Tuzla.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

▼ 4 martie 2013, Portul Militar Tulcea
Vedetele fluviale aliniate la cheu.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

SUMAR

Știri din Flotă – 6

Instrucție – 10

Resurse – 25

Alma mater – 36

Cariera militară – 43

Aniversările marinei – 51

Veteranii marinei – 57

Căpitan-comandorul Auraș Coman, comandantul corvetei Contraamiral Horia Macelariu (265) urmărind evoluția navei pe timpul manevrei de acostare în Portul Militar Mangalia.
Foto: Cristian VLĂȘCEANU

ianuarie - martie

18

Marșul anual de familiarizare cu Dunărea

Prezentarea cabinei de navigație a monitorului *Lascăr Catargiu*, pregătit să execute marșul de instrucție pentru recunoașterea raioanelor fluviale cu ofițerii participanți la cursul pentru formarea cadrelor militare pentru prima funcție. A fost de fapt familiarizarea aspiranților cu viața de pe Dunăre înainte de a-și alege prima funcție din carieră.

26 „OMUL ANULUI 2012“

Având ca precursor concursul „Ofițerul Anului”, instituit de Clubul Amiralilor, concursul „Omul Anului în Forțele Navale” ierarhizează în fiecare an personalul care contribuie la crearea unei imagini pozitive Forțelor Navale și la creșterea vizibilității acestei categorii de forțe.

Aspect din OPS Room-ul fregatei Regina Maria (F222) în timpul unui exercițiu specific desfășurat în comun cu fregata Mărășești (F111).
Foto: Cristian VLĂȘCEANU

16 Din nou pe mare

După o perioadă de staționare la cheu, fregata *Regina Maria* a executat în perioada 25 - 29 martie primul antrenament pe mare din acest an. Activitățile au inclus executarea tragerilor de artilerie, misiuni de supraveghere și monitorizarea traficului naval, exercițiu de reprovizionare pe mare cu materiale ușoare, exercițiu complex de vitalitate și „om la apă”, operațiuni de embargou, precum și exerciții de reprovizionare pe verticală și apunțare a elicopterului.

Simțul măsurii

Lt. cdor ing. **Mihai EGOROV**

A venit primăvara, cel puțin calendaristic, și activitățile din Forțele Navale au căpătat o altă dinamică. Antrenamente pe mare și fluviu, sesiuni de examene, concursuri, lansări de carte, activități de promovare a carierei și multe alte subiecte interesante pe care le puteți găsi în paginile revistei. Ultima decadă a lunii februarie a adus și festivitatea de premiere a câștigătorilor concursului „Omul Anului 2012” în Forțele Navale, prezentată în detaliu în revistă. Din păcate, pentru unii, concursul „Omul Anului” a reprezentat un prilej de a încerca să minimalizeze realizările celor aflați pe podium. „Ce mare lucru crezi că ai făcut dacă ai câștigat locul... la acest concurs? Oricum nu contează”, au spus chibibiții unor colegi de pe podium. Și asta de ce? Pentru că unul sau altul din cei care gândesc așa n-au participat și lucrul de neînțeles de ei, nici n-au fost propuși să participe la concurs? Poate că într-adevăr, nu este mare lucru un premiu obținut, dar contează mult pentru fiecare din cei 27 de câștigători ai premiilor din fiecare an, faptul că cineva apreciază ceea ce au făcut ei; de regulă eforturile sunt colective, dar premiile, individuale. Cum ar fi fost însă acea afirmație, dacă vreunul din cei care a făcut-o s-ar fi aflat pe podium? Nu s-ar fi schimbat oare radical percepția și discursul, nu ar fi fost valorizat altfel, poate chiar la adevărata valoare, un premiu obținut? De multe ori credem că suntem cei mai buni în domeniul nostru de activitate. Uneori avem nevoie și de confirmarea

acestei ipoteze, de recunoașterea celor din jur, a colegilor, a amicilor, a șefilor. Uneori ne alegem și termeni de comparație, fie că este vorba de aceeași activitate sau de una similară făcută de vreun coleg, fie că este vorba de anumite concursuri unde rezultatele sunt cuantificabile, dar avem termene de comparații. Uneori, când nu găsim elemente cuantificabile când comparăm două persoane, riscăm să facem anumite alegeri doar pentru că unul „pare” mai simpatic și mai isteț, pentru că este mai vocal și se pricepe să „confiște” munca altora, transformând-o în realizare proprie. De multe ori însă, atunci când evităm aceste comparații, rămânem cei mai buni doar prin prisma imaginii noastre interioare și alegem să ne ascundem slăbiciunile sau imposibilitatea de a ajunge în topul unui domeniu la un moment dat, nu îngrijorându-ne de propriile limite, ci găsind în permanență vinovați pentru neputințele noastre. Evităm atunci să ne acceptăm limitele și conștienții de realitate, alegem să nu o recunoaștem public, ca nu cumva să ne pierdem din prestigiul impus sau dobândit în fața altora. Observăm că lumea se schimbă în jurul nostru, dar nu acceptăm că și noi trebuie să ne schimbăm și astfel, rămânem înțepenți într-un anumit loc, sau într-un anumit moment favorabil, considerând că totul ni se cuvine. Preferăm să ne ascundem în spatele unor realizări din trecut - deși cel puțin biologic trăim în prezent, lucru demonstrat însă atunci când alergăm să verificăm dacă ne-a fost virat salariul pe card - mistificând adevărul doar pentru că el nu ne ajută într-o anumită situație. Îi stigmatizăm pe cei care îndrăznesc să nu adere curentului favorabil nouă, le minimalizăm realizările celor au îndrăznit să fie serioși în activitate demonstrându-ne și nouă că se poate și că pot aduce un plus valoare într-un domeniu, ne impunem ca lideri informali - de fapt, doar personaje foarte vocale - căutându-ne acoliți care să ne susțină retorica, îi ignorăm pe cei care se implică voluntar la unele activități și uităm că uneori trebuie să știi să și oferi înainte de a aștepta să primești. Suntem buni, suntem cei mai buni. Dacă nu pentru alții, cu siguranță pentru noi. Și uneori uităm că în tot acest eșafodaj caduc, construit de noi, ne lipsește doar... simțul măsurii.

GRUPUL MASS-MEDIA
AL FORTELOR NAVALE
MARINA ROMÂNĂ

Revistă fondată în 1990,
editată de Statul Major
al Forțelor Navale

Redactor-șef:
Locotenent-comandor
ing. Mihai EGOROV
e-mail: egorovmihai@yahoo.com

Secretar de redacție:
Locotenent-comandor
ing. Cosmin OCHEȘEL
e-mail: ocheselcosmin@yahoo.com

Redactori:
Bogdan DINU
e-mail: redbogdan@yahoo.com
Olivia BUCIOACĂ
e-mail: oliviabucioaca@yahoo.com

Fotograf:
Caporal Cristian VLĂȘCEANU
e-mail: vlasceanucristian@yahoo.com

ADRESA REDACȚIEI:
Str. Ștefăniță Vodă, nr. 4
Tel./Fax: 0241-619.539
e-mail: gmmfn@yahoo.com

Ediția s-a încheiat
pe data de 22 aprilie 2013

NORME DE COLABORARE:
Cititorii pot trimite pe adresa
redacției texte și fotografii care
se încadrează în tematica revistei.
Manuscrisele nu se înapoiază.
Răspunderea juridică pentru
conținutul articolelor aparține
în exclusivitate autorilor,
conform art. 206 CP.

COPYRIGHT:
Este autorizată orice reproducere
în condițiile specificării sursei.

ISSN: 1222-9423
C-da 1259/2013; B 00287
Tehnoredactarea și tiparul:

Centrul Tehnic-Editorial al Armatei
Bd. Ion Mihalache nr. 124-126,
București, Tel.: 021-2242634

DTP: P.c.c. Tudora NECOARĂ

Locotenent-colonel **Corneliu PAVEL**
Statul Major al Forțelor Navale

Ședința de autoevaluare privind stadiul îndeplinirii obiectivelor Forțelor Navale Române din anul 2012 a avut loc, pe 12 februarie, în prezența ministrului apărării naționale, a șefului Statului Major General și a altor șefi ai structurilor centrale din MApN, la sediul Statului Major al Forțelor Navale din București.

În prezentarea sa, șeful Statului Major al Forțelor Navale a arătat că, prin misiunile executate anul trecut, militarii din Forțele Navale au contribuit activ la punerea în practică a politicii de securitate a României și îndeplinirea obiectivelor din Strategia de Securitate Națională, prin adaptarea metodelor de acțiune la contextul actual și prin încorporarea lecțiilor învățate din misiunile desfășurate în teatrele de operații.

Referitor la domeniul *Managementul resurselor umane*, viceamiralul dr. Aurel Popa a menționat că structura organizatorică actuală a Forțelor Navale corespunde cerințelor îndeplinirii misiunilor încredințate. Politicile de resurse umane ale Forțelor Navale încurajează competiția și dezvoltarea profesională, dar există și difuncții, generate de lipsa specialiștilor civili din anumite sectoare de activitate, lipsă generată de OUG 34/2009, prin care sunt limitate angajările în sectorul bugetar. „*Oamenii ies din sistem, din cauza pensionărilor sau a altor motive, și nu putem să angajăm alți specialiști în locul lor. Mă refer aici la specialiștii din domeniul mentenanței tehnicii sau la cei din domeniul medical. Lipsa acestora produce dereglări ale funcționării activității din domeniul respectiv*”, a spus viceamiralul dr. Aurel Popa.

În continuare, șeful Statului Major al Forțelor Navale a prezentat activitatea din domeniul instrucției, evidențiind faptul că marinarii militari români sunt pregătiți să îndeplinească întregul spectru de misiuni, de la ajutorarea populației în cazul urgențelor civile, la misiuni de luptă în condiții extrem de dificile. Acest lucru a fost demonstrat de acțiunile Remorcherului Maritim *Grozavul* și Remorcherului Fluvial 328, prin care a fost acordat sprijin populației civile din Delta Dunării afectate de condițiile hidro-meteo aspre din iarna trecută, asigurând transportul de persoane și materiale în zonele Tulcea și Sulina.

„Autoevaluare” la Statul Major al Forțelor Navale

Un alt exemplu menționat de către șeful Statului Major al Forțelor Navale a fost participarea fregatei *Regele Ferdinand* la Operația EU NAVFOR ATALANTA împotriva pirateriei navale, care a reprezentat o provocare majoră pentru Forțele Navale Române în anul 2012. „*Pregătirea pentru această misiune s-a desfășurat timp de mai bine de un an, adaptându-ne metodele la cerințele operaționale. Pe parcursul celor trei luni de misiune, echipajul fregatei a îndeplinit întregul spectru de misiuni primite, multe dintre acestea în premieră, demonstrând astfel că Forțele Navale dispun de un sistem de pregătire profesională care corespunde standardelor NATO și UE*”, a mai precizat viceamiralul dr. Aurel Popa.

Șeful Statului Major General a întărit afirmațiile șefului Statului Major al Forțelor Navale, menționând în special participarea la operația EU NAVFOR ATALANTA, „*Misiunea a fost pregătită foarte bine de către Forțele Navale. A fost o misiune etalon pentru dumneavoastră și ați ridicat nivelul de ambiție atât de sus, încât este o provocare, pe viitor să acționați la fel. Adresez, și cu această ocazie, felicitări echipajului fregatei «Regele Ferdinand» pentru modul în care și-a îndeplinit misiunea. Adresez felicitări personalului Forțelor Navale pentru modul în care a îndeplinit obiectivele anului 2012 și vă asigur că voi susține demersurile dumneavoastră pentru întărirea capacităților în viitorul apropiat.*”

Instrucția pe mare a marinarilor este foarte importantă. În anul 2012, din cauza lipsei fondurilor, numărul zilelor de ieșire a navelor pe mare a fost diminuat, iar o mare parte din instruirea echipajelor s-a desfășurat prin simulare la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale.

La finalul expunerii, viceamiralul dr. Aurel Popa a prezentat obiectivele prioritare ale Forțelor Navale pentru anul 2013. Dintre acestea, menționăm îndeplinirea angajamentelor militare asumate în cadrul NATO-UE Operația ACTIVE ENDEAVOUR, în cadrul inițiativelor regionale; menținerea capacității de reacție imediată și de intervenție cu forțe; îndeplinirea cerințelor „*Ținte NATO de capabilități - 2013*” cu accent pe inițierea programelor de modernizare a fregatelor tip T22R – etapa a II-a, dragor maritim, și continuarea realizării obiectivelor din domeniul scafandrilor de luptă; inițierea programului de inspectare și reparare a platformelor din înzestrare, în vederea prelungirii duratei de viață.

„*În concluzie, pot afirma că Forțele Navale Române dispun de personal și capabilități pentru a-și îndeplini misiunile stabilite și angajamentele asumate de către țara noastră în cadrul sistemului de securitate națională și internațională. Obiectivele de securitate se pot îndeplini prin realizarea programelor de înzestrare. De aceea, pentru a putea îndeplini misiunile, Forțele Navale au nevoie de resursele planificate*”, a afirmat viceamiralul dr. Aurel Popa. Ministrul Apărării Naționale, Mircea Dușa, a apreciat efortul personalului Forțelor Navale Române, deus pentru îndeplinirea obiectivelor din anul 2012, având în vedere resursele avute la dispoziție. „*Efectele lipsei banilor încep să se vadă. Programul multianual de înzestrare a Armatei României este un document care va începe să rezolve o parte din probleme în anii viitori. Știu cu ce eforturi ați îndeplinit misiunea EU NAVFOR ATALANTA din regiunea Golfului Aden, care a reprezentat un mare succes pentru marinarii noștri și a contribuit la îndeplinirea obiectivelor strategice ale Uniunii Europene. Vă solicit ca specialiștii dumneavoastră să planifice resursele în vederea creșterii capacităților operaționale ale Forțelor Navale.*”

Foto: Cristian Vlăsceanu

Deschiderea anului de instrucție

În toate marile unități, unități și garnizoane de marină din Forțele Navale Române, noul an de instrucție 2013 a debutat oficial, luni 7 ianuarie. În Portul Militar Constanța au fost prezenți contraamiralii de flotilă dr. Alexandru Mîrșu, comandantul Flotei și dr. Sorin Learschi, comandantul Flotei de Fregate, împreună cu efectivele complete ale unităților de nave, care au participat atât la ceremonia acordării drapelului de identificare a fregatelor, cât și la defilarea și revista de front care au urmat. Obiectivul fundamental al Flotei în noul an de instrucție îl reprezintă ridicarea nivelului de pregătire a comandamentului și al comandamentelor marilor unități și unități, subordonate în îndeplinirea misiunilor naționale, NATO și Uniunii Europene, cât și cel de menținere a nivelului de instrucție a echipajelor și navelor în vederea executării misiunilor de luptă specifice, independent, întrunit sau multinațional și pentru participarea la misiunea BlackSea Harmony. Printre obiectivele specifice se numără pregătirea fregatei *Regina Maria* pentru participarea la operația ACTIVE ENDEAVOUR din această toamnă, mărirea perioadei de instrucție efectivă pe mare cu tehnica principală de dragaj în funcțiune pentru Divizionul de Nave Minare-Deminare, astfel încât să crească nivelul de instrucție al echipajelor pentru misiunile specifice, ridicarea nivelului de pregătire al Grupului de Elicoptere, dar și al comandamentelor de la diferite eșaloane, precum și intervențiile la situațiile de urgență. Printre obiectivele prioritare putem enumera în principal creșterea prezenței navelor fluviale pe Dunăre și de asemenea, pregătirea și desfășurarea exercițiilor majore conduse de Comandamentul Flotei, cum ar fi LITORAL și VECTORUL. (B.D.)

Pe data de 7 ianuarie, în Portul Militar Constanța debutul noului an de instrucție a fost precedat de o scurtă ceremonie în care fregatele *Mărășești*, *Regele Ferdinand* și *Regina Maria* au primit drapelul de identificare. Aceste drapeluri au fost prezente pentru prima dată la parada militară de la București, de la 1 decembrie 2012, în fruntea blocului de paradă al Forțelor Navale. Contraamiralul de flotilă dr. Sorin Learschi, comandantul Flotei de Fregate a înmănat – în fața întregului efectiv al Portului Militar – drapelul de identificare al celor trei comandamente de fregate. Drapelul de identificare reprezintă un simbol care promovează spiritul de corp și de apartenență a structurii respective la un grup militar distinct. El constituie un mijloc de identificare și particularizare a structurilor militare și personalului acestora, reprezentând prin simbolistica lui un element de continuitate a tradițiilor militare. Și, nu în ultimul rând, drapelul de identificare însoțește structura militară în misiunile la care participă și este purtat de un stegar, care răspunde permanent de integritatea acestuia. (B.D.)

Primirea drapelului de identificare

Foto: Cristian Vlăsceanu

Foto: Cristian Vlăsceanu

„Autoevaluare” la Comandamentul Flotei

Joi, 7 februarie, a avut loc la sediul Comandamentului Flotei, ședința de autoevaluare a activității acestei structuri pe anul 2012. Activitatea, desfășurată în prezența viceamiralului dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, a fost un bun prilej pentru comandantul unității, contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mîrșu să prezinte o analiză obiectivă a misiunilor executate de structura pe care o conduce și totodată, să prezinte o situație comparativă cu anii anteriori. Concluziile autoevaluării vor fi analizate de conducerea Statului Major al Forțelor Navale și se vor planifica misiuni astfel încât rezultatele viitoare să fie cel puțin la fel de bune ca și până acum. (C.O.)

Sărbătoarea Botezului Domnului

Foto: Cristian Vlăsceanu

Marinarii militari au participat, pe data de 6 ianuarie, la ceremoniile religioase din Constanța, Tulcea și Brăila, ocazionate de Sărbătoarea Botezului Domnului. La Constanța, trei plutoane de militari și garda drapelului au însoțit procesiunea care a plecat de la Catedrala Sfinții Apostoli Petru și Pavel spre faleza Cazinoului, iar două ambarcațiuni tip Bombard și un echipaj de scafandri au asigurat buna desfășurare a ceremonialului de binecuvântare și sfințire a apelor, în timpul aruncării și recuperării crucilor din apa mării. La ceremonie, Forțele Navale Române au fost reprezentate de contraamiralii de flotilă dr. Alexandru Mîrșu, comandantul Flotei și dr. Sorin Learschi, comandantul Flotei de Fregate, de comandanți de unități și ofițeri. Vremea frumoasă și ziua de duminică a scos din case numeroși constănțeni pe faleza Cazinoului, numărul acestora fiind estimat de către Jandarmerie la aproximativ 15.000 de oameni. Și la Brăila militarii Forțelor Navale au însoțit procesiunea de la Catedrala Nașterea Domnului pe Calea Călărășilor spre Esplanada Dunării, unde s-a desfășurat ceremonialul de binecuvântare și sfințire a apelor, iar echipajul Remorcherului Fluvial 327 al Serviciului Fluvial a asigurat ritualul de aruncare și recuperare a crucii din apa fluviului. (B.D.)

24 Ianuarie este un simbol pentru toți românii. Acum 154 de ani se înfăptuia Unirea Principatelor Române cunoscută ca Mica Unire, atunci când Moldova se unea cu Țara Românească sub un singur domnitor, Alexandru Ioan Cuza. Ziua de 24 Ianuarie a fost sărbătorită de Forțele Navale în toate garnizoanele de marină prin ceremonialuri militare și religioase, discursuri și tradiționala Horă a Unirii. La Constanța, Ziua Unirii s-a sărbătorit pe esplanada din fața Comandamentului Flotei. La eveniment au participat prefectul județului Constanța, Eugen Bola, contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mîrșu, comandantul Flotei, comandanți de unități, cadre militare active, în rezervă și retragere, veterani de război, elevi de la școlile și liceele din Constanța. În deschidere, au fost rememorate evenimentele care au condus la înfăptuirea Unirii, dar și semnificația și importanța actului istoric de la 1859. Contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mîrșu, comandantul Flotei, a subliniat în discursul său însemnătatea Unirii și datoria pe care militarii o au față de înaintașii lor și tradițiile istorice. Muzica Militară a Forțelor Navale a susținut un scurt recital, intonând la final Hora Unirii. În acordurile Muzicii Militare, toți cei

Foto: Cristian Vlăsceanu

Mica Unire

prezenți s-au prins într-o simbolică horă a Unirii, reiterând astfel momentul istoric de la 1859 când domnul Moldovei, Alexandru Ioan Cuza, a fost ales și domn al Țării Românești. (O.B.)

Analiza ODM pe garnizoana Constanța

Foto: Cosmin Ocheșel

Marți, 15 ianuarie a avut loc la Căminul Militar din Constanța convocarea comandanților de unități pe linia Analizei Ordinii și Disciplinei Militare pe garnizoană. La activitate au fost prezenți comandantul garnizoanei Constanța, contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mîrșu, comandanți de unități, reprezentanți ai Jandarmeriei, Inspectoratului pentru Situații de Urgență și ai Gărzii de Coastă. Pe parcursul discuțiilor s-a făcut o trecere în revistă a principalelor evenimente deosebite la nivel de garnizoană, precum și o comparație cu anii trecuți. O altă temă a discuțiilor a fost și pregătirea activităților care se organizează în garnizoana Constanța cu ocazia diferitelor activități culturale. (C.O.)

Supraviețuire și salvare pe mare

Centrul de Instruire Simulare și Evaluare a organizat în perioada 13-15 februarie „Convocarea de pregătire și certificare a instructorilor în domeniul salvării vieții pe mare”. 42 de cadre militare au fost pregătite din punct de vedere teoretic și practic pentru a-și desfășura activitatea la bordul navelor din Forțele Navale ca instructori de bord pe proceduri de marinărie și, mai ales, atunci când prin ordinul comandantului navei se trece la aplicarea rolului de abandon.

Partea practică s-a desfășurat la bazinul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, unde viitorii instructori de bord de la navele militare și personalul din instituțiile de învățământ din Forțele Navale s-au instruit în tehnici de supraviețuire pe mare împreună cu specialiștii de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare. Aceste proceduri de salvare pe mare sunt foarte importante pentru că după cum bine știm, marea nu iartă niciodată un echipaj mai puțin pregătit. „Prin acești instructori bine pregătiți, noi suntem convinși că la bordul navei se duce mai departe cu succes activitatea de pregătire privind tehnicile de supraviețuire la bordul navei și, în general, tehnicile de supraviețuire în caz de sinistru”, ne-a precizat căpitan-comandorul Mircea Burci, de la CISE. În ultima zi a convocării, pe 15 februarie, instructorii de bord au fost certificați. Căpitan-comandorul Mircea Burci: „Fiecare cursant ca să fie certificat a trebuit să cunoască foarte bine toate mijloacele de salvare individuale și colective, să îmbrace corect mijloacele de salvare individuale și să urce, într-un barem, în pluta de salvare de 20 de persoane. Toate aceste elemente teoretice și practice duc la certificarea personalului participant”.

Despre importanța procedurilor de salvare pe mare, dar și despre cât de dificil a fost antrenamentul, am aflat de la viitorii instructori certificați în domeniul salvării vieții pe mare. Maistrul militar principal Viorel Ciurumelea, șef echipaj fregata Regele Ferdinand: „Antrenamentul este foarte util deoarece pregătește misiunile viitoare pe care le are fregata «Regele Ferdinand». La bordul navei noi suntem și instructori privind salvarea pe mare și întâi ne certificăm noi, dacă cunoaștem foarte bine aceste proceduri, pentru a-i pregăti și pe ceilalți membri ai echipajului. Este dificil, dar este o necesitate privind salvarea pe mare în orice condiții și dacă pretențiile noastre sunt aici îndeplinite și ceilalți membri ai

Foto: Cristian Vlăsceanu

echipajului sunt obligați să procedeze la fel”. Maistrul militar clasa I Laurențiu Mardan, instructor la Școala Militară de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”: „Tehnicile de salvare sunt foarte importante având în vedere că alte mijloace de salvare în primă fază nu sunt și trebuie să învățăm să ne descurcăm cum putem. Nu este dificil, tehnicile sunt destul de simple, dar trebuie știute și practicate în primul rând”. Pentru o bună instruire a echipajelor și a generațiilor de tineri marinari, în fiecare an specialiștii Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare pregătesc și certifică instructorii de bord în domeniul salvării vieții pe mare și menținerii vitalității navei. (O.B.)

În perioada 9-11 ianuarie a avut loc la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale convocarea de pregătire a instructorilor de la bordul navelor din porturile militare Constanța și Mangalia. Am fost prezenți chiar în prima zi a activității, ocazie cu care am putut afla mai multe informații de la comandorul Tiberiu Istrate, comandantul Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale. Așa cum a precizat comandantul unității, acest tip de pregătire reprezintă o metodă mai puțin costisitoare, dar eficientă, având în vedere pregătirea instructorilor de la bordul navelor, care la rândul lor vor fi în măsură să asigure instruirea echipajelor din care fac parte. (C.O.)

Pregătire la CISE

Foto: Cristian Vlăsceanu

Foto: Cristian Vlăsceanu

O altfel de convocare a ofițerilor de relații publice

În perioada 14-15 februarie, Statul Major al Forțelor Navale a organizat convocarea anuală de pregătire a personalului responsabil de activitatea de informare și relații publice din Forțele Navale. Au participat ofițerii de relații publice din unitățile Forțelor Navale, invitați de la celelalte categorii de forțe, reprezentanți ai presei militare, purtătorul de cuvânt al ministerului, colonelul Constantin Spînu, precum și personal din cadrul Direcției de Informare și Relații publice. Joi, 14 februarie, a fost prezent la discuții și generalul de brigadă dr. Răduț Marian Bilbîie, șeful direcției (la acea dată). Convocarea a avut ca scop prezentarea sistemului de relații publice din cadrul Forțelor Navale, identificarea posibilităților de creștere a numărului personalului care reprezintă interfața Forțelor Navale cu societatea civilă, dar și prezentarea principalelor provocări care stau în fața

specialiștilor din domeniu în acest an. Un rol important în cadrul discuțiilor l-a avut prezentarea acțiunilor de relații publice de succes care au reușit să aducă în atenția publicului conștient și nu numai, Forțele Navale Române. Evoluția rapidă a mijloacelor de comunicare și ofensiva puternică a Internetului face ca și produsele realizate de structurile de relații publice și presă militară să fie capabile să se adapteze permanent și să se redefinească în funcție de audiențele cărora se adresează. Și poate, o uniformizare a acestor structuri de la nivelul Ministerului Apărării Naționale va face ca și comunicarea internă, dar mai ales cea care trece granițele instituției Forțelor Navale să fie mult mai bună. Tot cu acest prilej, vineri, 15 februarie, la sediul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” jurnaliștii au fost invitați să participe la o discuție informală pentru întărirea colaborării și dezvoltarea relațiilor

dintre ofițerii de relații publice militari și jurnaliștii civili, în vederea mediatizării optime și echilibrate a activităților cu specific de marină în mass-media civilă. După discuțiile purtate, jurnaliștii au avut posibilitatea să participe și la exercițiile scafandrilor de luptă care se antrenau la bazinul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Nu a fost un exercițiu demonstrativ, ci o zi obișnuită de pregătire a scafandrilor din Forțele Navale. Antrenamentul a constat într-un exercițiu de neutralizare a unei mine marine pentru scafandrii EOD, în timp ce scafandrii de incursiune au desfășurat un exercițiu de salvare a unui scafandru aflat în dificultate, mai exact „un accident hipoxic neconvulsiv”, după cum ne-a spus M.m.p. Marian Arfire. În urma acestui curs, scafandrii EOD și de incursiune au fost calificați pentru misiunile viitoare. (O.B.)

Cursanți la SMFN

Foto: Corneliu Pavel

Joi, 28 februarie, participanții la Cursul postuniversitar de perfecționare în domeniul securității și apărării naționale „Probleme actuale ale securității naționale”, seria XXIV, au efectuat o vizită la Statul Major al Forțelor Navale pentru a cunoaște specificul activității marinarilor militari. Conducerea SMFN le-a prezentat cursanților capacitățile și rolul Forțelor Navale în îndeplinirea obiectivelor din Strategia Națională de Securitate, precum și organizarea Forțelor Navale. De asemenea, au fost prezentate misiunile la care marinarii militari au participat anul trecut, precum și direcțiile de acțiune ale acestora în anul 2013. (C.P.)

Corveta Cam Horia Macellariu pregătită pentru Blackseafor

Foto: Cristian Vlăsceanu

Stabilirea ultimelor detalii în cadrul exercițiului de reprovizionare pe mare între corvetele Contraamiral Horia Macellariu (265) și Contraamiral Eustațiu Sebastian (264)

Foto: Cristian Vlăsceanu

Verificarea legăturii telefonice dintre corveta Contraamiral Horia Macellariu (265) și corveta Contraamiral Eustațiu Sebastian (264)

Foto: Cristian Vlăsceanu

Lt. cdor ing. Cosmin OCHEȘEL

În perioada 19-20 martie corveta *Contraamiral Horia Macellariu* a fost evaluată de o echipă de 4 instructori de la Centrul de Instruire Simulare și Evaluare al Forțelor Navale, condusă de comandorul Dorin Buliga. Marți, 19 martie, la bordul navei au avut loc exerciții la cheu, iar ziua următoare echipajul a fost evaluat pe timpul ieșirii pe mare. Scopul activității a fost de a certifica echipajul și nava în vederea participării la activarea grupării BLACKSEAFOR din luna aprilie.

Ritmul activităților a fost unul alert având în vedere numărul destul de mare al misiunilor executate de militari, dar și perioada relativ scurtă de timp până la prima activare din acest an a grupării, plecarea corvetei *Contraamiral Horia Macellariu* fiind planificată pentru începutul lunii aprilie. Pentru o mai bună și obiectivă evaluare a navei aceasta a ieșit pe mare împreună cu corveta *Contraamiral Horia Macellariu*, cu scopul de a executa activități comune. Care au fost principalele misiuni executate pe perioada ieșirii pe mare și modul în care s-a comportat echipajul am aflat de la comandorul Mircea Burci, șef birou la Centrul de Instruire Simulare și Evaluare al Forțelor Navale „S-a pus un accent deosebit pe procedurile de

Foto: Cristian Vlăsceanu

Aspect din timpul exercițiului pentru vitalitatea navei

seamanship și instrucție marinărească, procedurile de căutare și salvare a vieții pe mare, menținerea vitalității navei și o parte din activitățile care țin de interdicția maritimă. S-au mai desfășurat activități comune de remorcaj și reprovizionare pe mare cu corveta «Contraamiral Eustațiu Sebastian». De asemenea, pot preciza că echipajul și nava sunt în etapa gata de acțiune încă din anul 2011, nava este pregătită, echipajul având o pregătire bună. La finalul celor două zile de evaluare la bordul corvetei ne putem declara mulțumiți de modul în care echipajul a înțeles să se achite de sarcinile care le-au revenit dând dovadă de profesionalism» Pe parcursul activităților desfășurate pe mare am putut observa buna coordonare a echipajului condus de comandantul navei, căpitan-comandorul Liviu Coman, dar și coeziunea militarilor. Odată cu revenirea în portul militar Mangalia am realizat descătușarea și totodată satisfacția tânărului echipaj al corvetei care a reușit să îndeplinească obiectivele propuse, aprecierile comandantului de navă fiind binemeritate. „Acum la finalul evaluării

pot spune că echipajul și tehnica s-au comportat foarte bine. De fapt, această activitate de evaluare a început din luna ianuarie, ea cuprinzând atât o perioadă de instruire a echipajului cât și activități de mentenanță și reparații. Activitatea de instruire a echipajului, a constat atât în antrenarea tinerilor militari și cadre prin activități specifice la bordul navei, cât și prin participarea la acest tip de evaluare. Misiunile pe care le vom desfășura pe timpul activării grupării BLACKSEAFOR nu au un grad de complexitate foarte ridicat, dar necesită activități de lucru în comun cu nave din flotele țărilor membre. Acest fapt presupune un grad ridicat de interoperabilitate între nave și o responsabilitate foarte mare. Echipajul a fost instruit în așa fel încât să se creeze o bună coeziune între membrii săi chiar dacă personalul de la bordul navei este unul foarte tânăr. Vreau să îi felicit cu această ocazie și să le cer totodată să mențină și să își perfecționeze pregătirea”. Le dorim colegilor noștri mult succes și să reprezinte cu profesionalism Forțele Navale Române.

Foto: Claudiu Vișan

Un nou început

Căpitan Claudiu VIȘAN
Batalionul 307 Infanterie Marină

Fiecare an trebuie să vină cu ceva nou, dacă vrei să performezi. La Babadag, acolo unde de mulți ani bătrânele păduri și lacuri stau măturie trudei infanteriștilor marini, 2013 nu este mai diferit. Tradițiile trebuie duse mai departe, legendele de asemenea. Mulți ar crede că vremurile acestea tulburi în care toți vorbim doar de criză, ne-au copleșit. Dar în „raiul” nostru, instrucția merge mai departe. Și chiar dacă nu suntem imuni și grijile parcă ne apasă mai greu ca de obicei, am început și acest an cu viteză maximă. După câteva zile de pregătiri intense, documente, convocări, și ceva îmbunătățiri aduse bazei materiale, una de care suntem mândri, am început instrucția. Prima lună am dedicat-o instrucției individuale, câteva obiective clare – pregătire fizică, instrucția tragerii, topografie militară și instrucție pentru supraviețuire, instructori de bună calitate și o evaluare dură, au creat deja premisele unui început bun cu ritm alert.

Și pentru că frigul face casă bună cu instrucția, a doua lună a anului a adus și primele ieșiri. Deschizători de drumuri au fost cercetașii, care și-au vizitat bunii prieteni – vânătorii de munte. Anul acesta cabana Brădet a fost gazdă bună, iar vremea a fost perfectă: zăpadă din belsug. Două săptămâni în perioada 11 – 22 februarie, infanteriștii marini au demonstrat că nu le sunt străine activitățile de instrucție alpină pe timp de iarnă, antrenamentele de supraviețuire precum și exerciții tactice în teren muntos. Nu au lipsit nici lecțiile de schi, unde au alternat căderile cu unele coborâri demne de mini olimpiada europeană desfășurată la Predeal. Exercițiul a demonstrat încă o dată complexitatea misiunilor, pe care cercetașii din cadrul batalionului le pot îndeplini. În acest moment, Batalionul 307 Infanterie Marină dispune de o structură mobilă, capabilă să desfășoare acțiuni militare specifice elementelor de cercetare în diferite medii de acțiune – zona lagunară, deltă sau munte, la un nivel ridicat.

Sunt de remarcat și noutățile pe care le-a adus în instrucția cercetașilor – locotenentul Nazare, noul lor comandant, un ofițer care sperăm că va îmbina calitatea obținută în anii petrecuți la GNFOs cu ambițiile și entuziasmul grupului pe care îl conduce pentru mult timp. De asemenea, exercițiul a scos în evidență cooperarea excelentă dintre infanteriștii marini și diferite structuri aparținând forțelor terestre, de această dată fiind vorba despre militari ai Brigăzii 2 Vânători de Munte.

A urmat prima săptămână de foc din poligonul Babadag. Și cum tradiția ne obligă, toate tragerile sunt deschise de balul marșurilor, nu al măștișorului. Și astfel, după ce ne-am pregătit bocancii, ranițele și armele, am pornit la drum pe un ger cumplit, care tocmai se înfrățise cu vântul. Am mers, am suferit puțin, mai ales aceia dintre noi care încă nu au avut timp să se obișnuiască să poarte bereta neagră, am tras, am obținut calificative foarte bune și ne-am întors acasă.

Orientarea pe hartă

Foto: BIM

Foto: BIM

Marș spre poligonul de trageri

A fost o săptămână grea, dar efortul a meritat. Am reușit să ne îndeplinim obiectivele, am tras cu aproape tot ce înseamnă armament de infanterie: pistol, puști automate, mitraliere, armamentul de pe transportoare, puști semiautomate cu lunetă, aruncătoare de grenade. Pe lângă trageri, poligonul ne-a permis și câteva mișcări mai ample, am dat puțin „rugina” jos, am exersat câteva manevre tactice, am folosit unele din tehnicile și tacticile de deplasare aprofundate în cadrul unor exerciții multinaționale. De asemenea, exercițiul a fost un bun prilej de a-i integra și obișnui pe cei mai tineri infanteriști marini, cu acțiunile și mediile specifice pe care le vor înfrunta pe viitor. Am apucat să strângem materialele și să le întreținem. După care, am trecut la munca de stat major, pregătiri intense pentru că urma exercițiul DANUBE PROTECTOR 13. Pentru că nu este bine să mergi nepregătit la război, DMX –ul desfășurat în cadrul batalionului a fost proba care ne-a arătat nivelul și lipsurile. Au fost și câteva emoții, pentru că fiecare cadru militar participant a avut de pregătit o sarcină și a fost evaluat. Rezultatele au fost bune, pregătirea de asemenea. După o săptămână pe care am dedicat-o doamnelor, pentru că luna Martie este luna lor, am plecat la Constanța. Un exercițiu greu, orgolii mari. Nu este plăcut să lupți împotriva colegilor, dar este o experiență. Am pus cap la cap concepții, planuri, ordine și am acționat. Arbitrul a fost de data asta calculatorul. Am demonstrat că suntem profesioniști, că facem echipă bună cu mai vechii noștri colegi de la Serviciul Fluvial. Și pentru că este frumos când munca îți este recompensată,

Trageri cu armamentul de infanterie

Foto: BIM

începutul de an ne-a adus bucuria unui binemeritat loc II în cadrul concursului „Cea mai bună bază sportivă”, concurs organizat de Statul Major General. Laurii i-am primit la festivitatea organizată la Prundul Bârgăului. Aici trebuie să aducem mulțumiri tuturor infanteriștilor marini care au tras tare la probele sportive la care am fost evaluați, și celor care prin munca lor au făcut ca baza noastră de instrucție să primească această distincție. Pentru că succesele atrag altele, am avut alături de militarii GNFOs o prestație mai mult decât onorabilă la Cupa Operațiilor Speciale - Memorialul „Tiberius Petre”, unde echipa formată din 2 infanteriști marini și 2 militari aparținând GNFOs a obținut locul al III-lea. Dacă tot am vorbit de rezultate bune trebuie să remarcăm și pe cei dintre noi care în 2012, au fost declarați „Omul anului” în cadrul batalionului.

După toate cele frumoase, tocmai când credeam că vremea a început să țină cu noi, babele de primăvară ne-au prins în capcana iernii. Și astfel, a doua etapă din ciclul de trageri de instrucție, desfășurat la sfârșitul lunii martie, ne-a adus din nou în poligonul Babadag, pe o vreme în care puțini se mai încumetau să privească pe geam, dar să mai și iasă afară. A fost o experiență dură, care ne-a arătat că și cei tineri s-au desprins rapid cu tainele pregătirii unui marș, și că poligonul Babadag este cel puțin frate cu vântul. Ca să nu-i uităm și pe cei de la Peceneaga, GNS – ul nostru – grupul de nave sprijin, cantonat la Tulcea, ne-a reprezentat cu cinste, ca în fiecare an, în poligonul marinarilor de la fluviu. Și cum toate începuturile au și continuare, anul acesta deschidem un nou capitol, ne pregătim intens pentru o colaborare cu grupul de elicoptere, sperăm că după mult timp ieșim din nou în deltă, și îi așteptăm pe cei ce ne sunt parteneri buni de ceva ani – USMC. Închidem cu un parteneriat pentru viitor, prima săptămână din luna aprilie, ne va găsi partener al școlariilor, pe care îi inițiem în tainele micilor cercetași. Vom avea trei zile de „antrenament” în comun, sperăm să fim la înălțimea așteptărilor. Ca întotdeauna răspundem, SEMPER PRAESENS!

Aspect din timpul exercițiului DANUBE PROTECTOR 13

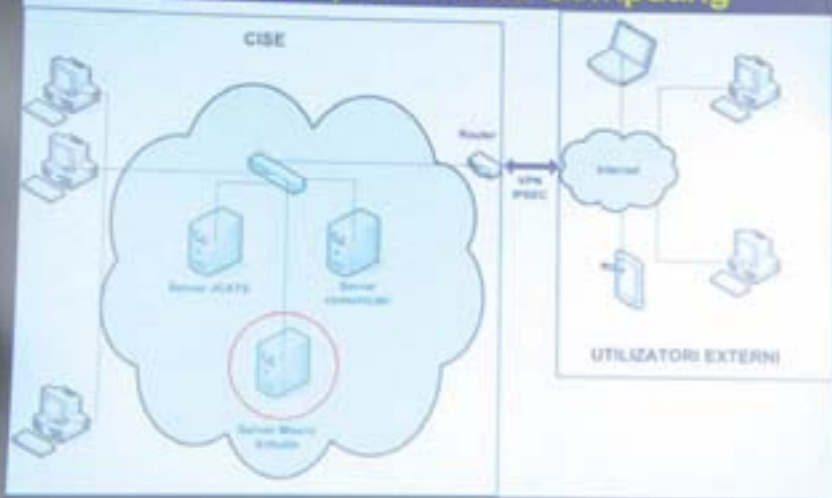
Foto: Cristian Vișceanu

Exercițiu tactic complex cu trageri

Foto: BIM

Versiunea JCATS 11.0 deschide calea în anul 2013 spre "Cloud Computing"

Un nou soft pentru instruirea prin simulare

JCATS - „aplicație cu costuri reduse și bocanci uscați”

Olivia BUCIOACĂ

O nouă versiune a softului JCATS, Joint Conflict and Tactical Simulation, în traducere, simulare tactică, distribuită și constructivă, a fost testată și validată la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale, pe scurt CISE. Cu acest prilej, pe 30 ianuarie, în cadrul Media Day, jurnaliștii au participat la prezentarea noului soft și au asistat la un exercițiu demonstrativ de lansare de rachete.

Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare nu are o istorie lungă, a fost înființat la 1 iunie 2007, ca urmare a angajamentelor asumate de țara noastră prin aderarea la NATO, privitoare la creșterea nivelului de instruire și interoperabilitate a structurilor militare românești cu cele din Alianță. Este însă una dintre structurile specializate din Forțele Navale, care poate nu întotdeauna este vizibilă, dar care cu siguranță se află în spatele navelor, principalii actori, și a misiunilor. Până în anul 2010, militarii Centrului au participat la programe de pregătire în alte centre similare ale partenerilor, în urma cărora au obținut certificarea NATO Instructor-Evaluator MAREVAL, pentru fiecare domeniu de evaluare. CISE este o structură cu sarcini și responsabilități în domeniul pregătirii, evaluării și certificării echipajelor și navelor pentru participarea la misiuni naționale, NATO și UE.

Un alt mare domeniu de acțiune îl reprezintă instruirea tactică de comandament asistată de calculatoare, așa-numitul JCATS. Comandorul Tiberiu Istrate, comandantul Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale: „Este un simulator produs în Statele Unite, care are o istorie de mai mult de 7, 8 ani, a fost dezvoltat permanent, versiuni apar în fiecare an sau la 2 ani. Ce simulează

această aplicație: acțiuni de luptă în toate mediile (terestru, naval și aerian), operații militare, altele decât războiul, americanii au dezvoltat foarte mult pentru urgențe civile acest soft, și este aplicat și este folosit în Statele Unite, operații de stabilitate, deci nu neapărat conflict, poate simula efectul senzorilor și ceea ce vectorii de la bordul navei pot să replice, trageri cu diferite calibre, trageri cu rachete”.

În cei peste 5 ani de existență, Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare a pus la dispoziția Forțelor Navale suportul organizatoric și informatic pentru mai mult de 30 de exerciții de instruire prin simulare constructivă cu diferite structuri tactice și administrative, la care au participat peste 2500 de militari români și străini. Amintim, ca o premieră, faptul că acțiunea fregatei *Regele Ferdinand* în Cornul Africii la operația EU NAVFOR ATALANTA a fost mai întâi pregătită și realizată prin simulare, pe durata a 5 zile, la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare.

Comandorul Tiberiu Istrate: „JCATS implică mai mulți actori, implică forțe roșii, forțe albastre, forțe neutre, forțe care reprezintă civili, toate aceste entități pot fi construite setate în sistem, prin server și controlul jocului, fiind activate una împotriva alteia, astfel încât, roșu să-l recunoască pe albastru ca inamic, roșu să-l recunoască pe galben că îi este neutru, s.m.d.p.”.

Personalul pentru domeniul simulării a fost certificat cu sprijinul companiei americane CUBIC. De asemenea, în perioada 2007-2009, instructorii americani ai CUBIC/România împreună cu personalul specializat în domeniul simulării constructive au introdus și validat softul de simulare JCATS pe stațiile de lucru ale Centrului. Alina Doagă, operator CISE: „Fiecare simulare în parte are specificul ei aparte. Deci nu putem să spunem că

a fost mai greu cu unii sau cu ceilalți. Este frumos și greu în același timp cu fiecare”. Ca personal nu sunt atât de numeroși, dar ceea ce îi caracterizează este mobilitatea. Se constituie în echipe mobile și se deplasează la bordul navelor sau la simulatoarele existente la CISE sau Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Instruirea prin simulare este o componentă deosebit de importantă, este eficientă și se realizează cu costuri minime. Pe fondul bugetar actual a fost necesară identificarea a tot felul de soluții pentru menținerea nivelului de instruire al personalului, iar prin simulare se realizează economii uriașe. „Ca avantaje aș menționa singurul și este preluat din

Foto: Cristian Vlăsceanu

limbajul NATO - este «o aplicație cu costuri reduse și bocanci uscați», așa spun dâșii. Este real, o oră de simulare pentru 150 de oameni la Centrul nostru costă 45 de lei, dacă dumneavoastră faceți comparație cu alte cheltuieli realizate, vă rog să fiți de acord cu mine că nu este atât de scump și efectul să știți că se vede pentru că o parte a pregătirii trebuie să fie și în această formulă”, a subliniat comandorul Tiberiu Istrate. Cu toții știm că simularea nu va înlocui niciodată instrucția practică pe mare, dar ceea ce trebuie să înțelegem este faptul că ajută și completează. JCATS oferă posibilitatea de a conduce activități, de la nivel tactic până la grupări de forțe întrunite, incluzând întregul spectru al conflictelor. Comandorul Tiberiu Istrate: „Aduce ca actori în jocul de simulare Task Force împotriva unui Task Force. Dimensiunea unui Task Force este dată în general de tipul de misiune. Dacă dumneavoastră vă referiți la combat, Task Force-ul poate să aibă până la 200 de nave împotriva a 200 de nave, 500 de nave împotriva a 500 de nave. Jocul poate opera până la 2500 de entități. Simulatorul îți dă posibilitatea să refaci cursul de acțiune și să reiei simularea. Acesta este unul din avantajele pentru că aici poți greși și să înveți din greșeli pe când în viața reală greșești numai o dată. Care este un alt mare avantaj al noului soft JCATS și ce se dorește în 2013? „Să migrăm la ușa beneficiarului cu acest soft de simulare. Acest nou soft ne oferă o posibilitate nemaipomenită, aceea de a migra din Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare cu softul de simulare spre beneficiar, așa numitul concept de «cloud computing». În acest an, în 2013, Forțele Navale își propun să lanseze un proiect pilot, proiect care înseamnă interconectarea fizică a Centrului nostru cu mai probabil Școala de Aplicație a Forțelor Navale, unde dâșii vor beneficia de softul de simulare JCATS care se află la noi, rulat pe calculatoarele dâșilor fără a schimba sistemul de operare. Aceasta înseamnă «cloud computing», ne-a răspuns comandorul Tiberiu Istrate. Singura necesitate o reprezintă constituirea unui server virtual la CISE și posibilitatea accesului și clasificării informațiilor între cele două structuri. Comandorul Tiberiu Istrate: „Aceasta este unul din avantajele nemaipomenite pe care acest soft le aduce și la care adăugăm elementele de configurare comandă-control și informare pe care le-au construit colegii noștri în softuri free”. Instruirea personalului de la bordul navelor militare înainte de misiune a devenit deja o constantă, drept pentru care instruirea prin simulare pe acest nou soft se desfășoară încă de la începutul anului. Prin experiența câștigată în pregătirea și desfășurarea exercițiilor cu acțiune dublă, CISE încearcă să dezovertă această formulă pentru a reda cât mai bine situația din teatru și procedurile de luptă și planificare pe care ar trebui să se instruiască militarii Forțelor Navale și nu numai.

Noua versiune a softului JCATS trecând proba de foc a jurnaliștilor

Exercițiul CAX la Centrul de Instruire Simulare și Evaluare al Forțelor Navale

Locotenent-comandor ing. Cosmin OCHEȘEL

În perioada 11-16 martie a avut loc la Centrul de Instruire Simulare și Evaluare al Forțelor Navale exercițiul de simulare-CAX, exercițiu asistat de calculator, cu navele fluviale. Am fost prezenți la activitate pentru a afla mai multe informații. Am putut astfel afla câteva detalii organizatorice de la directorul exercițiului, comandorul Cornel Rogozan, șef al Serviciului Fluvial:

„Suntem în faza în care desfășurăm simularea propriu-zisă. Ca obiectiv principal, ne-am propus să uniformizăm activitatea de stat major pe structuri de tip task-group și task-unit astfel încât să validăm noile documente de organizare a activității de stat major la nivelul Forțelor Navale și aici mă refer la Manualul de Planificare, precum și alte documente de planificare. La acest exercițiu participă personal de la structurile de nave fluviale,

Batalionul de Infanterie Marină și elemente cu care cooperăm Garda de Coastă, Brigada 9 Mecanizată Dobrogea, elemente de Forțe Speciale și Grupul de Elicoptere.”

Analiza situației tactice în cadrul exercițiului DANUBE PROTECTOR 13

Așa cum ne-a obișnuit la fiecare exercițiu și de această dată Centrul de Instruire Simulare și Evaluare a introdus și elemente de noutate. Care sunt acestea am aflat de la comandantul centrului, comandorul Tiberiu Istrate: „Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare a pus la dispoziția colegilor care sunt antrenați aici un sistem integrat de comunicații pe trei căi: voce, mail și mesagerie. Ca element de noutate am făcut și o validare a proiectului pilot pe care l-am supus aprobării, referindu-mă la migrarea de pe stațiile dedicate simulatorului care rulează sub o aplicație Linux către stații care rulează pe aplicație Windows XP. Validarea s-a făcut local urmând ca după aprobarea proiectului de către decidenți să reușim migrarea cu această aplicație spre beneficiar, spre locurile lor de dispunere permanentă reducând cheltuielile cu personalul pentru acest tip de pregătire” Privind prin prisma eforturilor bugetare considerabil reduse și a resurselor alocate unor astfel de exerciții putem spune că acest gen de activități reprezintă o bună modalitate de pregătire a militarilor. Totodată este o oportunitate de implementare a procedurilor de stat major la nivelul comandamentelor.

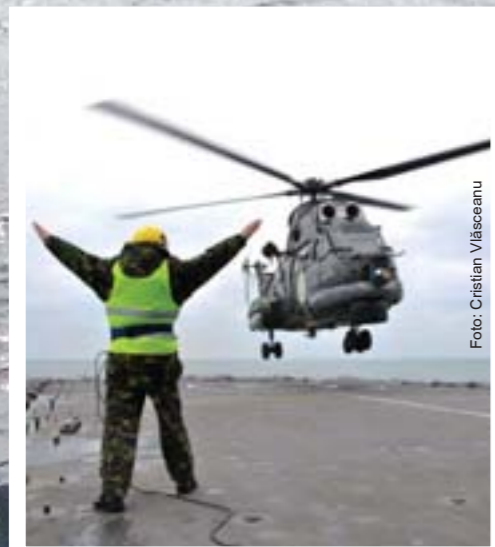

Foto: Cristian Vlăsceanu

Fregata Regina Maria

DIN NOU PE MARE

În perioada 25 – 29 martie fregata Regina Maria a executat primul antrenament pe mare din acest an. Scopul principal a fost executarea tragerilor de artilerie și a acceptanței la aparatura de comunicații instalată la bord. Fregata Regina Maria a executat activități în comun cu fregata Mărășești (F111), cu elicopterul IAR 330 Puma Naval nr. 142 și cu fregata Verni (BGS 42) din Bulgaria. Pe mare s-au executat misiuni de supravegherea și monitorizarea traficului naval pentru realizarea imaginii de suprafață, exercițiul de reprovizionare pe mare cu materiale ușoare, exercițiul complex de vitalitate și „om la apă”, antrenamente pentru operațiuni de embargou (MIO) și boarding, precum și exerciții de reprovizionare pe verticală și de apunțare a elicopterului. Comandorul Bogdan Vochițu, comandantul fregatei Regina Maria: „Am avut parte de câteva zile de vreme destul de rea, dar ne-am îndeplinit obiectivele de instrucție. Am avut o colaborare foarte bună cu colegii bulgari și am reușit ca, fără o întâlnire prealabilă, să lucrăm foarte bine pe mare împreună. Apreciez că a fost un exercițiu util pentru forțele participante”. (M.E.)

Foto: Cristian Vlăsceanu

Exercițiu de boarding la bordul fregatei Regina Maria (F222)

Ocuparea poziției în timpul manevrei de reprovizionare pe mare

Foto: Cristian Vlăsceanu

Comandorul Bogdan Vochițu, comandantul fregatei Regina Maria (F222)

Pregătirea grupei de manevre a fregatei Regina Maria (F222), pentru manevra de reprovizionare pe mare

Foto: Cristian Vlăsceanu

Orientarea în carieră Marșul anual de familiarizare cu Dunărea

Lt. cdor ing. **Mihai EGOROV**

Alegerea primei funcții în cariera militară este foarte importantă pentru orice absolvent al școlilor militare de învățământ de marină, deoarece această primă funcție le va putea marca apoi destinul profesional.

Conștienți de importanța acestei decizii și pentru ca ea să fie luată în cunoștință de cauză, Statul Major al Forțelor Navale a organizat, în perioada 4-7 martie, un marș de instrucție pentru recunoașterea raioanelor fluviale cu ofițerii participanți la cursul pentru formarea cadrelor militare pentru prima funcție. La marș au participat monitoarele *Ion C. Brătianu* (46) și *Lascăr Catargiu* (47) din cadrul Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie.

În timpul celor șase luni în care au urmat cursul de bază pentru pregătirea pentru prima funcție, tinerii ofițeri au avut ocazia să participe la mai multe antrenamente pe mare la bordul navelor militare. De această dată, familiarizarea lor s-a făcut cu navigația pe Dunăre, între Brăila și Sulina. I-am însoțit și noi, într-o dimineață friguroasă de început de primăvară, pe ruta Brăila-Tulcea, acolo unde recunoașterea reperelor de pe mal a fost îngreunată doar de vântul puternic și temperatura scăzută. Ziua se îngâna cu noaptea atunci când aspiranților le-au fost prezentate teoretic, câteva aspecte privind navigația pe Dunăre și principalele caracteristici ale marșului de executat. Comandorul Tudorel Gândac: „Pentru acest marș ne-am propus ca aspiranții stagiați să recunoască zona de navigație pe raionul Brăila – Sulina, cu recunoașterea trecerilor grele din acest raion, a balizajului pe Dunăre, în special pe zona de graniță cu Moldova și Ucraina și familiarizarea lor

cu condițiile și caracteristicile navigației pe fluvii. Pe parcursul marșului aspiranții vor asista la mai multe exerciții demonstrative care se vor desfășura la bordul navelor. La Sulina le-am pregătit o vizită la farul nou, la muzeul de la farul vechi, activități în comun cu Garda de Coastă dar și un ceremonial depunerii de coroane de flori la mormântul colonelului Drăghicescu.”

Odată briefingul terminat, monitoarele *Mihail Kogălniceanu* și *Lascăr Catargiu* au executat manevra de plecare. Desprinse de cheu, navele au început marșul în aval, iar aspiranții au putut vedea de pe puntea etalon a navelor, de pe Dunăre, faleza orașului Brăila, și nava de comandament *Mureșul*. Prezentarea reperelor de la mal a fost făcută permanent de către ofițerii Divizionului Nave Purtătoare de Artilerie. Depășirea locului de întâlnire al Dunării cu Siretul, și trecerea prin dreptul Galațiului a fost urmată de un exercițiu de antrenament specific, respingerea atacului aviației. Trecerea aviației, în cadrul secvenței tactice, a lăsat urme, fiind nevoie de intervenția grupei de vitalitate, un alt exercițiu pe care l-au urmărit cu atenție aspiranții. Navigația pe Dunăre necesită multă atenție, fapt demonstrat și la trecerea prin Cotul Pisicii din dreptul localității Grindu, locul unde au avut loc numeroase coliziuni între nave, cea mai cunoscută fiind tragedia pasagerului *Mogoșoaia*, care s-a scufundat pe 10 septembrie 1989, în accident pierzându-și viața 216 oameni. Pregătirea teoretică bună, experiența navigației pe Dunăre și atenția sporită a echipajului a făcut ca trecerea prin Cotul Pisicii să nu fie decât un element spectaculos de urmărit vizual. Locotenent-comandorul *Maricel Ionașcu*, comandantul monitorului *I.C. Brătianu*: „Pe parcursul marșului avem mai multe treceri grele: la Cotul Pisicii, în zona Cotului Tulcei, apoi pe Sulina la mila marină 31 unde a fost

scufundată nava «Rostok». Porțiunea cea mai dificilă din acest marș o reprezintă Cotul Tulcei datorită curentului și contracurentului din zonă”. Gura de vărsare a Prutului în Dunăre și porțiunea de graniță între România, Republica Moldova și Ucraina a fost un alt punct de interes pentru aspiranți. Navigația se face la malul stâng, conform acordului dintre România și Ucraina, cu capotele puse pe instalațiile artileristice iar pe zona de graniță nu se desfășoară exerciții. Privită din exterior, viața de la navele fluviale pare mai liniștită decât cea de la navele maritime, cu echipaje mai omogene și oameni care se desprind cu greu de navele lor. Aleg tinerii aspiranți să devină marinari la unitățile de la Dunăre?

Locotenent-comandorul Ciprian Armașu, comandantul monitorului *Lascăr Catargiu* (47), prezentând comanda de marș a navei aspiranților de la cursul de bază

Foto: Cristian Vlăsceanu

Foto: Cristian Vlăsceanu

Aspect din comanda de marș a monitorului *Ion C. Brătianu* (46)

Aspirant Bogdan Culiță: „Este primul meu marș pe Dunăre, o experiență inedită și foarte important pentru cariera mea, care sper să fie legată de Dunăre. Vreau să aleg o funcție în acest divizion.” Aspirant Măriuța Zbranca: „Este un marș interesant, util pentru că ne ajută să ne facem o părere despre viața de la Dunăre și să ne putem alege prima funcție în cunoștință de cauză. Pe mare am executat mai multe marșuri. Eu vreau să aleg o funcție la o navă de la Divizionul de scafandri”. Comandantul unității le-a dat tinerilor aspiranți explicații despre itinerar, i-a urmărit atent pe cei care începând cu data de 1 aprilie îi va putea avea ca și subordonați.

Foto: Cristian Vlăsceanu

Comandorul Tudorel Gândac, comandantul Divizionului 67 NPA prezentând tinerilor aspiranți repere din itinerarul de marș al navei

Comandorul Tudorel Gândac: „Eu sunt convins că după acest marș mulți dintre ei doresc să ocupe o funcție la navele fluviale. Pentru a alege această profesie un aspirant trebuie să fie un om hotărât, în ideea a ști ce vrea de la meseria pe care o practică, să iubească în primul rând această meserie pentru că fără o dragoste pentru Fluviul Dunăre nu-ți poți desfășura meseria de ofițer pe navele militare fluviale. În al doilea rând trebuie să aibă cunoștințe temeinice de navigație, de întrebuințare în luptă a armamentului de artilerie de la bord. Iar o a treia caracteristică este să fii un bun marinar, un bun gospodar astfel încât să menții nava în stare de operativitate foarte bună”. Depășirea zonei de graniță și intrarea pe o porțiune unde lățimea Dunării era mai generoasă a permis desfășurarea unor exerciții de formații și evoluții ale navelor. Navele și-au continuat marșul pe Dunăre, lăsând în urmă Isaccea, ajungând la Ceatal Chilia unde Dunărea se desparte în două brațe, brațul Chilia și brațul Tulcea, pe care ne-am continuat și noi drumul. Trecerea grea din cotul Tulcea n-a pus probleme navigatorilor tineri de la bordul navelor, și după ce am depășit faleza orașului, ne-am debarcat lăsându-i pe tinerii aspiranți să-și continue călătoria inițiată pe Dunăre. Desfășurat la finalul cursului de bază pentru prima funcție, acest marș i-a familiarizat pe tinerii aspiranți cu viața pe Dunăre și i-a ajutat pe cei indeciși să aleagă ca prima funcție la navele fluviale.

Aspiranții de la cursul de bază, urmărind atenți prezentarea comenzii de marș a monitorului *Lascăr Catargiu* (47)

Foto: Cristian Vlăsceanu

O zi de instrucție în portul militar Tulcea

La Tulcea n-a fost o iarnă grea, Dunărea n-a mai înghețat și navele Secției Logistice de aici nu s-au mai regăsit ca „vedete” în principalele jurnale de știri ale zilei, intervenind în sprijinul populației civile. Ne-am reîntâlnit cu navele și marinarii fluviali din portul militar Tulcea la început de martie, atunci când primăvara încerca să-și facă cu greutate simțită prezența. Prima oprire am făcut-o la vedete fluviale din Secția a II-a a Divizionului 88 Vedete fluviale. Aici, pregătirile ședințelor de tragere de la Peceneaga din ultima decadă a lunii martie erau în plină desfășurare, iar pregătirea navelor pentru asigurarea serviciilor pe port era tratată cu seriozitate. Echipajele navelor sunt formate din cadre militare tinere, multe dintre ele la început de carieră așa că activitatea zilnică constituie o continuă provocare pentru ei. Alături de locotenent-comandorul Petru Isciuc, comandantul Secției a II-a Vedete Fluviale am participat și noi la verificarea Vedetei Fluviale 142 înainte de intrarea în serviciu. Ordine precise, manevre precise, antrenamente specifice de monitorizare a traficului naval și aerian, antrenamente de vitalitate, puține emoții la vederea camerelor video (a fost și o echipă a colegilor de la Trustul de Presă al Armatei la bord), entuziasm și conștientizarea importanței misiunii lor acolo pe Dunăre, cam acestea au fost

coordonatele ieșirii pe Dunăre pentru verificarea navei. După ce a fost primit ordinul de misiune de la comandorul Liviu Lungu, locțiitorul comandantului Divizionului 88 Vedete Fluviale și după ce nava a fost admisă pentru executarea serviciului, i-am lăsat pe vedetii fluviali să continue pregătirile instalațiilor pentru tragere. Următoarea oprire a fost la Grupul Naval din componența Secției 325 Logistică Tulcea. Indiferent de anotimp sau condiții meteo, activitatea la Secția Logistică este continuă, iar navele au executat deja multe misiuni specifice pe Dunăre. Când nu execută misiuni specifice pe fluviu, echipajele navelor Secției Logistice sunt angrenate în exerciții de antrenament la cheu, unul dintre acestea – exercițiu de stins incendiul – având ocazia să-l urmărim și noi. Căpitan-comandorul M. Vătămanu, șeful de stat major al Secției 325 Logistică Tulcea „Navele Secției 325 Logistică nu stau niciodată. Deși anul acesta nu am avut intervenții cu remorcherul 328, care anul trecut s-a remarcat prin acțiuni desfășurate la solicitarea autorităților locale, în acest an echipajele navelor au depus eforturi pentru a menține starea de operativitate concomitent cu executarea unor misiuni de transport în raionul Sulina pentru subunitățile din cadrul Forțelor Navale. Toate misiunile au fost pregătite temeinic, ele s-au executat în

Exercițiu de stins incendiul la navele Secției Logistice Tulcea

condiții de iarnă, de siguranță și la timp. Viața la Dunăre este grea, dar în același timp îți oferă satisfacția muncii împlinite atunci când ne îndeplinim misiunile, iar mulțumirile nu le așteptăm de la cineva, ci le căutăm în noi înșine ca să putem dovedi că scopul pentru care suntem constituiți este în totalitate asumat”. Chiar dacă doar calendaristic în momentul documentării, primăvara a venit și la Tulcea și marinarii fluviali așteaptă cu încredere să depășească provocările acestui an. (M.E.)

La final de martie în Poligonul de la Peceneaga Trageri navale pe ninsoare

Lt. cdor ing. Mihai EGOROV

În perioada 26-29 martie navele fluviale au executat tragerile de instrucție cu armamentul de la bord cu calibrul 14,5 mm în poligonul temporar de la Peceneaga. Din păcate condițiile meteo extreme, nivelul ridicat al apei și celelalte activități ale Forțelor Navale de la mare la care urma să participăm, nu ne-au permis să vedem la lucru decât navele Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie. La primele ore ale dimineții, lapovița de pe șosea, vântul puternic și frigul pătrunzător de lângă moara din Peceneaga, ne-au făcut să ne mai uităm încă o dată în calendar: era totuși 26 martie. Aveam să ne convingem încă o dată în aceea zi că viața la Dunăre nu este întotdeauna ușoară, condițiile hidro meteo și de navigație influențând activitatea din raionul de tragere. Dificultățile oamenilor bătrânului fluviu au fost reprezentate de nivelul crescut al Dunării, care a îngreunat manevra navelor, de vântul puternic care a impus o atenție sporită comandanților de nave pentru păstrarea navelor într-o poziție care să respecte condițiile ședinței de tragere, de temperatura scăzută și de ninsoarea viscolită care a făcut ca în anumite momente vizibilitatea în raion să scadă spre zero. Condițiile n-au permis deplasarea tuturor navelor din divizion în raion, acolo unde

au fost prezenți - ambarcați la bordul navelor participante – toți servanții, comandanții de piese și tinerii ofițeri absolvenți ai cursului de bază de la Școala de Aplicație a Forțelor Navale în anul 2012, aflați la prima ședință de tragere. Astfel, fiecare militar și-a putut verifica cunoștințele dobândite la pregătirea teoretică, comandând sau executând trageri. Locotenent-comandorul Ciprian Armașu, comandantul monitorului Lascăr Catargiu:

Verificarea instalațiilor artileristice între ședințele de tragere

„Astăzi am desfășurat în condiții vitrege de vreme, tragerile cu calibrele mici de la bord 14,5 mm și cu tunul de 100 mm cu țeavă introdusă. Toate tragerile s-au executat în condiții vitrege de ninsoare și lapoviță, dar ținta a fost atinsă. Obiectivele tragerii au fost de instruire, ochire și antrenarea tuturor membrilor echipajelor aflate la bord. Manevra s-a desfășurat în condiții dificile, a trebuit să fim în permanență atenți pentru că distanța până la mal este mică, vântul are o influență foarte mare mișcându-ne mult pe ancoră, dar datorită ochitorilor foarte buni de la instalațiile artileristice am reușit să menținem ținta în permanență în bătaia focului. Dunărea crescută însemnând un curent foarte mare de care trebuie să ținem seama în timpul manevrelor de rondou, deoarece cu vânt și curent puternic se poate întâmpla să ne apropiem în zonele periculoase de la mal. Începând de la SGP servanții de la tunul de 100mm, care au trecut prin botezul focului executând misiunile de foc, am avut aspiranți care au condus pentru prima dată focul de artilerie în condiții reale și cu muniție reală. Astăzi ei au încununat tot antrenamentul desfășurat de un an de când sunt la bord. Bucuria și satisfacția unei misiuni îndeplinite depășește orice greutate și de aceea consider că viața la fluviu este frumoasă”. Un om cu experiența vieții la fluviu, comandantul unității nu și-a ascuns

Rolul și importanța armatei în politica de securitate a unui stat

Comandor Tiberiu CHODAN
Componenta Operațională Navală

Rolul și importanța armatei în politica de securitate a unui stat, pot fi abordate din perspectivă temporală sau spațială. Pe de altă parte dintr-o anumită perspectivă, analiza subiectului în cauză poate fi echivalată cu o trecere în revistă a locului și rolului comandantului militar (din tripla postură: de militar, diplomat, respectiv strateg) și a interacțiunilor sale cu lumea exterioară a armatei.

Clarificări conceptuale

Dezvoltarea subiectului în cauză presupune clarificarea apriorică a percepției înțelesului celor doi termeni cu care operăm: armata și politica de securitate. Instrumentul de analiză utilizat are ca izvor Strategia Națională de Apărare (SNAP), ultimul document programatic în domeniu, la nivel național, apărut în 2010.

Armata

SNAP definește forțele armate ca fiind „structuri militare în principal, dar și forțe de poliție, jandarmerie sau alte agenții din sectorul de securitate”. Deoarece una din formulările ulterioare - „forțele armate vor trebui să interacționeze la nivel tactic cu forțe și entități aparținând altor ministere și agenții (poliție, jandarmerie, servicii de informații), ...” - , induce o oarecare neclaritate în ceea ce privește definiția inițială, pentru elucidarea problemei suntem nevoiți a face apel la alte documente. Armata conform DEX - ului este totalitatea forțelor militare ale unui stat. În Oxford DEX „armed forces” este definit ca fiind „the army, navy and air forces” sau „an organized force armed for fighting”.

Ar rezulta de mai sus accepțiunea conform căreia armata este instituția militară formată din categoriile de forțe armate sau din forțele militare luptătoare. Structurile luptătoare din armată se regăsesc numai în interiorul categoriilor de forțe. Categoriile de forțe armate sunt structuri subordonate SMG. Din Ministerul Apărării Naționale, 95% din efective se regăsesc în SMG și structurile sale subordonate, iar 5% în celelalte structuri centrale. Ponderea celor trei categorii de forțe armate, forțele terestre, aeriene și navale în cadrul Ministerului Apărării Naționale este de peste 80%.

Politica de securitate

Dacă în general, politica de securitate de guvernare prin decizii, politica de securitate a unui stat poate fi definită ca fiind deciziile luate de instituțiile statului care trasează direcțiile de acțiune pentru promovarea și preservarea valorilor și intereselor naționale. Important de reținut este faptul că „securitatea națională reprezintă condiția fundamentală a existenței națiunii și statului român”. După cum preciza George Cristian Maior, în lucrarea „Incertitudine, gândire strategică și relații internaționale în secolul XXI”, constatăm că în ultima perioadă „juxtapunerea dintre securitate și apărare, o caracteristică a Războiului Rece, s-a deplasat către o nouă configurație. Astfel în timp ce politicile de apărare rămân un subsistem al politicilor de securitate, ambele dimensiuni au dobândit o semnificație conceptuală mai largă”. Mult mai riguros structurată decât strategiile anterioare, actuala SNAP abordează problematica apărării într-o manieră cuprinzătoare, chiar extinsă, suprapunându-se pe alocuri peste cea a securității, sugerând

că o înțelegere a apărării, cu preocupări centrate pe riscuri și amenințări, fără a acorda importanța convenită vulnerabilităților, este caducă, poate chiar greșită. În acest sens o definire mai precisă, consider că ar fi necesară pentru evitarea riscurilor apariției unor tautologii sau confuzii.

„Actuala strategie, este una multidimensională, multidirecțională și multifuncțională” vizând pe lângă dimensiunea militară, și altele „la fel de importante ... precum cea politică, economică, socială și ecologică”. Celor 5 dimensiuni, enumerate mai sus, le corespund 14 domenii ale securității naționale (relațiile internaționale, stabilitatea politico-socială internă, economia stabilă și competitivă, stabilitatea financiară monetară, apărarea integrității teritoriale independente și suveranității naționale, protecția mediului, siguranța sistemelor informatice, siguranță și suficiență alimentară, suficiența resurselor, identitate culturală, stabilitate demografică, sănătatea populației, sistem educațional stabil, protecție împotriva dezastrelor naturale). Acestea au corespondent în structurarea guvernului pe ministere. Cel de-al cincilea, domeniul apărării integrității teritoriale independente și suveranității naționale, face conexiunea cu armata, politica de apărare fiind, în principiu, apanajul Ministerului Apărării Naționale. Politica de apărare (care însumează deciziile luate de instituțiile specializate ale statului pentru gestionarea riscurilor, amenințărilor și vulnerabilităților la adresa apărării naționale), este deci un element al politicilor de securitate.

Abordare temporală

Trecutul

Explicarea sau argumentarea rolului și importanței deosebite a armatei de-a lungul istoriei, ca instituție fundamentală a statului alături de biserică, (care rezidă din însăși evoluția istorică a poporului român, presărată cu numeroase lupte, conflicte armate), atât înainte de 1859 cât și după, consider că nu este necesară, fiind, un lucru arhicunoscut, unanim acceptat. Recunoașterea rolului și importanței acesteia, nu doar ca instrument al statului, ci și ca păstrătoare a valorilor morale și a tradițiilor naționale, ca factor de educare și formare viguroasă a tinerei generații, reiese și din expresia izvorâtă din înțelepciunea populară elocventă în acest sens: „bărbatul care n-a făcut armată, nu e om întreg”.

Prezentul

Ne întrebăm în ce măsură evoluția mediului internațional de securitate determină

Monitorul Lascăr Catargiu (47) în timpul unei ședințe de tragere cu instalațiile artileristice de la bord

Tinta în vizor!

Comanda de dare a focului la una din tragerile cu instalația de 14,5 mm de la monitorul Lascăr Catargiu (47)

Manevra de plecare de la ancoră a monitorului Lascăr Catargiu (47)

Cu toată viteza înainte spre poligonul de tragere!

mulțumirea executării tuturor misiunilor de foc planificate cu calificative foarte bune. Comandorul Tudorel Gândac, comandantul Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie: „Navele divizionului deplasate în raionul de tragere - monitorul «Lascăr Catargiu» (47), vedetele blindate «Smârdan» (178) și «Rovine» (180) au executat toate misiunile de foc cu calibrele de până la 14,5 mm și cu tunul de 100 mm cu țevă introdusă. Astăzi am executat tragerile și cu servanții încadrați la sfârșitul anului trecut și cu aspiranții promoției 2011 de ANMB. Aceștia s-au comportat foarte bine, s-au integrat în echipaje și atât servanții cât și conducătorii tragerilor au obținut rezultate foarte bune astăzi. Condițiile meteo nefavorabile ne-au permis însă să testăm aptitudinile trăgătorilor și sunt mulțumit să constat că aceștia au acționat foarte bine și în aceste condiții de vânt, ninsoare și de temperaturi scăzute. S-a dovedit încă o dată că militarii au fost foarte bine instruiți și astfel, condițiile meteo nu ne-au influențat executarea misiunilor de foc. Față de alți ani suntem aproape de cotele de atenție de apă mare pe Dunăre; apa a intrat până aproape de dig, ceea ce ne influențează foarte mult la manevră, la ocuparea pozițiilor pentru tragere. Aducerea tuturor servanților în poligon reprezintă un sistem viabil de instruire, pentru că servanții își mențin antrenamentul chiar dacă nu se antrenează pe tehnica lor, dar tehnica este aceeași la toate navele. Celelalte nave care nu sunt în raion, vor executa trageri la Midia. Calificativele obținute astăzi sunt de «foarte bine». Sunt foarte mulțumit de modul cum s-au desfășurat activitățile pentru că acesta este rezultatul îmbinării utilului cu plăcutul având ca liant dragostea de meseria de marinar de fluviu”. Activitățile au decurs normal – dacă putem defini normalul finalului de martie la câteva grade sub zero - în poligonul de la Peceneaga, pregătirea teoretică și seriozitatea de care au dat dovadă marinarii permițându-le să execute toate ședințele de tragere planificate, în condiții de siguranță și cu rezultate foarte bune.

schimbări ca rol și importanță a armatei în politica de securitate. Dacă ne referim numai la ultimii douăzeci de ani, aceste schimbări evolutive sunt deosebit de ample, chiar spectaculoase. Ele se referă la fenomenele de profesionalizare, de privatizare, de feminizare, de internaționalizare, fenomene ce au determinat la rândul lor modificări majore în formularea misiunilor, precum și declanșarea unui proces complex de transformare continuă, cu implicații de ordin conceptual, (aparitia unui șir întreg de strategii, concepte și doctrine noi), structural (forțe flexibile, suplimentare, ușor dislocabile, adaptate noilor amenințări asimetrice), tehnologic (înzestrare cu tehnică și armamente moderne, de înaltă precizie, interoperabile, informatizate și chiar integrarea acțiunilor militare, a câmpului de luptă) și relațional (controlul democratic, confruntarea culturii de comandă cu cea contractuală, schimburile de servicii cu

cedarea a o parte din suveranitatea statului în schimbul obținerii „umbrelor protectoare” a organizațiilor internaționale de securitate. Sigur că asumarea obligațiilor noastre ca stat membru al UE și NATO propulsează dimensiunea militară a integrării euroatlantice, cu conexiunile ei, printre primele priorități, dar este de dorit să evităm ca acest proces de integrare să devină la nesfârșit o dificultate greu de depășit și să începem să gândim pentru viitor și la o ridicare prin noi înșine, care ar garanta cu un grad mult mai mare de certitudine „securitatea și prosperitatea generațiilor viitoare”.

Viitorul

De ce armată avem nevoie în viitor având în vedere evoluția mediului internațional de securitate? Cât de importantă va mai fi armata în viitor? Raspunsul este condiționat pe de o parte de orizontul de timp la care

acordat obiectivului principal de „menținere și dezvoltare a capacităților de apărare pentru acțiune la potențial maxim, în scopul descurajării oricărei agresiuni de a utiliza forța militară împotriva României”? Experiența dobândită în teatrul de operații, l-a pus pe militar succesiv în poziția de executant, combatant și diplomat solicitându-i la maxim capacitatea de adaptare, flexibilitatea gândirii și formându-i noi abilități de comandant, de conducător. Știe acum răspunsurile la întrebări. Știe că armata îndeplinește mai multe roluri simultan (pe lângă cel de factor de putere): de asistență (pasiv/activ), execuție/ implementare (reactiv), consiliere (activ), sau/și de conducere (proactiv). Știe că importanța acesteia, în acest context ar trebui să fie crescută, situându-se, în viitor, undeva între importanța principală și capitală. Și mai știe ceva esențial: „că secolul XXI are nevoie de astfel de armate,

Aspect din timpul unei misiuni de „friendly approach” executată de echipa de boarding a fregatei Regele Ferdinand în timpul operației EU NAVFOR ATALANTA

Exercițiu specific Echipii de Forțe pentru Operații Speciale ambarcată la bordul fregatei Regele Ferdinand pe timpul operației EU NAVFOR ATALANTA

societatea civilă – externalizarea serviciilor versus sprijin al autorităților locale, cooperare pentru reconstrucție în teatrele de război etc.). Reducerea efectivelor armatelor în majoritatea țărilor dezvoltate ca urmare a profesionalizării acestora, a fenomenului de regionalizare și globalizare a securității, a fost compensată în multe dintre acestea de echipamentele moderne intrate în înzestrare pe baza tehnologiilor cele mai avansate. Armatele au, în toate țările, rol de factor de putere alături de forța economică a acestora. Competiția pentru putere nu s-a diminuat, ci dimpotrivă. Situația economică din ultimii ani 20 de ani a României, a determinat limitarea accentuată a resurselor bugetare alocate armatei, cu repercursiuni grave asupra menținerii capacităților de luptă, asupra reinnoirii echipamentelor, armamentului și tehnicii uzate. Militarul român este pus așadar, vrând nevrând, în fața unei realități crude, de a constata, cel puțin la prima vedere, că rolul și importanța sa (a armatei române) în politica de securitate a statului s-a diminuat. Minusul de putere (militară) creat a fost redistribuit spre compensare diplomatului (politicii externe), care la rândul său este silit a recunoaște dificultatea preluării plusului de „sarcină securitară”. Depășirea acestei dificultăți a impus, atât convertirea parțială a militarului la „jobul” de diplomat, cât și

ne referim. Dacă în viitorul apropiat (pe termen scurt) constrângerile majore care condiționează alegerea opțiunilor, țin în mod special de resursele bugetare existente, pe termen mediu și lung se impune să ne însușim cu atenție concluziile analizelor, experților în domeniu și să ne stabilim obiectivele. Să plecăm în analiză tot de la documente programatice. Enumerarea unui număr de 15 vulnerabilități, față de 11 riscuri și amenințări în SNAp, poate induce ideea focalizării atenției către „acțiunea internă”. În aceste condiții există posibilitatea percepției unei diluări și mai accentuate a rolului și importanței armatei în ierarhizarea instituțiilor participante la asigurarea securității statului. Pe de altă parte faptul că „mediul de securitate este influențat tot mai mult de dispariția distincției dintre intern și extern”, că două din cele trei principii ale Strategiei Naționale de Apărare se referă la aspecte de conformitate și de corelare cu abordările internaționale, că este precizată utilizarea de către stat a „capacităților sale militare, ca soluții de ultimă instanță”, sugerează focalizarea atenției către exterior (politică de apărare prin politică externă). Citind formulările din SNAp menționate mai sus, ne întreabăm: mai avem nevoie de o armată națională puternică sau ne putem baza pe sprijinul aliaților, pe politica externă activă și eficientă? Ce înțeles trebuie

de astfel de soldați și diplomați, capabili să acționeze într-un mediu în care riscurile și rolurile se schimbă permanent, într-un mediu în care au nevoie de informație și cunoaștere pentru a putea câștiga un alt fel de războaie decât cele cu care am fost obișnușiți”. Și deduce din lecțiile istoriei, că misiunea sa de acum, cea de a face lobby, demersuri pe lângă politician pentru a-l convinge să ia deciziile juste și corecte în domeniul securității naționale a României, (de implementare a SNAp prin strategii sectoriale), nu este decât o provocare veche, dar mereu actuală.

În loc de concluzii

Unde ar putea fi marinarul în această schemă? Gestionarea impredictibilului găsește echivalențe în domeniul său de activitate: prevederea furtunii (analiza și prognoza geopolitică), navigația în curent (adaptabilitate ca urmare a unui exercițiu permanent), schimbarea vântului (flexibilitate/diplomația), navigația la capă (abilitate/mentținerea pe valul geopolitic). Qvot erat demonstrandum – marinarul au avut, au și vor avea, prin natura formației, a meseriei, într-o măsură sporită capacitatea de a gestiona impredictibilul. Poate fi asta o explicație a speranțelor și puterii intuitive, manifestate prin vot, de poporul român, gânditorule? ■

Ziua automobilistului la Stația ITP a Forțelor Navale

Olivia BUCIOACĂ

Ziua automobilistului a fost sărbătorită la 1 martie și de Centrul de Mentenanță, o unitate mai puțin vizibilă și mai puțin cunoscută publicului larg, dar extrem de importantă pentru Forțele Navale. Fie că vorbim de misiuni internaționale sau naționale, pregătiri pe mare sau activități curente de instrucție, în toate aceste misiuni este nevoie și de sprijin logistic, de mentenanță, sprijinul „din spate” care de obicei se vede mai puțin, asigurat de unitatea responsabilă, Centrul de Mentenanță. Singura unitate productivă din cadrul Bazei Logistice Navale și, mai mult, din cadrul Forțelor Navale, Centrul de Mentenanță este, totodată, prima unitate din Armata României și singura din Forțele Navale care a dat în folosință stația ITP. Un obiectiv pe care Statul Major al Forțelor Navale l-a avut în vedere, pentru a asigura condițiile optime de executare a tuturor misiunilor pe linia auto. Comandorul Lucian Bulgaru, comandantul Centrului de Mentenanță: „Suntem singura unitate și prima din Forțele Navale care avem în dotare această stație ITP. În baza prevederilor Direcției Logistice, privind executarea ITP-ului, începând din anul 2009 în unitate a intrat în funcțiune stația ITP. Principalul motiv pentru această activitate a fost dorința să ne aliniem la tot ce înseamnă prevederi legislative ale României și un alt motiv, ca toate mijloacele auto să fie într-o permanentă stare de operativitate. Stația ITP asigură în primul rând o verificare prealabilă a mijloacelor auto și aducerea lor în parametri legali”. Altfel spus, alinierea la tot ce înseamnă prevederile Registrului Auto Român (RAR) în domeniul auto. Chiar dacă cel mai important obiectiv al unității rămâne, într-un limbaj mai puțin formal, menținerea navelor în operativitate, la fel de important este și efortul de menținere în stare de operativitate a mijloacelor auto din Forțele Navale, obiectiv îndeplinit tot de Centrul de Mentenanță. Având în vedere că trecerea ireversibilă a timpului și-a pus amprenta și asupra mijloacelor auto din dotarea Forțelor Navale, unele dintre ele au durată de exploatare la limită sau chiar depășită, menținerea lor în stare de operativitate este posibilă numai prin munca susținută și dăruirea personalului pentru această meserie. Comandorul Lucian Bulgaru: „Numai printr-o muncă susținută a personalului care execută aceste activități de mentenanță la mijloacele auto, cât și printr-o planificare judicioasă a intrării în reparație în funcție de urgență, de nivelul de reparație a tuturor mijloacelor auto care

ajung în unitatea noastră pentru executarea reparațiilor”. Centrul de Mentenanță asigură inspecțiile tehnice periodice pentru toate mijloacele auto aflate în dotarea Forțelor Navale și mai mult pentru aproape toate unitățile aparținând și celorlalte categorii de forțe aflate în zona de responsabilitate, adică în zona Dobrogea. De asemenea, Centrul de Mentenanță este singura unitate din Forțele Navale care pune în aplicare prevederile instrucțiilor în vigoare, ceea ce înseamnă intervenția în caz de necesitate, reparații sau tractare, pentru mijloacele auto militare. Comandorul Lucian Bulgaru: „În unitate există un camion pregătit 24 de ore din 24, 7 zile din 7, care are la bord piese de schimb, truse de scule, mijloacele de remorcare necesare și personal calificat. În maximum 40 de minute, personalul se prezintă, ia în primire mașina, se deplasează la locul unde a rămas în pană mijlocul de transport și avem două variante: dacă avem ceea ce ne trebuie reparăm mașina la locul faptei, dacă nu, se remorchează până în unitate.” Și pentru că pe 1 martie Centrul de Mentenanță a sărbătorit, prin specificul ei, Ziua automobilistului, comandantul unității le-a transmis un mesaj celor care prin munca lor reușesc să asigure bunul mers al mijloacelor de transport militare: „Mesajul meu este foarte simplu. Să meargă pe aceeași linie în continuare, să depună aceleași eforturi, pentru că ei sunt conștienți că numai prin activitatea lor putem să asigurăm Forțele Navale pe domeniul transporturilor de materiale și de personal”. Le urăm și noi, personalul Grupului Mass-Media al Forțelor Navale, tradiționalul La mulți ani! și mult succes în misiunile viitoare. ■

Verificarea parametrilor noxelor la un autocamion pe standul stației ITP

„OMUL ANULUI 2012” În Forțele Navale

Foto: Cristian Vlăsceanu

Lt. cdor ing. Mihai EGOROV

Joi 21 februarie, în Aula Bazei Logistice Navale „Pontica” s-a desfășurat cea de-a treia ediție a festivității de decernare a premiilor concursului Omul Anului 2012 în Forțele Navale. Scopul principal al acestui concurs este de a recompensa valoarea profesională a personalului care contribuie la crearea unei imagini pozitive Forțelor Navale și la creșterea vizibilității acestei categorii de forțe. În acest an s-au înscris sau au fost înscrși în concurs 70 de ofițeri, maiștri militari, subofițeri, soldați profesioniști, personal civil contractual din cadrul unităților Forțelor Navale, dar și studenți și elevi ai instituțiilor militare de învățământ de marină. Concursul s-a desfășurat pe 9 secțiuni, iar în urma evaluărilor candidaților, viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, a înmănat diplome și medaliile primilor trei clasati de la fiecare secțiune. S-au aflat pe podiumul concursului Omul Anului 2012 în Forțele Navale următorii: la secțiunea „Imaginea și vizibilitatea Armatei și a Forțelor Navale”, locul I - comandorul Mihai Panait, comandantul fregatei *Regele Ferdinand*; locul al II-lea - căpitan-comandorul Adrian Siea, comandantul serviciului logistic la submarinul *Delfinul*; locul al III-lea - căpitan-comandorul Remus Scurtu, șeful biroului mentenanță, tehnică terestră și de comunicații la SMFN; la secțiunea „Instrucție și luptă”, locul I - comandorul Tudorel Duță, locțiitor al șefului de stat major pentru zbor la Comandamentul Flotei, locul al II-lea, locotenent-colonelul Marius Gheorghescu, șef al operațiilor și instrucției la Batalionul de Infanterie

Marină, locul al III-lea - sergentul-major Daniel Marin, specialist în cadrul Grupului Naval al Forțelor pentru operații speciale; la secțiunea „Logistică și infrastructură”, locul I - căpitan-comandorul Bucur Silviu, șeful biroului mentenanță nave la Centrul de Sprijin Logistic din Comandamentul Bazei Logistice Navale Pontica, locul al II-lea - căpitan-comandorul Daniil Trică, șeful secției mentenanță nave și tehnică terestră la SMFN, locul al III-lea - căpitan-comandorul Daniel Roșca, comandantul remorcherului maritim de salvare și intervenție cu scafandri *Grozavul*; la secțiunea „Învățământ, știință și artă militară navală”, locul I - comandorul dr. ing. Octavian Tărăbuță, șeful Biroului de Programe Comunitare al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, locul al II-lea - comandorul dr. Cristinel Uce, șeful Serviciului Instrucție din SMFN, locul al III-lea - comandorul dr. Aurel Puichiliță, șeful de stat major la Centrul de Scafandri; la secțiunea „Sănătate și Sport”, locul I - caporalul clasa a III-a Encică Ciprian Ionuț, scafandru de luptă EOD, locul al II-lea - locotenent Sorin Suliman, ofițer în Compartimentul educație fizică la SMFN, locul al III-lea - studenta plutonier Olimpia Mirea, anul IV Academia Navală „Mircea cel Bătrân”; la secțiunea „Presă, Literatură, Film”, locul I - locotenent-comandorul Mihai Egorov, Grupul Mass-Media al Forțelor Navale, locul al II-lea - Olivia Bucioacă, redactor la Grupul Mass-Media al Forțelor Navale, locul al III-lea - căpitan-comandorul Neculai Iurea, instructor superior la Școala de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”; la secțiunea „Istorie, Cultură și tradiții militare și marinărești”, locul I -

dr. Andreea Maria Croitoru muzeograf la Muzeul Marinei Române, locul al II-lea - comandorul Daniel Căpățână, șeful Serviciului Doctrină și Tradiții din SMFN, locul al III-lea - comandorul Petrică Pîrvu, locțiitor al comandantului Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”; la secțiunea „Soldatul Universal”, locul I - căpitanul Marian-Dan Ungureanu, comandant detașament naval în cadrul GNFO, locul al II-lea Mml Daniel Nagherneac, specialist în cadrul GNFO, locul al III-lea - locotenent-comandorul Cristian Ungureanu, ajutorul comandantului serviciului de luptă senzori și armament la fregata *Regele Ferdinand*; la secțiunea „Marinărie și matelotaj”, locul I - Mmp Octavian Jarcă, instructor la Școala de Aplicație a Forțelor Navale, locul al II-lea - Mmp Viorel Ciurumelea, șef de echipaj la fregata *Regele Ferdinand*, locul al III-lea - caporalul clasa III Costel Mândroi, sanitar la vedeta blindată *Opanez*. Câștigătorii secțiunilor exceptând-o pe cea de „Marinărie și matelotaj” vor participa la etapa finală a concursului Omul Anului 2012 pe Armata României. Chiar dacă premiile la acest concurs nu sunt decât simbolice, obiectivul declarat sau nu al câștigătorilor acestei ediții este de a reuși să se claseze pe locuri cât mai bune la nivelul Armatei României, pentru că nu-i așa, poți fi cu adevărat bun doar dacă te compari cu cei mai buni. Iar rezultatele obținute în cei doi ani ai concursului au demonstrat că mulți dintre câștigătorii secțiunilor la nivelul Forțelor Navale s-au regăsit și pe podiumul de premiere al concursului Omul Anului pe Armata României. ■

Dialog cu câștigătorii premiului I la secțiunile concursului „Omul Anului”

Chiar dacă nu vrem să recunoaștem acest lucru, concursul „Omul Anului” naște pasiuni și orgolii printre participanți dar mai ales printre colegii participanților care preferă să câncotească pe marginea rezultatelor decât să se înscrie și să participe. Poate că nu toți dintre dumneavoastră îi cunosc pe ocupanții locului I la secțiunile de concurs, drept pentru care am ales să-i prezentăm prin intermediul unor miniinterviuri. Deci opt întrebări pentru fiecare și răspunsurile corespunzătoare.

Lt. cdor ing. Mihai EGOROV

1. Sunteți unul din câștigătorii locului I la concursul Omul Anului 2012 în Forțele Navale Române. Care credeți că au fost principalele realizări și atuurile care v-au recomandat pentru nominalizarea și apoi au înclinat balanța înspre câștigarea premiului I la secțiunea la care ați participat în cadrul acestui concurs?
2. Prezențați în câteva fraze cariera dumneavoastră: instituții de învățământ absolvite, cursuri, funcții îndeplinite, misiuni deosebite la care ați participat; evenimente sau oameni

care v-au marcat cariera; premii obținute în carieră.
3. Care a fost cel mai important moment trăit sau activitate desfășurată în anul 2012?
4. Înscrierea în concurs a fost o alegere personală sau o propunere din partea comenzii unității în care vă desfășurați activitatea?
5. Câștigarea locului I vă oferă șansa să participați la etapa finală a acestui concurs care se va desfășura pe Ministerul Apărării Naționale. Ce așteptări aveți pentru această etapă?
6. Trofeul „Omul Anului” nu este

recompensat material. Ce reprezintă pentru dumneavoastră, premiul I obținut la Concursul „Omul Anului” și, îl considerați important pentru cariera dumneavoastră?
7. Care sunt provocările dumneavoastră pentru anul 2013?
8. Concursul Omul Anului se adresează tuturor categoriilor de personal din cadrul Forțelor Navale, iar locul I poate fi un element motivațional pentru toți. Ce mesaj aveți pentru colegii din Forțele Navale care au participat sau au ezitat să participe la acest concurs?

Comandor Mihai Panait, secțiunea „Imaginea și vizibilitatea Armatei și a Forțelor Navale”

1. Am fost desemnat Omul Anului 2012 la „Imaginea și vizibilitatea Armatei și a Forțelor Navale”, fapt ce mă onorează și în același timp mă obligă pentru activitatea mea viitoare. Anul 2012 a reprezentat o reală provocare pentru echipajul fregatei *Regele Ferdinand* și implicit pentru mine privit din prisma pregătirii și executării unei misiuni importante „participarea

în premieră la operația ATALANTA, cu elicopter organic”. În același timp participarea și reușita misiunii au reprezentat o oportunitate deosebită pentru mine și pentru echipaj și acesta probabil a fost principalul nostru atu în câștigarea premiului I. Nu în plan secundar cred că imaginea a fost cumva creată și de mass-media reprezentată cu profesionalism la bord pe timpul misiunii de către locotenent-comandorul Mihai Egorov.
2. După absolvirea Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, promoția 1982, am urmat Academia Navală „Mircea Cel Bătrân”, promoția 1986, Academia

de Înalte Studii Militare - București, promoția 2001 și Colegiul Naval de Comandă - Newport, RI, USA, promoția 2009. de-a lungul carierei am absolvit următoarele cursuri de carieră și nivel: curs postuniversitar arme sub apă, curs de stat major-folosirea în luptă a unităților de marină, cursuri de învățare a limbilor germană și engleză, curs pentru echipa de comandă la Den Helder în Olanda/2005, curs Joint SMFA, București/2005, Curs de luptă contrapirateriei, Souda Naval Bay, Grecia, promoția 2012. Mi-am început cariera la bordul navelor din cadrul Divizionului Dragoare, iar în

ca profesionist și ca om. Am participat cu distrugătorul *Mărășești* la misiunile „Strong Resolve” 1996 în La Spetzia și „Strong Resolve” 1998, desfășurate în golful Biscaya. În perioada 1998-2003 am fost șef mecanic la bordul NSSL *Constanța*, nava și echipaj cu care am dus la bun sfârșit alte misiuni inedite pentru Forțele Navale, cum ar fi misiunea în Turcia de ajutor umanitar în urma cutremurului din 1999, marșurile de instrucție și reprezentare „Odiseea 2001” și „Odiseea 2003”. Apoi, în perioada 2003-2006 am făcut parte ca șef mecanic din echipajul care a preluat din Marea Britanie fregata *Regele Ferdinand* și a executat cu această navă prima misiune ACTIVE ENDEAVOUR 2005. În perioada 2006-2010 am îndeplinit funcția de șef al logisticii la Flotila 56 Fregate, funcție de pe care am continuat să lucrez cu toate navele pe care am servit, plus nava soră a fregatei *Regele Ferdinand*, *Regina Maria*. Din anul 2010 îndeplinesc funcția de șef birou mentenanță nave în cadrul Comandamentului Bazei Logistice Navale „Pontica”.

3. Fără îndoială, reparațiile finalizate cu înlocuirea, testarea și predarea în funcțiune a rotorului turbinei de putere „Olympus” Tb de la bordul fregatei *Regele Ferdinand* au reprezentat vârful de efort și în egală măsură de satisfacție personală în anul ce a trecut. Întotdeauna am un sentiment plăcut când revin la bordul navelor pe care am servit și mai ales când am șansa să refac, pentru o sarcină oarecare, o echipă legată nu numai de abilități profesionale, ci și de experiențe și amintiri comune. Implicarea la fregata *Regele Ferdinand* nu a fost doar o sarcină de serviciu, a fost o provocare, dar și o plăcere să lucrez cu un echipaj pe care l-am format și m-a format. Nu aspectele tehnice au fost cele mai dificile. Efortul de a gândi în permanență pozitiv și de a insufla continuu încredere camarazilor este cel mai dificil. Eu nu am

colaborat cu echipajul pe timpul reparațiilor la turbină, eu am făcut parte din echipaj. La final, întotdeauna te întrebi dacă efortul depus a meritat și ai tendința, abia atunci, să cedezi și să spui „altădată nu mă mai înham la treaba asta!”. Pe urmă, după ce te odihnești fizic și psihic, îți evaluezi realizările și apare acel sentiment de liniște, mulțumire sufletească și grațitudine față de cei care au făcut posibilă această realizare. La finalul ultimei zile de lucrări, noaptea târziu, în drum spre casă, Mml Ștefan Rusu îmi spunea frânt de oboesală, mai în glumă mai în serios: „*Sper să nu vă mai văd la bord niciodată!*”. Atunci am spus „*Și eu la fel!*” însă, a doua zi răspunsul ar fi fost: „*Fane, ori de câte ori este nevoie!*”. Instalația de propulsie a navei este vitală. Este de neconceput ca o navă să nu dispună 100% de propulsie pentru că dacă „merge mașina merge marina”.

4. Aș spune mai degrabă o alegere personală influențată. Ideea am preluat-o de la comandantul fregatei *Regele Ferdinand*, comandorul Mihai Panait. La un moment dat, pe timpul lucrărilor dânsul a spus, cu ușoară amărăciune parcă, cum că genul acesta de acțiuni și efortul deosebit al echipajului și echipelor de suport logistic ar trebui scos din umbră și remarcat măcar prin presa militară. Lucru pe care dumneavoastră, revista *Marina Română* l-ați și făcut de altfel și pentru care vă mulțumesc. De asemenea, contraamiralul de flotilă Dan Popescu, șeful Resurselor din Statul Major al Forțelor Navale mi-a influențat în același sens decizia de a mă înscrie la acest concurs. Acest premiu nu îl consider personal, ci este o recunoaștere a profesionalismului și disponibilității la efort fizic și psihic în primul rând al echipajului electromecanic de la bordul fregatei *Regele Ferdinand*, al echipei de proiectare de la Centrul de cercetări pentru tehnica de marină, al

Secției mentenanță din Statul Major al Forțelor Navale, al echipelor de suport logistic din cadrul Comandamentului Bazei Logistice Navale „Pontica”, al Centrului de Mentenanță, al Secțiilor Logistice și nu în ultimul rând al personalului implicat din cadrul Comandamentului Flotei și în special al Flotei 56 Fregate.

5. Nu am nicio așteptare. Consider acest concurs ca fiind o oportunitate de a face cunoscute activitățile deosebite ale Forțelor Navale și oamenii din spatele acestora și, în aceeași măsură, de a cunoaște celelalte categorii de forțe. Omul anului nu este o competiție, este o confirmare. Simpla participare mă onorează.

6. Cum am spus mai devreme, acest trofeu reprezintă o confirmare. Confirmarea că drumul către succes reprezintă forța, sau dacă vreți, capacitatea de a transforma convingerea „Da, pot!” în angajamentul „Da putem!”. Este important pentru oamenii care s-au îndoit, au gândit, au încercat, au robit (cred că este cuvântul cel mai potrivit) și au reușit. Regret că nu-i pot menționa pe toți cei implicați, de la soldat la amiral, numele unora dintre militarii de la bordul fregatei nu le-am reținut, însă vreau să-i menționez pe cei care dețin în egală măsură cu mine acest trofeu: căpitan-comandor Iulian Lupu, Mml Ștefan Rusu, Mmp Valentin Cloșcă, Mml Liviu Stanciu.

7. Nu îmi aleg provocări. Duc la îndeplinire sarcinile asumate sau primite, cu pasiune și responsabilitate față de arma pe care o deservesc și față de oamenii care au așteptări mari de la mine.

8. Toți ne dorim, chiar dacă nu recunoaștem, să fim apreciați, însă atât noi, cât și instituția în care ne desfășurăm activitatea are nevoie de confirmări. Dacă nu pentru voi, atunci măcar pentru oamenii cu care faceți zi de zi o echipă, obțineți confirmarea valorii prin simpla participare la acest concurs.

de profesionalism ingineresc și tact pedagogic cu totul deosebit, motivant pentru toți cei care au crescut la umbra sa.

3. Voi ține minte anul 2012 ca anul în care ROV-ul proiectat, construit și testat de echipa de adevărați profesioniști – ofițeri, maștrii militari și studenți - pe care am coordonat-o a trecut și proba de foc a recunoașterii publice. La expoziția internațională *Euroinvent 2012*, care s-a desfășurat la Iași în luna mai, vehiculul nostru - botezat *Arrow 1* – a fost răsplătit cu 2 medalii de aur: a organizatorilor și a Asociației Inventatorilor Coreeni. Ulterior, conducerea Forțelor Navale a venit în întâmpinarea necesităților noastre de testare intensivă a vehiculului și astfel, am avut ocazia să efectuăm teste în mare de la bordul fregatei *Regele Ferdinand*, teste care, coroborate cu utilizarea lui la evenimente demonstrative, ne-au făcut să ne convingem de corectitudinea configurației constructiv-funcționale a lui *Arrow 1* și de utilitatea sa în domeniul operațiilor subacvatice.

4. Cunoașteam condițiile de participare la acest concurs, deoarece colegi de-ai mei mai vechi, din academie, au fost premiați anterior. În cazul meu, evident, m-am înscris voluntar, dar recunosc că șefii și comandanții mei mi-au „adus aminte” că am avut un an bun.

5. Indiferent de rezultatul numeric, de clasament, pe care îl voi obține, sunt sigur că voi învăța câte ceva în plus de la tovarășii de arme din celelalte categorii de forțe, chiar numai prin cunoașterea domeniilor lor de activitate și a emulației care i-a făcut să obțină aceste rezultate deosebite.

6. Am convingerea că orice premiu în bani ar denatura caracterul de obiectivitate al concursului și de spontaneitate în activitate a celor selecționați pentru premii. Mie însumi, acordarea acestui

semn de recunoaștere a muncii cotidiene însumate în anii de serviciu mă onorează, evident, dar mai ales mă motivează în plus și mă obligă a rămâne măcar în preajma nivelului pe care ceilalți consideră că l-am atins. Cum performanța este o combinație de abilități și motivație, un asemenea premiu te face să cauți a te autodepăși în continuare.

7. Orice sfârșit de etapă reprezintă un nou început. De aceea, între proiectele acestui an trei activități le consider a fi încercări noi, dar cu un potențial mare de beneficii pentru Academia Navală. Deja preliminariile sunt realizate pentru un proiect de cercetare pentru Forțele Navale – analiza cerințelor de modificare a torpilelor electrice în ținte subacvatice de antrenament antisubmarin – iar în ceea ce privește dezvoltarea în continuare a prototipului ROV suntem pregătiți să aplicăm la un grant norvegian. În fine, sunt membru într-o echipă care a început deja derularea timp de 2 ani a unui alt proiect internațional, din fonduri europene, în domeniul dezvoltării culturii și educației maritime în bazinul Mării Negre. Parteneriatele internaționale ale ANMB încep să-și arate roadele, care vor trebui totuși obținute cu multă dăruire, pricepere și perseverență.

8. Concursul „Omul Anului” în Forțele Navale reprezintă un mijloc motivațional nu numai pentru cei premiați. Noi suntem doar vârful aisbergului, doar exponenții echipelor care au sprijinit obținerea de rezultate superioare. De aceea, recomand tuturor potențialilor câștigători să aibă încredere mai mare în a participa, gândindu-se în același timp la colectivele pe care se sprijină și la potențialul uriaș al muncii în echipă.

Foto: Cristian Vâsceanu

Comandor dr. ing. Octavian Tărăbuță, secțiunea „Învățământ, știință și artă militară navală”

1. Cum se întâmplă uneori, există ani în care rezultatele muncii de zi cu zi apar cu o mai mare densitate. Astfel, în 2012, am contribuit la lărgirea substanțială a mediului educativ internațional al Academiei Navale prin organizarea de schimburi internaționale de cadre didactice și studenți, și participarea la unele dintre acestea. În ceea ce privește cercetarea științifică, am definitivat prototipul unui vehicul subacvatic telecomandat prin cablu (ROV), în cadrul unui proiect aprobat și finanțat de Forțele Navale.

2. Am absolvit Academia Tehnică Militară în 1990, specializarea Arme sub Apă, după care, trecând printr-un mic stagiul la fregata *Mărășești*, am fost mutat la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, în vederea pregătirii noilor serii de ingineri ai Forțelor Navale. De atunci până azi, mi-am dedicat cariera învățământului și cercetării în această prestigioasă școală. Pentru dezvoltarea profesională de la asistent la conferențiar universitar am avut șansa să beneficiaz de diverse cursuri de pregătire în Statele Unite, Belgia, Germania, Marea Britanie și să predau în Canada și Bulgaria, până acum. Între cei care mi-au deschis secretele armelor sub apă și care m-au dirijat apoi pe drumul pe care-l urmez, aș menționa pe comandorul ing. Ștefan Bărbărie, din păcate recent trecut în lumea celor drepți, care a fost pentru mulți ofițeri de marină un exemplu

Foto: Cristian Vâsceanu

Caporalul clasa a III-a Encică Ciprian Ionuț, secțiunea „Sănătate și Sport”

1. Principalul atu pentru care am fost propus la concursul „Omul Anului 2012” este cu siguranță participarea la Campionatul Mondial Militar de Taekwondo WTF din Vietnam și șansa de a reprezenta Forțele Navale și Armata României în marile arene ale sportului militar. Dar totodată, au contribuit și rezultatele obținute la celelalte competiții de profil, la care am participat, pe plan național și internațional.

2. Am absolvit cursurile de Instructor sportiv, specializarea Taekwondo WTF, în

cadrul Federației Române de Taekwondo WTF în anul 2001. Am absolvit cursurile de Arbitru de Taekwondo WTF, în cadrul Federației Române de Taekwondo WTF în anul 2001, în momentul de față având gradul maxim pe plan național, respectiv Arbitru Național, depășind celelalte nivele, respectiv categoria a III-a, a II-a și categoria I. Am absolvit cursurile postliceale ale Școlii Naționale de Antrenori, în cadrul Centrului Național de Formare și Perfecționare a Antrenorilor, specializarea Taekwondo WTF în anul 2005. Am absolvit cursurile de soldat și gradat profesionist ale Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” în anul 2008. Am absolvit cursul de brevetare scafandri în cadrul

Centrului de Scafandri al Forțelor Navale Constanța în anul 2009. Sunt component al lotului sportiv militar al Forțelor Navale și component al lotului național militar de taekwondo WTF al Armatei României. Sunt deținătorul centurii negre cu 2 DAN în Taekwondo WTF și totodată, singurul militar activ al Armatei României cu cel mai mare grad pe această ramură de sport, fiind și singurul militar activ al Armatei României, arbitru național și antrenor atestat și recunoscut de Federația Română de Taekwondo WTF pe această ramură de sport (cel puțin din câte cunosc eu și sunt în sportul ăsta din anul 1994) Am obținut numeroase premii la competițiile în care am participat, dar cele mai importante sunt: Placheta oferită de președintele Federației Române de Taekwondo WTF, Constantin Apostol. „Pentru efortul depus în cadrul activităților sportive militare de taekwondo WTF” în anul 2011 la Campionatul Național militar. De această recunoaștere bucurându-se doar 5 militari din Armata României. Am mai obținut, titlul de „Omul Anului 2011” în Forțele Navale, înmănat de șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa; locul 3 în cadrul concursului „Omul anului 2011” la nivel SMG înmănat de șeful Statului General, generalul-locotenent dr. Ștefan Dănilă; și nu în ultimul rând, câștigarea pentru a doua oară consecutiv a titlului de „Omul Anului în Forțele Navale în anul 2012.

3. Cu siguranță participarea la Campionatul Mondial Militar de Taekwondo WTF din Vietnam.

4. Propunerea a venit din partea comenzii unității și a compartimentului educație fizică al Forțelor Navale.

5. Cu siguranță lupta nu va fi ușoară, dar conform zicării „speranța moare ultima”,

sper să reușesc să câștig un loc mai bun decât cel obținut în 2011 la etapa finală a acestui concurs pe Ministerul Apărării Naționale și să înalț pavilionul Forțelor Navale pe cele mai înalte culmi ale performanței.

6. Într-adevăr, trofeul „Omul Anului” nu este recompensat material, dar faptul că îți este recunoscută munca după un an de zile, la cel mai înalt nivel, depășește orice recompensă materială. Este o mare onoare pentru mine ca militar să

fiu considerat numărul 1 într-un domeniu în care am investit cea mai mare parte a timpului meu pentru a obține aceste performanțe.

7. Îmi doresc să fiu sănătos, pentru că provocările se ivesc la tot pasul, și dacă nu ai sănătate îți pare rău că nu ai putut să le înfrunți. Cu siguranță o să continui să mă pregătesc, iar cu susținerea, de orice natură, a colegilor, comandanților și eșaloanelor superioare am să mă pregătesc pentru a depăși sau menține

performanțele, cel puțin la acest nivel.

8. Îi sfătuiesc să continue să se pregătească pentru că numai așa vor ajunge să performeze. Pentru cei care au participat și nu au obținut niciun loc sau sau au obținut celelalte locuri decât locul I, le ofer un motto după care mă ghidez și eu: „Ai piedad? Continuă! Ai câștigat? Continuă!”; iar pentru cei care nu au participat sau au ezitat să participe, vreau să le spun că e loc pentru toată lumea, dar să nu uite că timpul trece.

Foto: Cristian Vlăscăanu

Muzeograf dr. Andreea Atanasiu-Croitoru, secțiunea „Istorie, Cultură și tradiții militare și marinărești”

1. Ca principală realizare menționez volumul: *Pagini de istoria Marinei Române*, publicat la Editura SITECH din Craiova. Pot enumera apoi, alte două volume coordonate, două premii „Colonel de marină Mihail Drăghicescu” în domeniul *Istorie navală și geografie maritimă și fluvială*, acordate de „Clubul Amiralilor”, 18 studii și articole publicate în volume de studii sau reviste de specialitate, 8 participări la conferințe naționale și internaționale din care enumăr doar două: „*South-eastern European economy and its convergences to the core. Routes and goods, actors and factors 16th-19th centuries*”, Colocviu științific internațional, organizat de Universitatea „Dunărea de Jos” Galați; și Conferința Internațională organizată de Facultatea de Istorie a Universității Creștine „Dimitrie Cantemir”, care s-a desfășurat sub genericul: „*EU and Black Sea Regions: Challenges and Opportunities for a Multilateral Cooperation*”, aflată la prima ediție. Bănuiesc că balanța a fost înclinată și de faptul că în toată această înșiruire își găsesc locul și cele peste 20 de evenimente culturale organizate în 2012.

2. Sunt licențiată în Istorie la Universitatea „Ovidius” din Constanța, Facultatea de Istorie și Științe Administrative; absolventă de *Studii aprofundate* sub îndrumarea științifică a domnului academician Șerban Papacostea, Universitatea „Ovidius” din Constanța, Facultatea de Istorie și Științe Administrative; absolventă de *Studii aprofundate* la Universitatea „Aristotel” din Thessaloniky – Grecia; *Doctor în Istorie* - Istorie Medievală Universală, coordonator: academician Șerban Papacostea, la Institutul de Istorie „Nicolae Iorga” al Academiei Române, București; *EXPERT în bunuri de importanță tehnică: instrumente de navigație, ancore și elice, machete de nave*, atestat de Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național; *Manager de proiect* – specialist în managementul proiectelor, Centrul de Pregătire Profesională

în Cultură, București, atestat de Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național. Sunt *lector universitar asociat* al Facultății de Istorie și Științe Politice din cadrul Universității „Ovidius” Constanța; *membre* al colectivului de cercetare al Institutului de Turcologie și Studii Central-Asiatice, Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca; *membre* al Asociației „Dobrogea. Istorie și Civilizație”; *membre* al Comisiei Române de Istorie Militară; *Membre* al Societății de gestiune colectivă a drepturilor de autor „CopyRo”; *membre* al *Consiliului științific* al volumului „Comunicări științifice”. Biblioteca Historica, Philosophica et Geographica, Colegiul „Medienseis”, Catedra de Istorie și Științe Socio-umane, Mediaș; *consilier științific* al Revistei „Marea Noastră”, editată de Liga Navală Română (fondată în 1931) și *redactor-șef* al Anuarului Muzeului Marinei Române. Volumele pe care le-am publicat sau coordonat au fost distinse de-a lungul timpului cu 12 premii, „*Colonel de marină Mihail Drăghicescu*” în domeniul *Istorie navală și geografie maritimă și fluvială*, acordate de „Clubul Amiralilor”. Am publicat 4 volume de autor, 7 în co-autorat, am coordonat 2 volume și sunt redactor-șef al ultimelor 8 volume ale Anuarului Muzeului Marinei Române; am publicat 125 de studii și articole, am participat la 61 de conferințe/sesiuni științifice naționale și internaționale și am contribuit la organizarea a peste 260 de activități culturale desfășurate la Muzeul Marinei Române.

3. Foarte importante au fost activitățile dedicate Zilei Marinei Române, Festivalul Japonez „Flori de primăvară” care s-a bucurat de un succes deosebit și redactarea și publicarea volumului *Pagini de istoria Marinei Române*.

4. A fost o propunere din partea direcțiunii Muzeului Marinei Române.

5. Nu vă ascund faptul că îmi doresc să îmi regăsesc numele și la nivelul acestei etape chiar dacă, sunt sigură, concurența va fi crâncenă într-o competiție în care, de la toate armele, vor participa mulți oameni valoroși. Pot doar să sper că nu îi voi dezamăgi pe cei care m-au plasat pe primul loc și că voi putea contribui la menținerea frumoasei imagini pe care o au Forțele Navale la nivelul Armatei Române.

6. Deși pare, poate, greu de crezut, o satisfacție mai mare decât cea a unei recompense materiale este dată de recunoașterea celorlalți. În fond, orice profesionist își dorește ca munca să îi fie remarcată și apreciată. Și de cele mai multe ori, o felicitare venită din partea cui trebuie, este neprețuită. Pentru mine, mărturisesc, bucuria este cu atât mai mare cu cât odată cu primirea acestui premiu am simțit efectiv că fac parte dintr-o familie care își privește membrii cu egalitate, femei, bărbați, cadre militare, civili, văzându-i pe toți capabili să construiască imaginea Forțelor Navale.

7. Multe. Sper să vad curând ieșit de sub tipar volumul publicat postum de regretatul contraamiral Petre George, printre ai cărui consilieri științifici am onoarea să mă număr; tomul XVI al Anuarului Muzeului Marinei Române este și el în pregătire, sperăm să organizăm cea de-a XVIII-a ediție a sesiunii științifice a Muzeului Marinei Române; desigur, activitățile culturale devenite tradiționale, dar și altele noi sunt programate să se realizeze și nu voi omite aici participarea la sesiunile științifice internaționale la care am fost invitată.

8. Am să-l citez pe Napoleon Bonaparte care spunea: *În ranița fiecărui soldat se află bastonul de mareșal*. Ei bine, da, oricare dintre noi poate să câștige. Îi încurajez să fie îndrăzneți și să participe la acest concurs, membrii comisiei pot vedea strălucirea acolo unde concurentul nu credea că mai există.

Căpitanul Marian-Dan Ungureanu, secțiunea „Soldatul Universal”

1. Principalul motiv pentru care am fost propus și ales „Omul Anului” în anul 2012 este participarea mea în teatrul de operații Afganistan. Unul din atuurile care mi-au adus acest premiu a fost munca în echipă alături de oamenii pe care i-am avut în subordine în misiune. Acest premiu nu îl consider doar meritul meu, ci meritul întregii echipe cu care am operat în Afganistan.

2. Am absolvit Academia Navală „Mircea cel Bătrân” în anul 2009. După absolvire am început cursurile de bază în domeniul operațiilor speciale, moment în care am fost încadrat pe funcția de Comandant Detașament în Grupul Naval al Forțelor pentru Operații Speciale. Încă de la începutul carierei mele la acest grup am întâlnit oameni foarte bine pregătiți pe care i-am ales ca și modele, modele pe care sper să le depășesc cândva.

3. Misiunea în teatrul de operații Afganistan.

4. Propunere din partea comenzii unității.

5. Este o onoare pentru mine să primesc acest premiu din partea Forțelor Navale. Ce va urma la etapa finală pe Ministerul

Foto: Cristian Vlăscăanu

Apărării Naționale nu pot estima, dar sunt sigur că sunt și alți candidați care au avut un an 2012 foarte bun din punct de vedere profesional.

6. Este a doua oară când primesc acest premiu; în anul 2011 am primit premiul „Omul anului” la Secțiunea „Sănătate și Sport” în Forțele Navale și am luat locul 3 la aceeași secțiune în etapa finală a Ministerului Apărării Naționale. Să primesc acest premiu din nou la o secțiune diferită îmi dovedește că pot excela la mai multe capitale. Sper ca în următorii ani să

câștig acest premiu la o secțiune diferită. 7. Îmi doresc să fiu sănătos și să pot munci în același ritm pe tot parcursul anului. Voi continua să mă pregătesc atât profesional, cât și personal. Probabil un Kurs de Stat Major sau o viitoare misiune externă sunt țelurile mele în viitorul apropiat.

8. Îi sfătuiesc să participe și să manifeste interes pentru acest concurs. Colegii mei din Forțele Navale ar trebui să privească ca și o provocare acest concurs. Toate acestea vor ridica nivelul pregătirii și al rezultatelor în secțiunile din concurs.

Foto: Cristian Vlăscăanu

Mmp Octavian Jarcă, secțiunea „Marinărie și matelotaj”

1. Participarea la aproape toate activitățile de promovare a marinei care au avut loc anul trecut în garnizoanele București, Constanța și Mangalia, și modul în care am atras publicul (în medie pe zi la aceste activități am executat peste 250 de brățări împletite care au avut un real succes, dar am și învățat peste 200 de persoane să le confecționeze). La toate activitățile din garnizoana București când au participat și alte arme standul marinei a fost atracția principală a vizitatorilor datorită atelierului interactiv.

2. Am absolvit Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”, secția Maiștri Militari de Marină specialitatea Artilerie și rachete navale în anul 1988 și am fost repartizat la Secția de verificare, pregătire, reparare rachete. În luna ianuarie 1991 am fost mutat pe nava purtătoare de rachete *Zborul* (NPR 188) ca tunar. Pe această navă am stat până în anul 2005, promovând până la funcția de șef de echipaj. Din anul 2005 până în prezent sunt instructor la cabinetul de artilerie și rachete din cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”. Până în prezent am absolvit două cursuri, unul de artilerie și unul de șef de echipaj cu rezultate bune. Sunt

un om conștiincios, muncitor, am numai calificative de „foarte bun” și de „excepțional” la notările de serviciu, dar dacă în cariera mea nu ar fi fost un comandant de navă precum: comandorul (r) Eugen Gabur, comandorii Liviu David, Viorel Stanciu, Marius Duicu care ridicau lună de lună ștacheta pregătirii de specialitate și marinărești a echipajului, un Mmp (r) Mihai Mitric de la care am învățat artilerie, un șef de echipaj ca Mmp (r) Victor Vasiliu sau un Mmp (r) Aurel Baci de la care am învățat marinărie și matelotaj poate nu ajungeam aici. Trebuie recunoscut că toate marile realizări obținute pe linia marinăriei și matelotajului se datorează comandorului Vasile Chirilă care a readus marinei o tradiție aproape uitată. O contribuție majoră a avut-o și Mmp Petre Dragu care mi-a cerut să particip la executarea primei lucrări din Școala de Aplicație a Forțelor Navale, pe care ne place să o denumim „Momentul zero” (putea alege orice alt coleg). Pot spune fără rețineri că anul 2012 pentru mine a fost un an plin de realizări și premii precum: „Emblema de merit în Serviciul Armatei României” clasa a III-a, Medalia „Virtutea Maritimă” clasa a II-a, Premiul „Comandor și C.L.C. Gheorghe Balaban” acordat de Clubul Amiralilor, locul III la Concursul de Matelotaj ediția a II-a și după părerea mea, cel mai valoros premiu, locul I la secțiunea „Marinărie și Matelotaj” în cadrul concursului Omul Anului 2012. O misiune mai deosebită referitor la marinărie și matelotaj a fost în martie 2012 când am participat la marșul de recunoaștere a coastei românești și unde am avut un atelier de marinărie.

3. Din punctul meu de vedere toate activitățile au fost importante, dar cele mai solicitante privind pregătirea și modul de desfășurare au fost cele de promovare a Forțelor Navale, care au avut loc în garnizoana București.

4. Mulți participă la acest concurs la faza pe unitate dar, doar unul singur ajunge la faza organizată pe SMFN.

6. Pentru mine, reprezintă recunoașterea și răsplata muncii. Din întregul efectiv al marinei un singur ofițer, maistru militar, S.G.P. sau P.C.C. poate ocupa locul I într-un an, deci, oare cine nu-l dorește?

7. Sunt multe, dar așa vrea să ajung din nou la Concursul „Omul Anului” faza pe SMFN.

8. Celor care au participat, le doresc multă forță de muncă și succes anul acesta. Marinarii sunt oameni curajoși și nu cred că există marinari care să ezite să participe la concursuri sau întreceri. ■

Foto: Cristian Vlăsceanu

„Toți oamenii sunt egali în fața suferinței”
Anonim

Solidaritate și voluntariat

Cpt. cdor psih. **Ciprian HANCIUC**
Statul Major al Forțelor Navale
(Secretar executiv al Asociației
de Caritate din Armata României -
„Camarazii”)

Despre solidaritate

Solidaritatea socială constituie un ansamblu de interese, idei, credințe, sentimente și opinii care creează o dorință pentru un mod unitar de acțiune și reprezintă un mediu care generează capital social.

Cred că la noi solidaritatea a fost întotdeauna o substanță deficitară. Mihail Ralea (1896-1964), eseist, filosof, psiholog, sociolog, diplomat, om politic, profesor, membru al Academiei Române, spunea că suntem „un popor format din indivizi care au tendința să se salveze fiecare pe cont propriu”. Nu sună actual ?

Suntem asaltați prin toate căile informatice, din ce în ce mai mult, de cazuri care ne cer suport umanitar și poate că de aceea devenim imuni la astfel de drame. Pe de altă parte, cei mai mulți dintre noi preferă să gândească, pentru confortul psihic, „fiecare cu ale lui”, sau vor să se țină departe de astfel de tragedii. Și, apoi, nu ai cum să alini tu toată suferința din lumea aceasta. Ea e destulă și tu doar te poți socoti norocos dacă nu ai de-a face cu ea. Prin urmare, bagi capul între umeri și mergi mai departe, ca-n poveste...

[...Un șoricel trăgea cu ochiul printr-o crăpătură a zidului și a văzut țărâna și nevasta deschizând un pachet. „Interesant de văzut ce mâncare este în pachet” s-a gândit șoricelul în sinea lui, dar s-a cutremurat văzând perechea scotând o... capcană de șoareci. A ieșit șoricelul în curte și a început să strige: - Este o capcană de șoareci în casă!!!

Găina a cotcodăcit, și-a ridicat capul și i-a zis:

- Șoricelule, eu știu că-i o nenorocire pentru tine, dar pentru mine nu are nicio importanță. Șoricelul s-a îndreptat către purcel, care i-a arătat simpatie și i-a spus:

- Îmi pare așa de rău șoricelule, dar nu este nimic de făcut decât să mă rog pentru tine. Te asigur că te vei găsi în rugăciunile mele. Șoricelul s-a îndreptat spre vacă, dar ea l-a privit cu dispreț:

- Vai ! Îmi pare foarte rău pentru tine, dar chiar nu este o urgență pentru mine.

Trist și speriat s-a întors șoricelul acasă să se descurce singur cu capcana de șoareci. Noaptea s-a auzit un clic, iar nevasta țărânului a sărit din pat să vadă ce s-a prins în capcană. În întuneric nu a văzut că era coada unui șarpe ce se prinsese. Șarpele a mușcat-o și ea a fost transportată la spital. A fost tratată și a revenit acasă cu temperatură mare.

Cu toții știm că cel mai bun tratament în caz de temperatură mare e o supă proaspătă de găină. A luat țărâna găina și a tăiat-o ca să gătească supa. Vecinii și prietenii au venit să viziteze bolnava și stăteau cu ea cu schimbul. Ca să-i hrănească s-a văzut nevoit țărâna să taie porcul. Nu după mult timp femeia a murit, iar pentru pomană țărâna a trebuit să taie și vaca.

Morala: Data viitoare când auzi că cineva se confruntă cu o problemă și ai impresia că acest lucru nu te privește, adu-ți aminte: Când unul dintre noi este amenințat, cu toții suntem expuși unui risc. Trebuie să avem grijă unii de alții !]

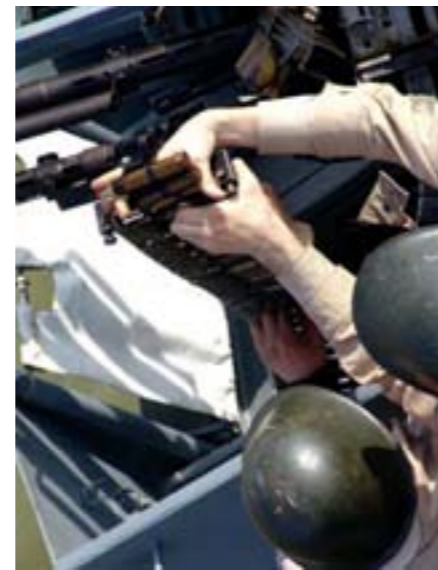
Un astfel de comportament, ca-n poveste, ne ține departe de neplăcerile altora, dar desigur nu ne asigură nicio protecție în fața propriilor neplăceri. Iar, când avem de-a face cu ele, este groaznic să fim singuri în fața lor și fără niciun ajutor.

O certă șansă de sprijin

Înființată pe 13 mai 2008, Asociația de Caritate din Armata României - „CAMARAZII” a desfășurat o activitate remarcabilă, contribuind la soluționarea unui număr semnificativ de cazuri medicale și sociale grave din rândul personalului armatei, a familiilor acestora, a răniților, invalizilor, urmașilor celor decedați în teatrele de operații, precum și personalului militar și civil care și-a desfășurat activitatea în instituția militară.

Soluționarea acestor cazuri depinde, în mare măsură de menținerea liniei de conduită profund umane, pe care, personalul armatei, în general și al Forțelor Navale, în special, a înțeles să o adopte în cei 5 ani de existență.

Datorită spiritului profund uman și colegial dovedit de toți cei care au contribuit la

acumularea de fonduri cu destinație caritabilă, Asociația de Caritate din Armata României „CAMARAZII” a putut interveni în mod substanțial pentru ajutorarea personalului militar în activitate, rezervă sau retragere și personalul civil care își desfășoară sau și-a desfășurat activitatea în Armată, aflați în dificultate probleme medicale și sociale deosebite. Sub deviza „Înainte de toate suntem oameni”, Asociația a acordat în decursul celor aproape 5 ani de existență, **ajutor financiar pentru personalul militar și civil din cadrul Forțelor Navale**, în valoare de **158.575 lei**, pentru **38 de familii**, sprijin de care au beneficiat, următoarele categorii de personal: 13 familii ale SGP (UM 02044, UM 02020, UM 02078, UM 02035, UM 02131, UM 02016, UM 02028); 10 familii ale Mm și Subof. (UM 02041, UM 02154, UM 02196, UM 02020, UM 02109, UM 02006), 8 familii ale ofițerilor (UM 02150 C.O., UM 02068, UM 02133, UM 02020, UM 02109, UM 02044), 5 familii ale personalului civil contractual (UM 02154, UM 02132, UM 02003) și 2 familii ale studenților ANMB.

Ajutorul solicitat, precum și sumele acordate personalului din cadrul Forțelor Navale au crescut an de an, acest sprijin fiind posibil, în principal, datorită **spiritului de solidaritate** manifestat de către cei care au contribuit la asigurarea resurselor financiare necesare, prin **cotizații, donații** sau prin **viramentul a 2% din impozitul anual pe veniturile salariale**, în contul deschis de către Asociația „CAMARAZII”.

Din anul 2008 până în prezent s-au strâns 158.575 RON din care în anul 2008 au fost 3.000 RON, apoi 2.500 RON în anul 2009, crescând la 60.740 RON în anul 2011, 68.000 RON în anul 2012 și 24.335 RON în primele două luni ale acestui an. Pentru a putea asigura în continuare suportul necesar acțiunilor caritabile preconizate la nivelul Forțelor Navale, dorim să vă informăm despre modalitățile prin care ne putem ajuta colegii sau membrii de familie, după cum urmează:

Dacă aveți deja calitatea de membru al Asociației de Caritate din Armata României „CAMARAZII” puteți achita cotizația aferentă anului 2013, prin două variante:

VARIANTA 1 - realizarea viramentului de 2% din impozitul anual pe veniturile salariale către Asociație, situație în care trebuie să **completăm**, „de mână”, un exemplar din **Formularul 230**, astfel: rubrica - anul: se completează - 2012 (pentru că ne referim la veniturile ce au fost realizate în anul anterior); în câmpul I: adresa din C.I./B.I. (nu adresa unde locuim cu chirie ori adresa de la o altă reședință, în situația când deținem mai multe locuințe); în câmpul III, pct. 2, se vor înscrie cu MAJUSCULE, în spațiile: **Denumire entitate nonprofit/unități de cult: ASOCIAȚIA DE CARITATE DIN ARMATA ROMÂNIEI – CAMARAZII; Codul de identificare fiscală a entității nonprofit/unității de cult: 23988586; Cont bancar (IBAN) a entității nonprofit: RO90 RNCB 0081 1013 8127 0001.**

Notă: În acest an NU se mai anexează copie de pe Fișa fiscală a contribuabilului pentru anul 2012 deoarece, începând cu acest an

aceasta nu se mai eliberează, fiind înlocuită de Declarația 205 (format electronic); Pentru *operativitate, verificarea corectitudinii competenței datelor și luarea în evidență privind achitarea cotizației* pentru anul în curs, Formularele 230 (2%) vor fi centralizate de către fiecare unitate și predate la persoanele care au fost alese în cadrul celor **8 Sucursale ale Asociației**, constituite în Forțele Navale la finele anului 2011. **VARIANTA 2 - achitarea cotizației** la secretarii sucursalelor constituite în cadrul Forțelor Navale, după cum urmează: Generali/amirali = 100 lei/an; Ofițeri cu grad superior = 80 lei/an; Ofițeri cu grad inferior = 50 lei/an; Maiștri militari și subofițeri = 30 lei/an; S.g.p./p.c.c./studenți/levi sau persoane din afara MApN (cadre militare sau p.c.c. care și-au desfășurat activitatea în MApN) = 20 lei/an.

Dacă doriți să deveniți membru al Asociației de Caritate din Armata României „CAMARAZII”, la una din cele 2 variante prezentate mai sus, se completează în plus **Cererea de aderare** și se depune la secretarul sucursalei (pentru a fi luat în evidență) de care aparține unitatea. **Există posibilitatea de a direcționa cei 2% către Asociație și fără a vă înscrie ca membru.**

De ce este în avantajul nostru să devenim membri ai Asociației ? În conformitate cu

Foto: Cristian Vlăsceanu

Statutul și Regulamentul privind Organizarea și Funcționarea (R.O.F.) Asociației de Caritate din Armata României „CAMARAZII”, personalul care **nu are calitatea de membru** al Asociației și nu a contribuit prin niciuna din modalitățile prevăzute mai sus, **nu poate solicita și beneficia de ajutor** în situația în care, el ori familia sa (înțelegând soțul/soția sau copiii) se confruntă cu o situație medico-socială deosebită.

De asemenea, este bine de știut că, în conformitate cu art. 12. din Regulamentul privind Organizarea și Funcționarea Asociației, măsurile de sprijin medico-social care pot fi acordate de Asociație sunt următoarele: **Ajutor complementar pentru deces**, astfel: 1.000 lei pentru familie, în cazul decesului membrului asociației; 500 lei pentru membrul asociației, în cazul decesului soției/soțului sau copiilor; **Ajutor pentru refacerea locuinței** în caz de inundații, incendii, cutremure sau alte calamități naturale, în limita posibilităților financiare

ale Asociației, pentru locuința proprietate personală a membrului Asociației ori pentru locuința părinților sau a socrilor acestuia, dacă nu are locuință proprietate personală și locuiește împreună cu aceștia; **Ajutor pentru copiii celor decedați în acțiuni militare**, până la îndeplinirea condițiilor pentru a beneficia de bursă de studii; **Ajutor pentru rezolvarea unor probleme medicale grave ale membrilor asociației, copiilor sau soților/soțiilor acestora**, dacă nu există posibilitatea asigurării gratuite prin sistemul de asigurări de sănătate și/sau gravitatea afecțiunii presupune intervenție de urgență, în limita a 20.000 lei/an; **Ajutor pentru persoanele care nu au calitatea de membru al Asociației și nu au contribuit prin niciuna din modalitățile prevăzute în statut, acordat pentru afecțiuni medicale/răniri/invalidități produse în timpul și din cauza serviciului militar**, în cuantumul stabilit de Consiliul director și în limita a 5% din fondurile Asociației pe anul în curs; **Organizarea unor evenimente dedicate copiilor personalului armatei decedat/rănit în acțiuni militare** (Ziua Copilului și serbarea Pomului de Crăciun); **Ajutor pentru înmormântare, acordat familiilor celor decedați în acțiuni militare**, în limita a 2.000 lei; Alte ajutoare pentru situații deosebite. Menționăm că, Formularul 230 poate fi particularizat și pentru alte entități non profit

care sunt înființate și funcționează în condițiile legii, **efectuarea viramentului și destinația acestuia fiind liber consimțite**. Vă reamintim că, în toți cei 5 ani de activitate Asociația *Camarazii*, deși derulează un volum mare de fluxuri financiare și alte activități specifice, desfășoară întreaga activitate pe bază de **voluntariat**, nicio persoană din conducerea Asociației ori a sucursalelor constituite, nefiind retribuită. În concluzie, suntem cu toții implicați în această călătorie numită viață, trebuie să avem grijă unii de alții și să facem un efort în plus pentru a ne încuraja la greu. Este un moment bun pentru a mulțumi tuturor celor care și-au ajutat semenii atunci când aceștia au traversat momente grele. Astfel, au demonstrat cât de mult contează aproapele pentru ei, oferind suport și ajutor voluntar, ca o formă de manifestare a prieteniei, iar unul dintre cele mai bune lucruri din lumea aceasta de care te poți ține strâns, atunci când îți este greu, este un...*camarad*.

Startul sesiunii de examene pentru viitorii maiștri de marină

Olivia BUCIOACĂ

Vacanța de iarnă a rămas doar o amintire frumoasă, iar elevii s-au întors la cursuri, pregătiți pentru marea provocare: sesiunea de examene, o perioadă aglomerată și deloc ușoară. Pentru elevii Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu” luna ianuarie a fost una încărcată cu examene teoretice și practice. După colegii lor de anul I care au încheiat sesiunea pe 25 ianuarie, elevii de anul al II-lea au intrat în focul examenelor. Timp de două săptămâni, de pe 28 ianuarie și până pe 7 februarie, cei 40 de elevi, 36 de băieți și 4 fete, au susținut examene scrise, orale și practice la trei dintre disciplinele de specialitate studiate pe parcursul semestrului. Am fost alături de ei și vă propun în cele ce urmează să aflăm primele impresii la cald despre sesiunea de iarnă.

Teodor Pricope și Tudor Pătrașcu sunt elevi la specializarea motoare și instalații electrice și i-am surprins în timp ce rezolvau subiectele de examen la disciplina tehnologia fabricării mașinilor și instalațiilor electrice: „Subiectele la prima vedere mi se par ușoare datorită faptului că am învățat, iar rezultatul sper să fie pe măsură. Un 9 sau poate 10, dar un 9 e destul de bine, e bun”, ne-a spus sigur de rezultat Teodor Pricope. Tudor Pătrașcu: „Sunt doar două subiecte, dar sunt foarte mari. Trebuie elaborate în totalitate și avem ce să scriem”. Examenele scrise au fost urmate și de examene practice. Cum cred elevii că se vor descurca? Teodor Pricope: „Dacă ne descurcăm la scris trebuie să ne descurcăm și la practic, deoarece acolo vezi exact fenomenul, vezi materialele care sunt puse la dispoziție. E mai ușor la proba practică decât la scris”.

Pentru mulți elevi aflați la început, cea mai mare provocare este aceea de a reuși să asimileze o cantitate foarte mare de informații într-un interval de timp relativ scurt. Un sfat util, însă adesea ignorat, spune că ar trebui să începi din timp să te pregătești pentru examenele din sesiune. Ușor de zis, dar mai greu de făcut. Însă nu și pentru elevii care se pregătesc să devină maiștri militari. La instituțiile de învățământ militar, evaluarea se realizează pe întreg parcursul semestrului, astfel că elevii Școlii Militare de Maiștri Militari s-au apucat de învățat din timp, reușind să-și însușească temeinic toate informațiile. La examenul la GTD, Aparat giro și trasoare de drum, Lucian Papuc se simte bine pregătit și nu are nicio îndoială că rezultatul va fi unul maxim: „Subiectele sunt foarte ușoare. Am învățat pe parcursul semestrului și în sesiune am aprofundat. Pun accent pe ambele examene și scris și oral și cred că rezultatul va fi dacă nu unul maxim, aproape maxim”. Tudor Pătrașcu: „Pregătirea a fost încă de la începutul anului, pentru că materia este foarte mare și trebuie să asimilăm pe parcurs că dacă lăsăm totul în ultima clipă s-ar putea să ne facem multe probleme. Un 8 spre 9 cred că ar fi ideal. La proba practică sperăm să fie mai ușor”.
Căpitan-comandorul Neculai Iurea, instructor superior la catedra Electromecanică Navală: „Nota finală este o medie a pregătirii continue din timpul semestrului cu ceea ce se întâmplă la examen. Da, la noi în școală evaluarea se face continuu”. După examene scrise au urmat cele practice, de specialitate. Elevii din anul al II-lea au pornit într-o călătorie imaginară pe hartă, au rezolvat probleme și au demonstrat, că aparatura din cadrul instalațiilor frigotehnice le este bine cunoscută. Cu elevii de la examenele scrise ne-am întâlnit și la proba practică,

mai exact lucrul pe hartă. Și iată că elevul Lucian Papuc, ne este din nou interlocutor: „Este un examen cât de cât ușor. Subiectele sunt accesibile, trebuie să trasăm drumul navei, plecăm dintr-un punct și trebuie să ajungem într-un alt punct după anumite coordonate”, și din nou speră la un rezultat favorabil. Georgiana Gheorghe: „Sunt niște cerințe accesibile care se pot rezolva ușor. Față de un examen scris, lucrul la hartă presupune mai multă atenție, e mai complex, dar nu foarte dificil. Ne vom încadra în cele trei ore și rezultatul sper să fie unul bun”. Alexandru Mihai „Subiectele sunt relativ ușoare, sunt șase cerințe, nu sunt multe, și nu cred că avem nevoie de trei ore pentru a le rezolva. Nu a trebuit să ne pregătim suplimentar, au fost suficiente orele de curs cu domnul profesor”.
Locotenent-comandorul Denis Vuap, instructor-șef la catedra navigație este mândru de elevii săi și nu se sfiește să o afirme cu glas tare: „Eu întotdeauna am zis și le-am zis-o și lor direct, cred că în ultimii 4, 5 ani sunt cea mai bună generație, și o spun cu mâna pe inimă. Sincer. O să vedeți la rezultatele de la examen. Băieții și fetele știu să lucreze pe hartă foarte bine, și-au însușit destul de bine noțiunile teoretice. Pe linie de disciplină, aici nu am ce să spun, sunt disciplinați cu toții”. Este un examen dificil, cum l-au perceput elevii? „Orice examen este dificil dacă nu te pregătești. Dacă te pregătești cum trebuie nu ai probleme. Și eu consider că elevii mei s-au pregătit”. Și i-am dat dreptate domnului profesor când am aflat și rezultatele. Emoții mai sunt, deși au experiența sesiunilor din anul I, dar elevii sunt încrezători și hotărâți să obțină punctajul maxim. S-au pregătit pe tot parcursul semestrului pentru a trece de proba examenelor cu rezultate cât mai bune, iar subiectele nu au rămas nerezolvate.

Proceduri tactice navale

Cursul de proceduri tactice navale, organizat de Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” și desfășurat, ne referim aici la partea practică, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, a avut loc între 21 ianuarie și 8 februarie. Acest curs se desfășoară anual din 2008, are durata de trei săptămâni, și reunește un număr de 10-12 ofițeri ambarcați pe diferite nave ale Forțelor Navale, până la gradul de căpitan. Partea practică s-a desfășurat la simulatorul Proteus ASTT (Action Speed Tactical Training) și a fost folosit pentru antrenarea operatorilor din Centrul de conducere a luptei de la bordul navelor. Au participat 10 ofițeri de la fregata *Mărășești*, dragoarele maritime, din statul major al Divizionului de Corvete de la Mangalia, de la Serviciul Fluvial precum și de la navele purtătoare de rachete. Cursul este destinat în principal ofițerilor de la nave, care au deja o vechime de 1 până la 3 ani și trebuie să-și continue și să-și perfecționeze antrenamentul pentru misiunile viitoare. (B.D.)

Teodor Pricope: „Emoțiile sunt la început, după aceea pe parcurs când îți dai seama că știi, nici emoții nu mai sunt. Totul e bine și sperăm să fie și în continuare”. Tudor Pătrașcu: „Bineînțeles că mai avem emoții. Emoții sunt de fiecare dată. Anul II este de specialitate și sunt multe lucruri noi”. Ionuț Codoi a mai avut răbdare la ieșirea din sala de examen să răspundă curiozității noastre și să ne împărtășească emoțiile, dar și bucuria rezultatului obținut la disciplina frigotehnie: „M-am pregătit și a fost destul de bine. Emoții mai sunt pentru că mai avem încă un examen de susținut, materia este multă, am învățat pentru examenul la frigotehnie și deja trebuie să repetăm pentru următorul examen. Emoții sunt la orice examen care trebuie susținut”. Deși încă rezolva subiectele din biletul de examen, Adrian Goleanu s-a arătat convins de rezultatul pe care îl va obține: „Am învățat din timpul semestrului, fiecare lecție actualizată zi de zi. Am căzut și pe subiect, construcția vaporizatoarelor, trebuie să desenez, să explic care sunt elementele componente, și cred că voi obține un rezultat bun”. Chiar dacă examenul era în plină desfășurare, și nu am putut avea o evaluare completă, totuși căpitan-comandorul Neculai Iurea, având în vedere experiența la catedra Electromecanică Navală, ne-a oferit concluzia acelei zile: „Sunt dintre ei care s-au pregătit mai bine, alții mai puțin bine. Cert este însă un lucru că au noțiunile de bază legate de destinația, construcția și funcționarea aparaturii din cadrul instalațiilor frigotehnice. Sunt dintre ei care se exprimă cu emoții, dar la general vorbind, eu consider că au pregătit bine examenul. Materia nu este cu grad de dificultate mare, dar având în vedere că grupa este de viitori maiștri electricieni, consider că este de mare importanță pentru ceea ce ei o să facă la vapor”.
Treii săptămâni de examene, trei săptămâni încărcate de emoții, dar după sesiune elevii care au obținut rezultate bune și-au primit binemeritata permisie. Statisticile de la finalul sesiunii au arătat că procentul de promovabilitate a fost de 100%. Peste 80% dintre elevi au beneficiat de permisia maximă acordată de comandant, o săptămână, în timp ce 20% au primit între 3 și 4 zile libere. Urmează un nou semestru, sesiunea de vară, iar elevii de anul al II-lea vor absolvi școala și vor fi încadrați pe prima funcție la nave.

Studentii din ANMB în cadrul programului „ERASMUS militar”

Doi studenți ai Facultății de Marină Militară din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” au participat, pe durata semestrului de toamnă al anului universitar 2012-2013, la procesul de pregătire și formare a viitorilor ofițeri de marină, desfășurat la Escuela Naval Militar din Marin - Pontevedra, Spania. Studenții au participat la o mobilitate de studiu și instrucție, desfășurată în baza Inițiativei europene de schimburi de tineri ofițeri, inspirată după programul ERASMUS. Participarea studenților români la studii în Spania reprezintă o premieră pentru Forțele Navale în ceea ce privește schimbul educațional pe termen lung și se înscrie în strategia de internaționalizare și de promovare a imaginii Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Cadeții români au parcurs o serie de discipline teoretice și practice, stabilite de Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Escuela Naval Militar cu ocazia semnării acordului inter-instituțional în luna iulie a anului 2012. Alături de studenții români, la cursuri au mai participat și studenți din Franța și Statele Unite ale Americii. Inițiativa europeană de schimburi de tineri ofițeri, denumită „ERASMUS militar”, reprezintă o inițiativă derulată de către statele membre ale Uniunii Europene și NATO prin schimburi de studenți și cadre didactice între forțele armate, având drept scop dezvoltarea viitorilor ofițeri, precum și compatibilizarea proceselor educaționale. (D.C.)

Foto: www.navy.ro

Foto: www.navy.ro

Foto: www.navy.ro

Cursul pentru ofițerii de cart cu navigația

În perioadele 12-26 februarie și 25-29 martie, s-a desfășurat cursul pentru ofițerii de cart cu navigația, cu participarea a 8 ofițeri încadrați pe funcții de ofițer de cart la navele din cadrul Forțelor Navale. Cursul a cuprins trei module, unul teoretic, desfășurat la Școala de Aplicație a Forțelor Navale, un modul de pregătire desfășurat la simulatorul de navigație din cadrul ANMB și un modul de pregătire la bordul navei. În cadrul acestui modul cursanții au susținut la bordul fregatelor Regina Maria și Mărășești, examenul practic la manevra navei și la managementul navigației. Cursanții au manifestat interes în pregătire, iar instructorii – ofițeri cu experiență de la bordul fregatei Regele Ferdinand - au încercat să le transmită cât mai multe cunoștințe teoretice și practice, să-i introducă în atmosfera de lucru de pe comanda de marș a unei fregate, care să facă mai ușoară punerea în aplicare a principiilor navigației de precizie și a navigației de siguranță a navei, indiferent de clasa de nave pe care aceștia își desfășoară activitatea. Introducerea acestui tip de curs în programa Școlii de Aplicație a Forțelor Navale a survenit din necesitatea pregătirii ofițerilor de cart prin valorificarea experienței acumulate de instructori pe timpul pregătirii și participării la misiunile internaționale, precum și din necesitatea standardizării activităților pe comanda de marș la navele din Forțele Navale. Căpitan-comandorul Marian Ioan, comandantul-secund al fregatei Regele Ferdinand și coordonatorul cursului: „După succesul cursului pilot, organizat anul trecut, am onorat cu plăcere solicitarea

Școlii de Aplicație a Forțelor Navale de a fi și anul acesta instructor pentru acest curs. Nivelul bun de pregătire al cursanților, interesul și implicarea acestora ne-a ajutat să ne concentrăm pe aspectele practice ale navigației de precizie și a organizării activității pe comanda de marș. Chiar dacă presupune un efort suplimentar din partea instructorilor, consider că această inițiativă ar trebui extinsă pentru toate activitățile ce se desfășoară la bordul navei”. (M.E.)

Foto: Cristian Vlăsceanu

Comandor conf. univ. dr. ing. **Octavian TĂRĂBUȚĂ**
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Calitatea învățământului dintr-o școală este un deziderat deloc ușor de obținut. În primul rând, definirea calității unui sistem de învățământ este anevoioasă, deoarece trebuie găsiți acei indicatori, obiectivi și măsurabili, care să poată susține nivelul rezultatelor unei școli. Transformarea expresiei intuitive de genul „școală bună” într-un set de parametri de performanță, care să măsoare evoluția reală a învățământului, solicită implementarea unui sistem coerent de management al calității, care să monitorizeze permanent și să evalueze modificările în cadrul oricărei instituții de învățământ. Academia Navală posedă în acest scop un instrument puternic, și anume, sistemul de management al calității, sistem organizatoric și procedural care asigură buna funcționare a multiplelor activități duse în slujba studenților noștri și, finalmente, a beneficiarilor educației lor. Între direcțiile care stimulează eficient în primul rând primenirea oamenilor, ca principal factor al saltului calitativ, se află sistemul relațiilor internaționale al ANMB. Observați că nu am mai spus, simplu, „relații internaționale”, ci le-am integrat într-un sistem. Cauza este – evident – multiplicarea spectaculoasă a contactelor ANMB cu parteneri europeni și globali, ceea ce a generat așezarea activităților comune pe mai multe paliere. Am să-mi permit ca în acest scurt expozeu să nu mai pomenesc statistici, care ar încăpea doar pe mai multe pagini de anexe, ci doar valori globale ale impactului internaționalizării asupra școlii noastre. Aflată în rândul primilor exponenți ai politicii de internaționalizare a Statului Major al Forțelor Navale, Academia Navală și-a clădit cu curaj crescând, dar și cu meticulozitate, obiectivele imediate și pe termen mediu de colaborare în domeniul învățământului și cercetării științifice cu

Academia Navală „Mircea cel Bătrân”
Vector al învățământului internațional de marină

parteneri externi. Astfel, după 7 ani de la inițierea primelor mobilități studențești în Programul ERASMUS, astăzi ANMB dovedește beneficiile pe tărâm educațional pe care o școală le poate obține din relația cu instituții sau organizații europene și mondiale. De aceea, sistemul de relații externe de colaborare a început să conceapă și planuri pe termen lung, în curentul european de dezvoltare a calității învățământului. Ce aduce, practic, în plus conectarea la spațiul educațional internațional? În primul rând, emulație, motivare. Unul din cei doi factori – alături de abilitate - care determină în final performanța. Am să explic mai pe larg cum anume. Studenții participanți la mobilitățile de studiu și de practică sunt selecționați cu atenție, astfel încât să fie capabili să învețe cât mai mult din experiențele lor transnaționale. Cadrele didactice care predau în academiile navale sau universitățile partenere, de asemenea, au în primul rând un nivel ridicat de exprimare în limba engleză a complexului lexicon de termeni și fraze de specialitate. În plus, când ești oaspete al unor studenți și profesori străini, ești pregătit și mai bine, deși un efort și mai mare de a te face înțeles, de a te face atractiv și, bineînțeles, eficient în transmiterea cunoștințelor. În al doilea rând, extrem de important este aportul material al programelor internaționale la care ANMB este parte, asupra infrastructurii de educație și instruire. Investițiile făcute în ultimii 5 ani, din fonduri obținute din programele europene pe care le-am desfășurat, se apropie de 1,5 milioane de euro. Prin dotarea cu săli de clasă, laboratoare și simulatoare moderne, utilitate corespunzător, Academia Navală menține constantă panta de creștere a calității educației. Proiectele internaționale de învățământ și cercetare științifică desfășurate extensiv ca durată și volum de activități – cum sunt RONOMAR, ERASMUS, REDINTER, INTERMAR, RES-OP-DEV, MARINE – precum și organizațiile care ne au ca membru – IAMU, IMAM, BSUN, Conferința superintendenților academiilor navale -

au adus și vor aduce academiei un plus cantitativ și calitativ care altfel nu ar fi putut fi obținut. În această perioadă de reducere a resurselor alocate sectorului bugetar, faptul că Academia Navală atrage de 7 ani fonduri structurale importante, care permit dezvoltarea într-un mediu extrem de concurențial cum este cel academic, cred că nu este deloc de neglijat. Și care ar putea sta ca exemplu de bun management și altor posibili beneficiari. Evident, aceste beneficii nu cad din cer, ci presupun o muncă pe măsura rezultatelor. Pregătirea unei aplicații de proiect, formarea parteneriatelor, executarea în comun a acțiunilor planificate, evaluarea rezultatelor și apoi dezvoltarea experienței câștigate sunt etapele unui ciclu organizatoric susținut cu răbdare, ardoare și sudoare - cerebrală, și uneori chiar fizică. Pe măsura creșterii încrederii și a rezultatelor relațiilor internaționale, ANMB nu numai că a rezistat ca entitate școlară de tradiție a Forțelor Navale în mediul actual de febrile căutări, ci a devenit astăzi o instituție de învățământ superior auto-sustenabilă, în mare parte datorită legăturii sale solide cu spațiul european de învățământ. Aidoma unităților Forțelor Navale, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, pe palierul său, a devenit dincolo de statutul de beneficiar, un furnizor de educație, deci și de securitate. Dacă până acum câțiva ani studenții și profesorii săi doar acumulau experiența altor actori internaționali, de trei ani contribuim în academiile navale și universitățile maritime ale aliaților noștri NATO, ca și „pe teren propriu”, cu personal didactic care împărtășesc cu profesionalism și pasiune cunoștințe teoretice și practice valoroase către partenerii pe care îi vizităm sau care ne sunt oaspeți. Cu devotament și obstinție din partea diriguitorilor și slujitorilor școlii, locul Academiei Navale în comunitatea europeană universitară de marină devine din an în an tot mai important și mai vizibil, astfel ca farul nostru să lumineze tot mai departe.

Noi aspiranți în Forțele Navale

Olivia BUCIOACĂ

29 martie a fost o zi importantă pentru cei 37 de aspiranți absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” în anul 2012, promoția „Neogoe Basarab 500” care au finalizat pregătirea profesională de bază, absolvind „Cursul pentru formarea cadrelor militare pentru prima funcție”. Cu acest prilej, la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, a avut loc festivitatea de absolvire la care au participat contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei la Statul Major al Forțelor Navale și comandanți de unități din Forțele Navale.

Timp de șase luni, tinerii aspiranți au parcurs mai multe module de pregătire teoretică și practică, axate pe cerințele primei funcții din cariera de ofițer de marină, au învățat să fie lideri, și-au dezvoltat pregătirea de specialitate, au organizat și au participat la diferite manifestări culturale. Comandorul Vasile Chirilă, comandantul Școlii de Aplicație: „Toți au îndeplinit obiectivele acestui curs, care în principiu au constat în pregătirea pentru prima funcție: comandant grup de luptă, comandant serviciu de luptă, ofițer secund la vedeta fluvială și comandant la vedeta pentru scafandri. S-au vizat dezvoltarea competențelor de lider militar, capacitatea de comunicare, lucrul pe harta de navigație, folosirea în luptă a tuturor categoriilor de armament”.

Ce a însemnat acest curs și cât de benefic a fost pentru cariera de ofițer de marină, am aflat chiar de la aspiranți. Adela Părvuleț a optat pentru funcția de comandant serviciu de luptă senzori și armament la Nava de Suport Logistic Constanța (NSSL 281): „Mi s-a părut cea mai bună opțiune pentru mine ca și primă funcție, ca și un start în carieră. Cursul a reprezentat o a doua etapă în pregătirea noastră ca și ofițeri și a avut ca importanță faptul că aici am avut ocazia să punem în practică ceea ce am studiat teoretic în academie.” Brăilean fiind, Adrian Topor și-a ales ca primă funcție, una la Brăila, la monitorul Lascăr Catargiu (47), „pentru că simt ceva aparte pentru Dunăre și tot ceea ce înseamnă aceasta”, spune el și din acest motiv crede „că e un plus pentru mine faptul că am și o dragoste și o pasiune pentru viitorul loc de muncă”. Pentru Adrian Topor ca și pentru ceilalți aspiranți „cursul a fost foarte benefic. Bagajul de cunoștințe de specialitate pe care instructorii ni l-au transmis aici a fost foarte vast și variat, cunoștințele au fost suplimentare și în completarea celor pe care le-am dobândit la academie. Am participat la activități specifice în cadrul tuturor diviziunelor din Flotă, atât la mare cât și la fluviu, și toate aceste momente și etape de practică ne-au făcut să ne dăm seama ce vom găsi pe teren, la locul de muncă”.

Un alt eveniment important care s-a desfășurat în aceeași zi la Școala de

Aplicație l-a reprezentat simpozionul științific cu tema „Implicațiile descoperirilor tehnico-științifice asupra tacticii navale”. Participarea la simpozion a fost voluntară și a început de la o serie de traduceri din limba engleză a unor lucrări de specialitate pentru redactarea unui curs de istoria tacticii navale. Subiectul lucrării lui Cornel George Andriu a fost folosirea în luptă a rachetelor navale: „Am pornit de la un istoric, apoi folosirea propriu-zisă și implicațiile tactice în luptă a rachetelor navale și pe baza unor traduceri și pe baza unei pasiuni mai vechi pentru istoria marinei române, am propus discutarea primului război punic, conflictul dintre Imperiul cartaginez și tânără Republică romană, mai târziu imperiu”. Elena Mușat a ales ca temă „Metode și procedee de luptă folosite în epoca velierelor”: „Am ales acest subiect, deoarece mi s-a părut interesant prin prisma faptului că era mult mai dificil în perioada velierelor să câștigi o bătălie, iar condițiile erau mult mai grele. În principiu te ajutai doar de vânt, iar armele de foc erau cu mult mai puțin performante decât sunt astăzi”. La final, contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai a felicitat personalul școlii pentru inițiativă, iar pe aspiranți pentru lucrările expuse.

Chiar dacă au avut de pregătit proiectul de curs și au susținut examene, aspiranții au demonstrat că totul este posibil dacă vrei cu adevărat un lucru, iar timpul este suficient dacă știi cum să-l folosești. Și-au dozat timpul inteligent, iar experiența sesiunii de comunicări științifice s-a dovedit extrem de importantă. Cornel George Andriu: „În primul rând istoria îți spune cine ești și unde te duci. Și principalul scop al studierii istoriei e de a nu o repeta. Și dacă totuși o repetăm, să o repetăm cu lucrurile bune, cu evenimentele pozitive sau mai puțin pozitive, dar îmbucurătoare din punct de vedere militar. Este un lucru foarte bun că ni s-a permis să studiem, ajutorul oamenilor din Școala de Aplicație a fost foarte consistent, iar însăși experiența de a sta și a vorbi în fața atâtor oameni te pregătește într-un fel pentru meseria pe care ne-am ales-o”. Începând cu 1 aprilie, aspiranții au devenit ofițeri cu acte în regulă ai Forțelor Navale la unitățile unde au fost repartizați.

Operația ATALANTA la SAFN

La invitația conducerii Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, căpitan-comandorul Marian Ioan, comandantul-secund al fregatei Regele Ferdinand și MmlI Mototolea Nicolae din cadrul grupei de boarding a fregatei au ținut, vineri 15 martie, o lecție deschisă cu aspiranții, pe teme

generale despre pirateria navală și despre participarea Forțelor Navale prin fregata Regele Ferdinand la operația de luptă contrapirateriei din Golful Aden și Bazinul Somalez, EU NAVFOR ATALANTA. Chiar dacă erau preocupați de sesiunea de comunicări științifice din ziua terminării cursului de bază, sau de

pregătirea temelor pentru examen decât de problematica prezentată, misiunile executate de fregată și modul de acțiune al grupei de boarding din data de 21 noiembrie, atunci când au fost reținute la bord nouă persoane suspecte de acte de piraterie, au suscitat atenția tinerilor aspiranți. (M.E.)

Hărți și lucrări de matelotaj la Salonul Nautic București

În perioada 6-10 martie, Forțele Navale Române au participat la cea de-a V-a ediție a Salonului Nautic Internațional București, desfășurată la Romaero Băneasa. Evenimentul nautic a reunit entuziaștii, profesioniștii și amatorii sporturilor nautice, la expoziție fiind prezente cele mai active companii din domeniul construcției de ambarcațiuni și accesorii. Chiar dacă n-a fost cea mai bogată ediție a târgului în ambarcațiuni, a fost cu siguranță o ediție cu standuri cu produse variate, de la ambarcațiuni la mașini de lux, de la echipament de protecție pe mare la ceasuri în ediții limitate.

În tot acel amalgam de oferte și-a găsit loc și standul Forțelor Navale, un stand mai generos ca dimensiuni decât în anii precedenți. Activitatea prezentanților Forțelor Navale a fost coordonată de comandorul Daniel Căpățînă, șeful Serviciului doctrină și tradiții din cadrul SMFN. Și dacă n-am avut ambarcațiuni la stand, oferta Forțelor Navale a fost diversificată cuprinzând cursurile de formare profesională pentru scafandri, hărți marine și hărți electronice de navigație, publicațiile nautice editate de către Direcția Hidrografică Maritimă, publicații cu specific de marină, editate de Muzeul Marinei Române; vehiculul subacvatic telecomandat, destinat pentru aplicațiile civile, realizat în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, dar și oferta educațională a învățământului militar de marină. Vizitatorii au putut admira și diferite noduri marinărești și lucrări de matelotaj realizate la Școala de Aplicație a Forțelor Navale sau realizate chiar la stand. De altfel, o panoplie cu emblema Salonului Nautic a fost realizată în cele patru zile de expoziție și

Sub privirea ofițerilor de relații publice din SMFN și ANMB, Ivan Pațachin, identifică zonele cunoscute pe harta Deltei Dunării

oferită organizatorilor spre bucuria și surprinderea acestora. Un vizitator special al standului Forțelor Navale a fost Ivan Pațachin, fosta canoe de aur a României, aflat la un stand distanță de standul Forțelor Navale și care este implicat acum în promovarea turismului ecologic și a descoperirii frumuseții Deltei Dunării la bordul ambarcațiunii denumită canotcă. Salonul Nautic Internațional București a reprezentat și în acest an un loc de întâlnire al iubitorilor de sporturi nautice, al pasionaților de navigația pe fluviu sau mare. (M.E.)

Centrul de Scafandri și competiția Romanian Diving Award

2013 – anul scafandruului de mare adâncime

Conferință de presă pentru lansarea competiției „Romanian Diving Award”

Centrul de Scafandri, ca Autoritate Națională în domeniul calificării scafandrilor și lucrătorilor subacvatici din România, organizează, în acest an, o serie de evenimente pentru a aduce în prim-plan valoarea și profesionalismul scafandrilor români. La sediul Centrului de Scafandri din Constanța, comandorul dr. Vergil Moraru, comandantul instituției, a susținut pe data de 12 martie o conferință de presă pentru a prezenta jurnaliștilor agenda activităților care se vor derula până la 1 octombrie, când se sărbătorește Ziua Scafandruului. În cadrul conferinței de presă, la care au participat de asemenea căpitan-comandorul Adrian Siea, coordonatorul PR al Centrului de Scafandri și căpitan-comandorul Laurențiu Cocea, șeful scafandrilor de mare

adâncime, au fost oferite informații detaliate despre competiția „Romanian Diving Award”, adresată tuturor scafandrilor și companiilor cu activitate în domeniul scafandrierii din România, care se va desfășura în perioada mai – septembrie și va fi structurată pe mai multe categorii legate de domeniul scufundărilor (compania anului, centrul recreativ al anului, scafandruul anului, managerul anului, website-ul anului). O probă aparte în competiția „Romanian Diving Award”, deschisă tuturor scafandrilor și firmelor de scafandrierie din România, o va reprezenta recuperarea de pe fundul mării a unor plachete personalizate. Acestea vor fi amplasate în luna mai, în cadrul antrenamentelor pentru menținerea deprinderilor de către scafandrii de mare adâncime ai Centrului de Scafandri, la diverse adâncimi (20-30 de metri, 40-50 de metri, 85 de metri) cu participarea presei și a membrilor juriului. Dar despre toate evenimentele acestei competiții vă vom informa pe larg la momentul potrivit.

Primul eveniment a fost însă workshopul cu tema „Noutăți în lumea scafandrilor”, organizat joi, 21 martie, la Centrul de Scafandri, eveniment la care au participat specialiști militari și civili din domeniul scafandrierii din România. Pe parcursul lucrărilor, au fost dezbătute teme legate de cadrul legislativ național și european cu privire la profesia de scafandru, aspecte privind autorizarea societăților din domeniu, organizarea și desfășurarea cursurilor și activităților de scufundare la mare adâncime, precum și teme legate de medicina hiperbară și scafandrii recreativi. Un subiect central al workshop-ului, bine primit de participanți, a fost și perfectarea regulamentului competiției „Romanian Diving Award”, organizată în premieră anul acesta. (B.D.)

Incursiune în timp la Direcția Hidrografică Maritimă

Lt. cdor ing. **Mihai EGOROV**

Pe 23 februarie, s-au împlinit 87 de ani de când a fost înființat Serviciul Hidrografic Maritim, reorganizat în anul 1955 în Direcția Hidrografică Maritimă. Structură importantă a Forțelor Navale Române, Direcția Hidrografică Maritimă este totodată autoritatea națională în domeniul hidrografiei, cartografiei și semnalizării maritime. În prezent, aceasta are ca misiuni printre altele, asigurarea hidrografică, de navigație, topo-geodezică și hidro-meteorologică a navelor comerciale și a Forțelor Navale; editarea hărților marine și a documentelor nautice; realizarea și menținerea în stare de funcțiune permanentă a sistemului de semnalizare maritimă de pe litoral; explorarea litoralului și a zonelor adiacente în vederea actualizării hărților marine și a documentelor nautice; mentenanța aparaturii de navigație la nave și a mijloacelor de semnalizare maritimă de pe litoral. Pentru a marca evoluția în timp a acestei structuri reprezentative a Forțelor Navale Române, vineri 22 februarie, la sediul instituției a avut loc o prezentare a instituției și o călătorie în timp în lumea hărților de navigație. Plecând de la tehnologia utilizată pentru editarea primei hărți de navigație românească, în anul 1899, demonstrația a cuprins utilizarea coordonatografului și pantografului, două aparate folosite pentru trasarea hărților și a continuat cu elaborarea unei hărți clasice pe calculator și s-a încheiat cu prezentarea sistemului actual, al secolului XXI, complet digitalizat, de producere a hărților electronice. Activitatea Direcției Hidrografice Maritimă cuprinde mult mai multe domenii în afară de elaborarea hărților, fapt evidențiat de realizările dar și de proiectele din acest an ale instituției. Comandorul Vasile Necula, comandantul Direcției Hidrografice Maritimă: „Suntem

singura autoritate care are dreptul de a gestiona bazele de date și de a edita hărțile maritime pentru zona țării noastre. În ultimul an, noi am executat cercetări hidrografice și oceanografice în aria de interes, am executat măsurători topo-geodezice de-a lungul liniei de coastă românești, am întocmit hărți de navigație electronice și hărți de navigație clasică. În aceeași perioadă s-a semnat acordul de cooperare dintre DHM și Centrul Internațional de validare și distribuție a hărților electronice de pe lângă Oficiul Hidrografic al Marii Britanii și Irlandei de Nord prin care România a devenit cea de-a 27-a țară producătoare de hărți electronice de navigație recunoscută pe plan internațional. De asemenea, am asigurat semnalizarea maritimă cu faruri, lumini de intrare, mijloace plutitoare, acustice și luminoase conform convențiilor la care România este parte. S-a executat totodată, verificarea, etalonarea și compensarea aparaturii de navigație de la bordul navelor militare, dar și de la bordul navelor civile. A fost realizată asigurarea meteorologică a Forțelor Navale, existând o strânsă colaborare între Secția de meteorologie din cadrul DHM și serviciul meteorologic de la elicoptere. Am finalizat două hărți internaționale de navigație în format clasic și avem în faza de finalizare două hărți de navigație internaționale în format electronic. În acest an vom continua cu îmbunătățirea activității pe linia hidrografiei, vom căuta să finalizăm elaborarea hărților electronice, vom continua să facem asigurarea de navigație a tuturor navelor Forțelor Navale care acționează la mare, cât și pentru navele civile. Dorim ca în acest an să realizăm modernizarea navei hidrografice maritime «Cpt.cdor. Alexandru Cătuneanu» atât de necesară pentru executarea cercetărilor hidrografice”. Activitățile desfășurate de Direcția Hidrografică maritimă impun necesitatea

Prezentarea uneia dintre primele hărți realizate în cadrul DHM

Harta imprimată pe colodiu umed

existenței unor specialiști în domeniu. Se formează greu? Comandorul Vasile Necula: „Ofițerii care termină cursurile Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” au ca și specialitate militară «navigația și hidrografia», astfel încât în momentul în care vin la DHM nu le este atât de greu să se formeze ca specialiști. Având în vedere condițiile impuse de Organizația Hidrografică Internațională specialiștii în domeniul hidrografiei și cartografiei trebuie să urmeze cursuri în străinătate și să fie certificați pe plan internațional”. Structură importantă a Forțelor Navale Române, Direcția Hidrografică Maritimă continuă să fie un reper în domeniul hidrografiei, cartografiei și semnalizării maritime.

„O zi în Școala militară”

Olivia BUCIOACĂ

Proiectul „O zi în Școala militară” a prins contur în urmă cu doi ani la Școala Militară de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”. Inițiatorul proiectului a fost chiar comandantul instituției de învățământ, comandorul Marian Bardan, care a considerat că cea mai bună promovare a carierei militare este ca elevii de liceu, potențiali candidați la admiterea în Școala Militară de Maiștri Militari, să simtă și să vadă cu ochii lor ce înseamnă învățământul militar de marină. Nu numai să-și imagineze, ci să se alăture pentru o zi viitorilor maiștri militari, să participe la cursuri și mai mult să facă parte din echipajul de elevi al școlii militare. Comandorul Marian Bardan: „Plecând de la finalitatea studiilor, ne-am gândit că un absolvent bun înseamnă, dacă ai pe lângă pregătirea necesară în școală, bineînțeles și o selecție bună. Ca să ai o selecție bună trebuie să faci o promovare bună. Și după ce am făcut destul de multă promovare atât prin județ, cât și prin țară, ne-am gândit că cea mai bună metodă de a vedea într-adevăr și de a simți că lucrurile decurg bine sau normal în școală, este ca viitorul candidat să vadă cu ochii lui și să simtă pe propria lui piele, ce înseamnă o zi în școala militară”. Începând cu luna februarie, doi sau trei elevi de la liceele din Constanța cu care Școala Militară de Maiștri Militari are încheiate

Foto: Cristian Vlăsceanu

parteneriate, au devenit pentru o zi, elevi ai unei instituții militare de învățământ. Au participat, de dimineață de la 7.30 până la 15.30 la programul elevilor școlii, la ridicarea pavilionului, inspecția de dimineață, cursuri în săli de clasă, laboratoare, bazin, la servirea gustării și a prânzului. Comandorul Marian Bardan: „Elevii au văzut toate facilitățile din școală, unde se doarme, muzeul, sălile de clasă, locurile de repaos. Cu ocazia asta l-am lăsat într-un fel sau altul liberi, am zis să nu intervenim în procesul acesta pentru că de auzit probabil aud multe lucruri de la profesori, de la adulți, însă este bine să-i lași să stea de vorbă exact cu cei care sunt elevi. Asta am încercat și asta vom încerca în continuare.” Elevii au avut ocazia să intre în dialog și cu profesorii. A fost un schimb reciproc de informații, de impresii și sfaturi, elevii au vorbit despre cum a fost ziua în școala militară și despre ce vor să facă pe viitor, iar profesorii la rândul lor le-au împărtășit din experiențele trăite pe vremea când erau pe băncile școlii militare sau ambarcați la bordul Navei Școlă Mircea. Elevii au pornit apoi într-o călătorie în trecut, o incursiune în istoria Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu” adăpostită în muzeul instituției de învățământ. O parte din elevii care au urmat proiectul „O zi în școala militară” au îmbrăcat uniforma militară și fac parte din colectivul de elevi ai instituției de învățământ. Elev Mirela Dinu: „Acest proiect m-a ajutat foarte mult. M-a ajutat să văd în detaliu ce înseamnă Școala Militară de Maiștri Militari și bineînțeles nu a făcut decât să mă împingă și mai mult către această opțiune. A fost cea mai bună alegere pe care o puteam lua. La școală este foarte bine, este o dorință împlinită și cred că o să ne ajute pe viitor. A fost ceva ce mi-am dorit de foarte mult timp și mă bucur

că sunt aici.” Elev Florin Alexandru: „Anul trecut în cadrul proiectului „O zi în școala militară”, am fost cu câteva cadre și am vizitat diferite laboratoare. Ce mi-a plăcut au fost comunicațiile, fapt pentru care am și ales comunicațiile ca specializare. Mi-am dorit să văd, am reușit să văd și chiar mi-a plăcut cum mi-a fost prezentată școala. Mai întâi a trebuit să văd cum este aici ca să mă decid dacă voi urma o carieră militară și consider că fost una dintre cele mai bune alegeri.” Comandorul Marian Bardan, s-a implicat personal în acest proiect și are deja o regulă ca la finalul zilei în școala militară să poarte discuții cu elevii: „După părerea noastră proiectul este un real succes și eu mi-am făcut chiar o regulă. În fiecare zi când se termină această zi de școală, stau de vorbă cu elevii care au venit la noi. Și pe lângă problemele legate de ce le-a plăcut sau ce nu le-a plăcut în școală, discut cu ei și despre viitorul lor, care sunt variantele, opțiunile lor pentru a merge mai departe. Sper să țină cont de ceea ce le-am spus, să-și pună toate variantele pe hârtie, să le analizeze, mai ales din punct de vedere al resurselor financiare, dar să ia în calcul inclusiv varianta sistemului militar, fie că este academia navală, școala de maiștri și, nu în ultimul rând, celelalte instituții de învățământ din Armată. Să le ia și pe ele în considerare, pentru că mie mi se pare o ofertă destul de bună și de generoasă din orice punct de vedere. Și mai ales finalitatea, că după terminarea cursurilor vor avea un loc de muncă stabil în cadrul sistemului național de apărare”. Cu siguranță proiectul „O zi în școala militară” și-a atins scopul și a avut ecou în rândul elevilor de liceu. Însă, cea mai bună dovadă că acest proiect a dat rezultate sunt actualii elevi care urmează cursurile școlii militare, mulțumiți de cea mai bună alegere pe care au făcut-o în urmă cu un an.

Foto: Cristian Văscăanu

Un partener inedit pentru scafandrii militari

Olivia BUCIOACĂ

„A fost o altă zi specială din viața mea și mă bucur că am ajuns aici. Mă bucur că am fost primită și am fost primită cu multă prietenie. Sper din suflet să mai repet experiența și, poate cine știe, la mare”.

În luna martie, scafandrii militari au avut un partener inedit de scufundare. Prezentatoarea emisiunii „Pro Motor”, Roxana Ciuhulescu, a făcut echipă cu scafandrii militari din Armata României la Centrul de Scafandri din Constanța și s-a antrenat alături de ei, sub apă, în bazinul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. La cursurile care se desfășoară în locațiile amintite au participat un număr de 32 de cursanți din cadrul Forțelor Navale, Forțelor Terestre, precum și Inspectoratului pentru Situații de Urgență. A fost o zi interesantă și specială, așa cum îi place cu acțiune și ceva adrenalină. Dimineața devreme, după efectuarea vizitei medicale obligatorii, Roxana a intrat alături de instructorii din cadrul Centrului de Scafandri în Laboratorul hiperbar pentru a efectua în barocameră o serie de teste specifice scafandrilor de luptă și a coborât la adâncimea de 18 m. Roxana nu este străină nici de barocameră, pentru că după cum bine știți este prima femeie civil care a zburat cu un MIG 21 LANCER, nici de scufundări, pentru că a absolvit deja trei cursuri de scafandri și se poate mândri cu un brevet de scafandru de prim-ajutor. „A fost o experiență extrem de interesantă. Nu pot să zic că totul a fost nou pentru mine. Camera sigur e nouă, dar experiența scufundării eu am mai trăit-o pentru că sunt scafandru de prim-ajutor, însă, prin barocameră am mai trecut, înainte să zbor cu MIG-ul. Am făcut un control medical riguros, dar întotdeauna

să știi că mai ales la barocameră am mereu emoții mai ales că sunt claustrofobă și am un sentiment de disconfort. La un moment dat băieții au sesizat treaba asta, au văzut probabil că aveam o mutră de iepure speriat, însă am și recunoscut că nu e o rușine să spui. Asta e am avut emoții, dar important este că am trecut cu bine, tensiunea arterială a fost ok, nu am dat semne de agitație. Cred că nu m-am făcut de rușine”, ne-a mărturisit Roxana Ciuhulescu la ieșirea din barocameră, după presurizarea la 18 m. Ziua în Forțele Navale nu s-a încheiat la Laboratorul Hiperbar al Centrului de Scafandri, a urmat bazinul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” unde Roxana a făcut scufundările propriu-zise. „Da, abia aștept. Sincer mi-aș fi dorit să fac și o scufundare de mare. Niciodată nu am făcut scufundare nu iarna, primăvara, că deja am intrat în primăvară, cred că temperatura mării este destul de scăzută. Ar fi fost o experiență interesantă, dar probabil că am să am și această ocazie pe viitor, însă, astăzi, deocamdată, o să mă bucur de cursul de la piscină”, ne-a răspuns Roxana, nerăbdătoare să înceapă scufundările. La bazinul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Roxana a făcut scufundări cu cei mai buni din domeniu. Împreună cu instructorul cursului de pregătire scafandri, Mmp Stelică Bănică, au executat scufundări în tandem și exerciții de acordare a primului ajutor. Totul a decurs firesc, mai ales că scafandrii nu aveau de-a face cu un novice în scufundări, ci cu un rescue diver care are la activ peste 100 de scufundări. Roxana Ciuhulescu: „A fost foarte plăcut și am avut noroc și de un instructor foarte bun pentru că e foarte important contactul vizual, mai ales când ai o pauză atât de mare. El cred că îți poate povesti mai bine cum e stresul la scafandri.” A fost un elev bun Roxana? Mmp. Stelică Bănică ne-a răspuns: „Da, a

Roxana Ciuhulescu pregătindu-se pentru o scufundare în Laboratorul hiperbar al Centrului de Scafandri

fost un elev ascultător, ce pot să spun. A cooperat. A fost un pic mai greu la început, dar s-a acomodat imediat”. Probleme nu au fost, poate doar readaptarea la mediul acvatic a fost puțin mai grea la început. Roxana Ciuhulescu: „Am fost stresată pentru că am avut doi ani de pauză, doi ani în care nu am făcut nici un fel de scufundare și până m-am readaptat cu mediul acvatic mi-a luat puțin timp. Contează foarte mult instructorul și cred că acesta trebuie să fie în primul rând un foarte bun psiholog, să nu piardă niciodată contactul vizual cu tine, ceea ce s-a și întâmplat între mine și el. Deci s-a creat din primul moment acea relație. Și când ai această relație atunci ai și confortul și încrederea că totul este ok”. Prima femeie civil care a zburat cu un MIG 21 LANCER, a pilotat mașini de mare viteză, a condus tiruri, s-a antrenat în luna martie alături de scafandrii militari. Roxana spune că i s-a împlinit încă un vis. Și așa cum ne-a obișnuit cu experiențe personale pline de adrenalină, probabil că unii dintre noi ne punem deja inevitabilă întrebare ce urmează? Roxana Ciuhulescu: „Probabil să mai sar din spațiu ca Felix Baumgartner”. Scafandrii vor continua pregătirea până în luna aprilie, la sfârșitul lui martie începând deja ieșirile în mare și poate că Roxana va fi alături de ei și la unele dintre aceste antrenamente, așa cum și-a dorit.

Foto: Cristian Văscăanu

Tradiții marinărești la Colegiul Tehnic de Marină „Alexandru Ioan Cuza” din Constanța

Profesor Irina PAVEL
Președintele subfilialei Eugeniu Botez

2013 este al doilea an de când Colegiul Tehnic de Marină „Alexandru Ioan Cuza” din Constanța a reluat parteneriatul cu Liga Navale Română, filiala Constanța. În cadrul subfilialei „Eugeniu Botez” din școala noastră, se desfășoară activități legate de meseria de marină și anume: cerc de matelotaj, cerc de navomodele, cerc de istorie navală, lecții vizitate în port, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, la Școala de Maiștri Militari de Marină „Viceamiral Ion Murgescu”. Subfiliala „Eugeniu Botez” s-a născut sub o stea norocoasă. Cercul pe care le desfășurăm sunt conduse de profesioniști care vor să transmită viitorilor marinari cunoștințele și tradiții legate de meseria de marină. Cercul de istorie navală se desfășoară bilunar. Activitățile sunt susținute de amiralul (r) Ilie Ștefan și comandorul (r) Eugen Popescu, pasionați de istorie, „bibliotecii vii” ale Marinei Române. În cadrul cercului de matelotaj, elevii participanți confecționează diferite tipuri de noduri marinărești și alte lucrări de matelotaj, la Școala Militară de Maiștri Militari de Marină „Amiral Ion Murgescu”. Cercul de navomodele este la început de drum și este condus cu pasiune, răbdare și dăruire de către domnia Mircea Cristian și Ion Ionescu, antrenori la Clubul Sportiv „Marina” de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Mircea Cristian, comandant de lungă cursă, navomodelist cu experiență, descrie activitatea cercului de navomodele astfel: „Din anul 2012, în cadrul Clubului Sportiv «Marina» s-a redeschis secția de navomodele. Această secție are ca membrii ofițeri și maiștri din Marina Militară (activi și în retragere), personal civil, elevi de la Colegiul de Marină «Alexandru Ioan Cuza» și Școala nr. 17 «Ion Murgescu». Activitățile se desfășoară atât în cadrul clubului din Academia Navală, cât și la Colegiul de Marină «Alexandru Ioan Cuza». Scopurile activităților acestui club sunt: familiarizarea cât mai multor elevi, studenți și cadre militare cu vocabularul marinăresc, cu sporturile nautice; dezvoltarea îndemânării,

Întâlnire cu personal de la Centrul de Scafandri și Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”

Foto: Irina Pavel

prin realizarea de machete de nave, precum și pilotarea acestora; participarea la campionate naționale și internaționale, clubul fiind afiliat Federației Române de Modelism. Cunoștințele și deprinderile pe care le dobândesc și le perfecționează elevii în cadrul acestei secții le vor fi utile în toată activitatea lor ulterioară. Concret, realizarea unei machete de nave include cunoștințe de desen tehnic, geometrie în spațiu, măsurare cu ajutorul sculelor și dispozitivelor specifice, transpunerea din 2D în 3D a unui desen, noțiuni de stabilitate a navei, tehnici de prelucrare a lemnului, metalului, materialelor compozite, de finisare a suprafețelor și de vopsire a acestora, lucrul cu stații de radiocomandă. De asemenea, sportivii capătă cunoștințe de navigație cu vele, în clasele de concurs fiind cuprinse patru categorii de veliere radiocomandate. În plus, sportivul trebuie să fie și un bun pilot. Toate aceste lucruri conduc la un complex de calitate intelectuale și deprinderi motrice, care sunt cerute unui navomodelist pentru a deveni un bun sportiv”. Dincolo de catedră, prin participarea la activități extracurriculare, încercăm să le facem cunoștință elevilor cu profesioniști, cu modele umane, a căror parcurs în viață și carieră s-a împletit armonios cu succesul. Deviza noastră este inspirată dintr-un proverb african care spune că „Marea liniștită nu formează marinari pricepuți”. Cei care vor să devină elevi ai liceului nostru, trebuie să știe că pe lângă orele de teorie și practică, pot participa la cercuri legate de meseria de marină, sub îndrumarea unor maiștri și ofițeri activi sau în rezervă, care știu să împărtășească din experiența lor, din tainele meseriei ce formează caractere puternice de oameni ai mării.

Cercul de navomodele

Cercul de matelotaj

Foto: Irina Pavel

A XXI-a ediție a concursului de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu”

Foto: Cosmin Ocheșel

Aspect de la deschiderea concursului de matematică

Sâmbătă, 30 martie, la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” s-a desfășurat a XXI-a ediție a concursului de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu”. La această ediție a concursului s-au înscris 150 de elevi și au participat, până la final, 109. Concursul de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu” a fost inițiat de Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” în anul școlar 1991-1992, sub îndrumarea conducerii de atunci, reprezentată de contraamiralul George Petre și locșitorul său, comandorul – la acea dată - Niculae Ștefan. Filiala din Constanța a Ligii Navale Române (LNR) organizează și susține, cu sprijinul Consiliului Județean Constanța și a unor sponsori – instituții și organizații care păstrează legătura permanent cu LNR – performanța în domeniul matematicii la nivelul claselor de gimnaziu. Concursul este unul de nivel județean, recunoscut de Inspectoratul Școlar Județean Constanța la nivelul Olimpiadei Județene. Contraamiralul de flotilă (r) Niculae Ștefan organizator acestei competiții intelectuale: „Organizarea acestui concurs de matematică a intrat sub egida Ligii Navale Române, filiala Constanța în urmă cu 20 de ani. Până atunci a fost organizat de Liceul Militar de Marină Alexandru Ioan Cuza”, unde eram șef de stat major. Continui această importantă acțiune în domeniul învățământului în ideea că propagăm chemarea elevilor din clasa a VIII-a din școlile din județul Constanța astfel că anual avem între 120 și 130 de concurenți. Chiar în acest an am reușit să aducem în sălile de concurs 150 de elevi. Ca orice organizator am ajuns inevitabil și la partea financiară, dar am găsit un sprijin deosebit în Consiliul Județean dar și

persoane private cum ar fi un fost elev de-al meu, în prezent, căpitan de lungă cursă Daniel Georgescu, domnul inginer Oancea care a fost unul din scafandrii de onoare ai marinei și nu pot să nu amintesc Direcția Hidrografică Maritimă, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale, Comandamentul Flotei și Statul Major al Forțelor Navale. Avem de asemenea, un sprijin important și din partea Inspectoratului Județean Școlar Constanța care ne oferă un corp profesoral de calitate pentru întocmirea și corectarea subiectelor de examen. La fiecare ediție se acordă 3 premii și 7 mențiuni la finalul concursului. Prin implicarea mea în organizarea acestui concurs pot face afirmația ca acesta este ca un copil de suflet și doresc să fie crescut în continuare de alți oameni inimoși, apropiați marinei. Astfel îl am alături de mine pe un bun profesor de matematică, fost subordonat la Liceul Militar în persoana domnului Tudorel Lupu care va duce pe mai departe această tradiție atunci când eu nu voi mai putea”.

Până în prezent, peste 2600 de elevi din județul Constanța au participat la concurs, iar celor mai buni dintre ei le-au fost acordate 210 premii. Comisia de examen a garantat permanent corectitudinea desfășurării concursului pe de o parte prin asocierea cu valorile instituției militare, pe de alta prin persoana președintelui comisiei, binecunoscutul profesor Ioan Tiotioi, coordonator al „Revistei de matematică și Informatică” (RMI) a Constanței. Totodată, nivelul de exigență a fost subliniat de prezența, atât la deschidere, cât și la festivitatea de premiere, a inspectorului școlar de matematică, profesorul Daniela Bălănescu. După evaluarea lucrărilor, sâmbătă 6 aprilie a avut loc la Muzeul Marinei Române, festivitatea de premiere. Cel mai bun dintre cei aleși s-a dovedit a fi elevul Riza Salim de la Colegiul Național „Mircea cel Bătrân”, urmat de elevii Ana Tabacu și Mărgărit Fulea, de la Liceul Teoretic „Ovidius”. Au fost de asemenea, acordate șapte mențiuni. (C.O.; I.B.)

Câștigătorii concursului de matematică, lângă statuia vice-amiralului Vasile Urseanu din curtea Comandamentului Flotei

Foto: Ion Burghişan

Foto: Ion Burghişan

„Promisiunea cercetașului” la NS Mircea

Sâmbătă, 23 februarie, Nava Școală Mircea, simbolul tradițiilor marinărești, a fost gazda unui eveniment deosebit din viața tinerilor cercetași marini din Constanța. Cu prilejul Zilei Mondiale a Cercetășiei, sărbătorită la 22 februarie, în cadrul unei festivități desfășurate la bordul navei, cei mai tineri membri ai filialei locale a Organizației Naționale Cercetașii României, au rostit „Promisiunea Cercetașului”, ocazie cu care ei au primit eșarfa simbolică. Acest moment a marcat și începutul unei colaborări între Forțele Navale Române și Centrul Local din Constanța al Organizației

Naționale Cercetașii României. Cercetașii din România sărbătoresc, anul acesta, 100 de ani de activitate, iar Centrul Local din Constanța al Organizației Naționale Cercetașii României și-a propus, prin alegerea NS Mircea ca loc de rostire a „Promisiunii Cercetașului”, să aducă un omagiu acestei nave și să transmită tinerilor cercetași câteva dintre calitățile pe care le au marinarii militari. Pe de altă parte, Forțele Navale și-au propus să ofere, prin această cooperare, modele de viață copiilor și tinerilor, uniți de ideea de a face în fiecare zi o faptă bună, oricât de neînsemnată ar părea ea. (D.C.)

Foto: Olivia Bucioacă

În slujba protejării mediului „Dăm apă cu porția”

Corpul Voluntarilor Gărzii Naționale de Mediu și Școala Militară de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu” au sărbătorit pe 23 martie, Ziua Mondială a Apei la Maritimo Shopping Center din Constanța prin acțiunea „Dăm apă cu porția”. În zona de colectare a materialelor reciclabile a magazinului, voluntarii și elevii Școlii Militare de Maiștri Militari, însoțiți de locotenent-comandorul Valentin Nae, instructor-șef la catedra Electronică și informatică și de comandantul școlii, comandorul Marian Bardan, au oferit apă constanțenilor. Nu a fost prima activitate la care au participat împreună, întrucât între Școala Militară de Maiștri Militari și organizația neguvernamentală de voluntariat există un parteneriat frumos și durabil care a început în urmă cu an. De atunci, la aproape orice activitate a Corpului Voluntarilor Gărzii Naționale de Mediu, iau parte și elevii și profesorii instituției militare de învățământ. Doamna Liana Naum, președintele Corpului Voluntarilor Gărzii Naționale de Mediu: „În

cadru acestui parteneriat, avem mai multe acțiuni pe care le desfășurăm în comun, printre care și Ziua Mondială a Apei, în care noi dăm apă cu porția. Împreună, atât elevii militari cât și voluntarii noștri, împart apă fiecărui cetățean pe care îl conștientizează în același timp despre faptul că apa este o resursă epuizabilă, deci trebuie să avem grijă de ea”. „Activitatea este una benefică atât pentru voluntari, cât și pentru școala noastră, deoarece am reușit să ne promovăm oferta educațională și instituția de învățământ și altor categorii de persoane, nu numai elevilor de clasa a XII-a care sunt targetul nostru”, a precizat locotenent-comandorul Valentin Nae. Prin gestul lor Corpul Voluntarilor Gărzii Naționale de Mediu și Școala Militară de Maiștri Militari au încercat să sensibilizeze cetățenii orașului, să aibă grijă de această resursă epuizabilă, apa, să o protejeze și să nu o irosească, administrând-o rațional. (O.B.)

Renașterea unei tradiții marinărești

MATELOTAJUL

Lt. cdor ing. Mihai EGOROV

Panoplii cu noduri marinărești, plachete, diferite obiecte decorative din saulă și aproape orice lucru ne-am gândi că poate fi realizat – asta vedem de aproximativ trei ani la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”.

Fiecare student al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” sau elev al Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a învățat să realizeze în perioada stagiului de practică, noduri marinărești și lucrări simple de matelotaj. Operațiuni simple de lucru cu saula, cărora puțini le dau importanță în stagiul, dar care se dovedesc a fi foarte utile în activitatea zilnică de la navă, unde diferitele tipuri de noduri marinărești te ajută la realizarea manevrelor sau la diferite operațiuni la bord.

Și dacă în stagiul de practică nu se insistă foarte mult pe aceste lucrări de matelotaj, de aproape trei ani, la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” se desfășoară un program intens de pregătire în domeniul lucrărilor de matelotaj.

Totul a început odată cu numirea în funcția de comandant al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” a comandurului Vasile Chirilă, cel care era atras de domeniul tradițiilor marinărești în general și de lucrările de matelotaj în mod special. Comandor Vasile Chirilă: „Matelotajul este o pasiune care datează din tinerețea mea profesională. În anii de studenție în Academia Navală am fost contrariat de faptul că meseria de marinar este una grea și mă tot întrebam

unde sunt simbolurile pe care le-am găsit în universul cărților din copilărie. Mi-am propus atunci să arăt oamenilor partea romantică a marinăriei. Când am ajuns comandant de vedetă, una din problemele cele mai importante pe care am urmărit-o era aspectul marinăresc și doream ca totul să fie conform «Manualului de marinărie» a lui Bujeniță. Acest aspect marinăresc l-am urmărit constant în cei 20 de ani pe care i-am petrecut la nave. În momentul în care am fost numit comandant al Școlii de Aplicație, în proiectul pe care mi l-am făcut, unul din obiective a fost acela că aici trebuie să fie adevărata școală de marinărie, pregătind deopotrivă SGP, maiștri militari și ofițeri tineri, într-un cuvânt echipaje. Aici la SAFN am găsit o echipă de instructori bine pregătiți cu care mai lucrasem de-a lungul anilor și am putut

Mmp Octavian Jarcă, dreapta, și Mmp Constantin Luca la standul Forțelor Navale de la Salonul Nautic Internațional București, 2013

Foto: Cristian Vlăsceanu

relua pasiunile din tinerețe. Împreună cu Mmp Petre Dragu, Mmp Octavian Jarcă, Mmp Marius Băcăoanu, Mmp Puțanu am reușit să dezvoltăm acest proiect. Mulți au fost malițioși la început, au fost multe remarci care nu ne-au onorat, dar până la urmă am demonstrat că toate aceste lucrări contribuie la înfrumusețarea cazărilor, al aspectului marinăresc al navei și matelotajul poate deveni o pasiune. Un om care nu are pasiuni, este un om care nu are viitor”. Greutățile și neîncrederea în proiect manifestate de unii la început, nu i-au dezarmat însă pe inițiatori, care au continuat demersurile de realizare a lucrărilor de matelotaj, frumusețea lucrărilor realizate contribuind la atragerea din ce în ce mai mult a multor oameni către acest domeniu.

Mmp Petre Dragu, consilier al comandantului pe probleme de maiștri militari și subofițeri: „Pasiunea asta o am cam de când am terminat școala. A fost o perioadă când nu s-a mai lucrat, și noi am reinnoit tradiția în ultimii trei ani. La început am pornit cu panoplii simple apoi am aprofundat lucrările. Dacă e greu? Nu este foarte greu, dar îți trebuie multă imaginație, îndemânare și pasiune. Pentru a realiza lucrări în acest domeniu, în primul rând trebuie să-ți placă matelotajul, să ai atenție distributivă, să-ți placă frumosul, să ai chiar ceva cunoștințe din domeniul artei”. Comandor Vasile Chirilă: „Inițial am încercat să realizăm toate lucrările de marinărie prezentate în «Manualul de marinărie» a lui Bujeniță. Apoi, cum suntem cu toții și navigatori pe Internet, am încercat să vedem dacă mai există în alte părți astfel de preocupări. Atunci

Panoplie cu diferite lucrări de matelotaj

lucrurile s-au complicat descoperind mai mulți autori englezi care au scris despre lucrări de matelotaj. Într-una din lucrări am găsit aproximativ 4.000 de lucrări de matelotaj, deci posibilitățile în domeniu sunt nelimitate. Însă și instructorii noștri au capacitatea de a inova și de care lucrări noi, moderne, inedite pentru domeniu. Aceste lucrări de matelotaj sunt cele care ne diferențiază față de celelalte categorii de forțe.

Asfel, oamenii noștri au început să facă din ce în ce mai multe lucrări de matelotaj, din ce în ce mai frumoase și mai complexe, au organizat concursuri la care au participat cu aceste lucrări și au convins colegii și prietenii de utilitatea domeniului. Și pentru că proiectul s-a născut la Școala de Aplicație a Forțelor Navale, tot mai mulți cursanți de la diferite cursuri organizate în cadrul școlii au fost îndemnați și îndrumați spre realizarea unor lucrări de matelotaj. Pasiunile cer timp și entuziasmul au alocat timp suficient - în cea mai mare măsură, din timpul lor liber - pentru a realiza lucrări frumoase care să îmbine utilitatea cu simțul estetic. Și fiecare dintre instructorii se mândrește cu cel puțin o lucrare de matelotaj realizată. Comandor Vasile Chirilă: „Fiecare cursant de la Școala de Aplicație primește ca sarcină de curs executarea unei lucrări de matelotaj. Alocăm un număr minim de ore pentru lucrări de matelotaj, dar încercăm să insuflăm cursanților această pasiune, astfel încât ei să facă aceste lucrări în timpul lor liber. Am executat în fiecare an convocarea șefilor de echipaje cu maiștrii militari propozabili pentru această funcție,

Panoplia reprezentativă a SAFN

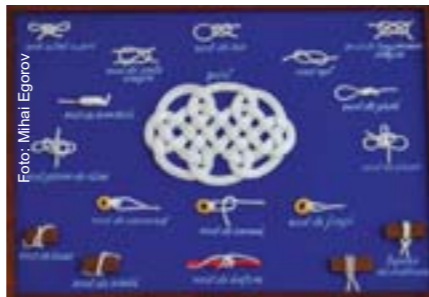
Sigla Forțelor Navale într-o lucrare de matelotaj

la care maiștrii militari au avut de executat și o lucrare de matelotaj. Feedback-ul de la unități a fost extrem de pozitiv, comandanții de nave aprecind nivelul de pregătire al maiștrilor. Am făcut mărtișoare pentru doamnele din SMFN și pentru cele din garnizoana Mangalia.”

Fotografii cu lucrările realizate au fost incluse în volumul „Album cu lucrările de matelotaj realizate în Școala de Aplicație a Forțelor Navale”, album apărut în anul 2011 și în lucrarea „Noduri și semne marinărești”. Mmp Marius Băcăoanu, instructor la SAFN, cel care a selectat materialele pentru lucrări: „Materialele care se află în carte sunt lucrări realizate de colegii mei. Eu am pătruns mai târziu printre cei care se ocupau de matelotaj. Inițial eu le puneam la dispoziție materialele apoi am spus, de ce să nu încerc și eu să fac? Noi încercăm să trecem peste acele lucrări simple, dar utile la bordul navei – nodurile marinărești – și să ducem matelotajul spre o artă. Acestei pasiuni i se alocă mult timp, întâi pentru lucrul efectiv la o lucrare, apoi timpul necesar pentru inspirație în realizarea lucrării. Trebuie să fii foarte calm pentru această pasiune. Lucrările se lucrează încet și de asta timpul este mare”.

Unul dintre cei mai inimoși instructorii care se ocupă de matelotaj este Mmp Octavian Jarcă, cel căruia îi place să inoveze în domeniu, dar îi place să fie un perfecționist, fapt pentru care nu de puține ori a desfăcut și a reluat o lucrare doar pentru că nu ieșise perfectă. De unde le vine inspirația pentru lucrări, multe dintre ele deja inedite?

Mmp Petre Dragu la Sala de Tradiții a SAFN

Panoplie cu noduri marinărești

Mmp Constantin Luca, instructor la SAFN: „Ideile ne vin din comunicarea pe care o avem cu persoanele din viața civilă, și cu cei care au experiență în marinărie. Eu sunt atras și de partea de tradiții, de istoria marinei române, și noi prin această artă a matelotajului încercăm să aducem trecutul în prezent, să nu uităm de unde am plecat. Suntem în parteneriate cu liceele din Mangalia, am fost la ei încercând să le arătăm cât este de frumoasă tradiția, iar tinerii sunt atrași de această armă frumoasă, marina. Marina, de asta cred eu că este frumoasă, pentru că are tradiții, pentru ineditul acestora și pentru că și le menține.”

Și dacă numărul instructorilor care au contribuit la realizarea acestor lucrări a crescut de la un an la altul și au venit oameni cu calități deosebite care au dezvoltat astfel de preocupări, în acest moment preocupările conducerii SAFN se îndreaptă printre altele către revitalizarea pregătirii specifice Forțelor Navale în cadrul Grupului de Pregătire marinărească. Comandor Vasile Chirilă: „Provocarea mare acum este să reușim să pregătim Grupul de pregătire marinărească pentru a face pregătirea echipajelor. Ne propunem să scoatem o nouă ediție a lucrării «Noduri și semne marinărești», unde să fie prezentate toate lucrările realizate. Dorim să punem toate lucrările reprezentative în sala de tradiții. Avem în intenție să facem gravuri pentru anumite lucrări de reprezentare care se oferă celor care vizitează Școala de Aplicație”. Această preocupare legată de lucrările de matelotaj a avut un succes deosebit în cadrul activităților de promovare a carierei organizate unde panourile cu panopliile realizate în cadrul SAFN au atras numeroși curioși la standul Forțelor Navale.

Mmp Marius Băcăoanu alături de una dintre lucrările sale

Războaie navale Metode și procedee de luptă folosite în epoca velierelor

Aspirant Elena-Alexandra MUȘAT, Cursul de pregătire pentru prima funcție, Școala de Aplicație a Forțelor Navale Comandor Vasile CHIRILĂ Școala de Aplicație a Forțelor Navale

Timp de aproximativ trei secole, începând cu anul 1500 și până în anul 1830, războaiele navale s-au purtat de navele cu vele dotate cu tunuri, iar singura tactică navală utilizată până în secolul al XVII-lea, confruntarea directă, a fost precedată de o nouă abordare a inamicului, atacul cu tunurile din borduri. Această nouă tactică de luptă presupunea doborârea catargelor inamicului, producerea de găuri de apă în bordajul acestuia și uciderea a cât mai multor membri din echipajul inamic. În secolul al XVIII-lea, numeroși comandanți de nave au folosit în luptă diferite metode și procedee de luptă pe mare, precum: „atacul cu prova”, „tactica de abordaj”, „atacul în formație de șir”, „utilizarea vântului” și „străpungerea liniei de nave inamice”; toate acestea fiind detaliate în cele ce urmează.

Atacul cu prova folosind eficient vântul

Artileria de pe navele din secolul al XVI-lea era foarte greu de reîncărcat. De obicei, navele se apropiau de inamic, trăgeau cu tunurile dispuse la prova și apoi girau astfel încât să poată executa tragerea cu tunurile din borduri sau cu cele din pupa. Dacă era posibil, comandantul navei decidea întoarcerea navei și în celălalt bord pentru a trage cu tunurile disponibile. După efectuarea acestor manevre, nava se retrăgea într-o poziție sigură pentru a reîncărca. Spre deosebire de tunurile din borduri, cele din prova erau considerate armamentul principal.

Această tactică navală a fost foarte des folosită de comandanții din flota britanică, în lupta lor cu spaniolii. Nava ataca în direcția vântului, trăgea cât mai multe lovituri de tun și se retrăgea într-un loc sigur pentru a reîncărca, lăsându-i inamicului foarte puține șanse de ripostă.

Tactica de abordaj

La mijlocul secolului al XVII-lea, înainte ca toate flotele din Europa să înceapă să adopte tactici de luptă bazate pe linii navale, o bătălie în mare largă însemna o acțiune dezordonată, ce degenera cu ușurință într-o serie de dueli între nave izolate. Un comandant iscusit, cu un echipaj instruit, își folosea deprinderile marinărești pentru a dejuca planurile adversarului, folosea vântul pentru a epuiza și ataca inamicul, trăgea cât mai multe lovituri de tun posibile, concomitent cu evitarea ghiulelelor trase de adversar.

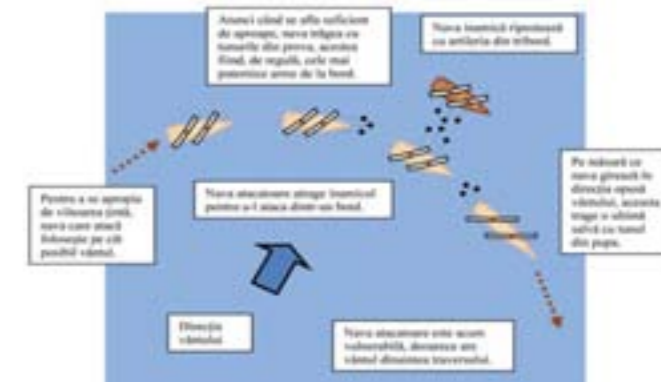
Manevră superioară din punct de vedere tactic, tactica de abordaj consta în faptul că nava atacatoare avaria o navă staționară, executând o salvă din lateral, apoi schimba de drum în vânt, pentru a reîncărca și a începe un al doilea atac. Un duel între două nave putea dura foarte mult timp, iar dacă cele două echipaje aveau același nivel de pregătire, confruntarea putea dura chiar câteva ore.

Atacul în formație de șir

Până la mijlocul secolului al XVII-lea, tactica navală presupunea puțin mai mult decât o încăierare în care flotele erau mai mult sau mai puțin bazate pe forța lor de lovire. Adoptarea formației de șir a adus mai multă ordine în luptele navale și mai multă eficiență în nimicirea navelor inamice, tactica permițând efectuarea unor manevre agresive, în jurul avangardei inamice, cu scopul de a bloca navele între două tiruri de artilerie.

Această formație navală a fost folosită de către olandezi în faza inițială a bătăliei de la Downs, în anul 1639, precum și de către englezi, în anul 1653, în timpul primului război anglo-

olandez, aceștia formând o formație de șir foarte bine organizată. În principiu, formația era constituită din trei mari diviziuni, cu un amiral care comanda centrul, un viceamiral pentru avangardă și un contraamiral care comanda ariergarda. Tactica presupunea ca flota din direcția vântului să se apropie în formație de șir, apoi

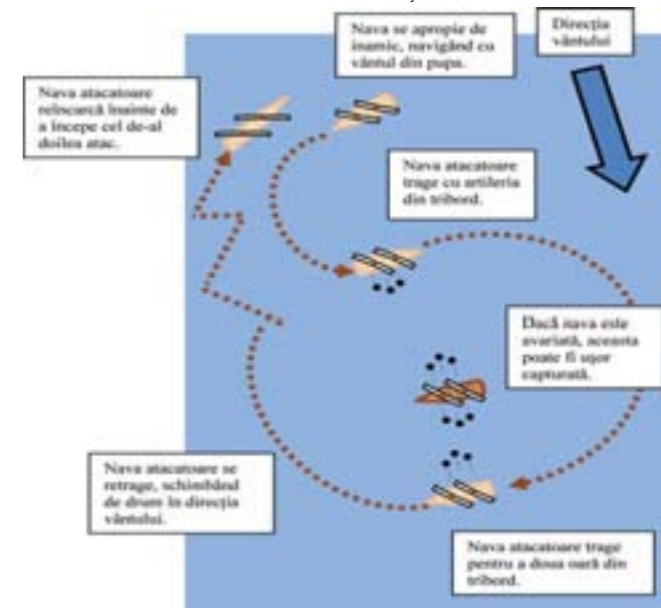

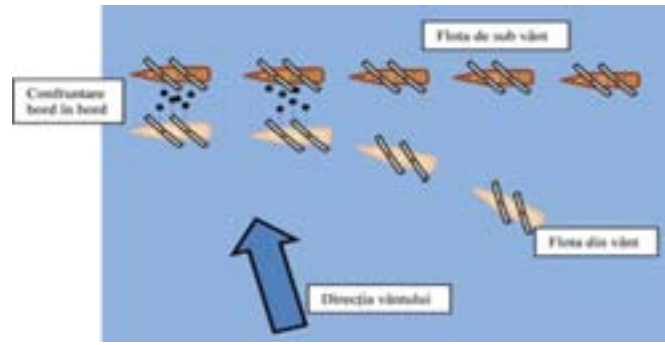
Atacul cu prova folosind eficient vântul.

să execute mai multe schimbări succesive de drum, astfel încât fiecare navă să se poziționeze în traversul unei nave inamice. Într-o situație ideală, cele două linii ar trebui să navigheze în același drum, fiecare navă, de la nava comandantă a avangardei până la ultima navă din formație, având repartizată câte o navă inamică. Pentru ca o navă de război să devină navă de linie, aceasta trebuia să fie foarte puternică. Unul din dezavantajele acestei tactici navale este faptul că atenția comandanților de nave era îndreptată în primul rând către menținerea formației în detrimentul atacării inamicului, însă ea oferea comandanților posibilitatea de a menține flotele sub control și de a executa manevre coerente, precum dublarea liniei inamice în cazul în care se dispunea de nave de rezervă în avangardă.

Abordajul inamicului. Flota atacatoare naviga din direcția vântului pentru a ataca inamicul, fiecare navă având repartizată una din navele inamicului, cu scopul de a o captura. Flota din direcția vântului are numeroase avantaje, printre care și faptul că este ferită de fumul produs de loviturile de artilerie, dezavantajul său fiind faptul că nu se poate retrage cu ușurință.

Tactica de abordaj.

Atacul în formație de șir

Tactica de tragere în carena navei era folosită, în special, de către englezi. Trăgând lovituri de tun în carena inamicului, determinau distrugerii semnificative și foarte multe victime.

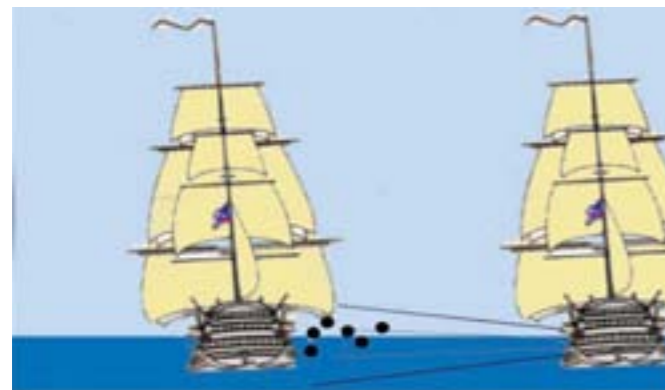
Unii comandanți de flote preferau să își direcționeze armamentul către *arborada inamicului*, pentru a ucide ofițerii din echipajul inamic și pentru a crește astfel șansele de capturare a navei.

Utilizarea vântului

Cel mai important factor în bătăliile navale dintre veliere era vântul, un element care putea schimba cu ușurință direcția de deplasare a navelor. Un vânt neprielnic putea ține o flotă întregă blocată în port sau chiar putea să împiedice o grupare de nave să participe la bătălia în care erau implicate și alte forțe proprii. În general, navele care erau avantajate de vânt erau și cel mai bine poziționate pentru atac, deoarece velierele se deplasau foarte încet, trecea foarte mult timp de la depistarea inamicului până în momentul deschiderii focului și, odată începută lupta, aceasta era relativ statică, de cele mai multe ori navele inamice fiind ancorate pe parcursul întregii bătălii. Vântul reprezenta pentru englezi un factor foarte important în cadrul unei bătălii, aceștia luptând de fiecare dată când era posibil, cu bordul în vânt, pentru a lăsa inamicul sub vânt. În anul 1588, flota britanică a folosit această tactică în scop defensiv împotriva flotei spaniole.

Străpungerea liniei inamice

Formația folosită de flote în luptele din secolul al XVII-lea, a fost gândită pentru a asigura întâlnirea fiecărei nave cu câte o navă inamică pentru o confruntare bord în bord. Spre sfârșitul secolului al XVIII-lea, mulți comandanți din flota britanică erau convingeți că străpungerea formației inamice oferă șanse mai mari pentru o victorie decisivă. Folosită pentru prima dată de amiralul George Rodney în bătălia de la The Saints din anul 1782, străpungerea formației a fost adusă la perfecțiune de către amiralul Nelson în bătălia de la Trafalgar și de Duncan în cea de la Camperdown. Deși această tactică expunea navele aflate în ofensivă focului inamic, foc la care nu puteau riposta pe timpul apropiierii, odată ajunse în poziția favorabilă, navele flotei atacatoare puteau lovi navele în prova și pupa și le puteau bloca retragerea, plasându-se în bordul de sub vânt. Speranța navelor atacatoare era legată de o superioritate numerică în secțiunea atacată din formația inamică, deoarece restul navelor nu mai contau în luptă. Nelson prefera străpungerea formației inamice pentru a provoca precipitarea luptei

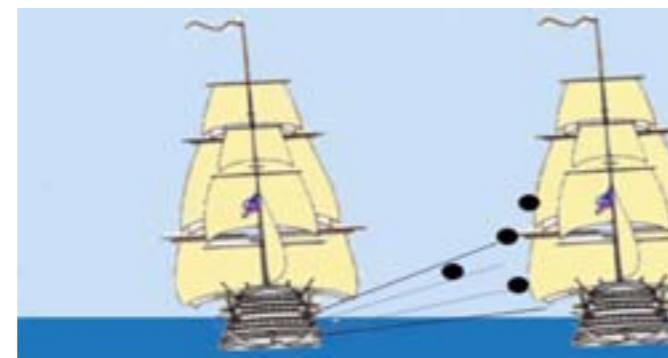
Executarea focului în carenă

și crearea haosului, haos în care comandanții își puteau valorifica cel mai bine flerul personal.

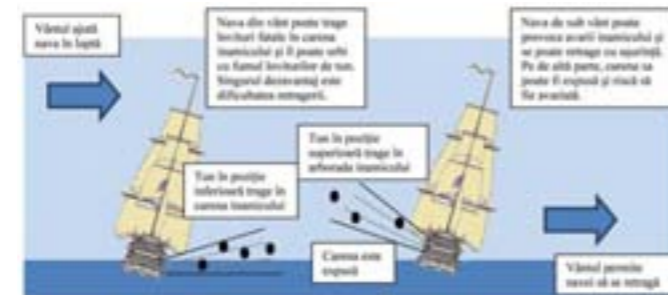
Concluzii

Amiralul Eustațiu Sebastian a rostit cândva un mare adevăr, „Numai navele cu pânze pot forma pe adevărații marinari”, lucru cât se poate de adevărat, deoarece o astfel de navă îndeplinește toate condițiile necesare pentru inițierea și formarea tinerilor marinari în tainele meseriei și pentru pregătirea lor în stăpânirea tehnicilor navale și a navigației clasice.

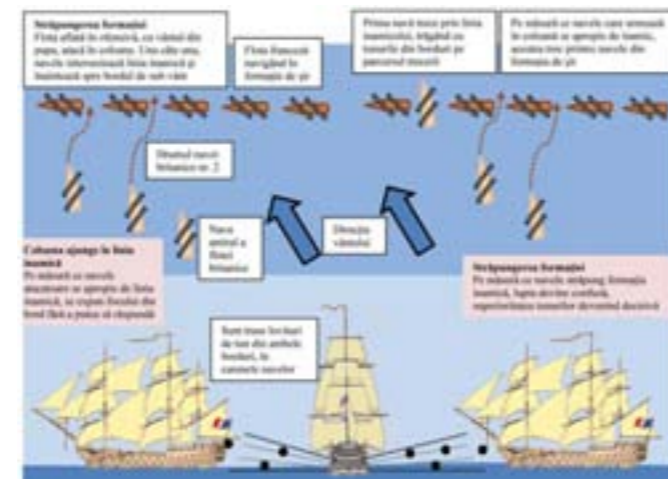
În prezent, marina militară este constituită din diferite tipuri de nave de luptă, echipate cu sisteme de armament și aparate de navigație moderne, ce pretind ofițerului foarte multe cunoștințe și o pregătire minuțioasă în manevrarea lor, însă adevărata școală a mării se învață în larg, la bordul unei nave cu vele. Numai în acest mod se poate forma spiritul de camaraderie, se poate dobândi virtutea răbdării, curajul și tăria de a stăpâni tacticile navale și metodele clasice de navigație, lucruri atât de necesare pentru perpetuarea glorioaselor tradiții de luptă și a spiritului marinăresc.

Executarea focului în arboradă

Tactica utilizării vântului

Tactica străpungerii liniei inamice

Bibliografie

Revista Marea Noastră, număr special, mai 2009.
WHIPPLE, A.B.C. *The Seafarers: Fighting Sail*. Time Life, 1978.
GRANT, R. G., KINDERSLEY, Dorling. *Battle at Sea. 3.000 years of Naval Warfare*. 2010.
KEBLE CHATTERTON, E. *Sailing Ships. The Story of Their Development from the Earliest Times to the Present Day*.

Batalionul de Sprijin al Forțelor Navale 55 de ani de existență

22 februarie a fost o zi de sărbătoare în Forțele Navale. Batalionul de Sprijin al Forțelor Navale a sărbătorit împlinirea a 55 de ani de la înființare. Alături de personalul unității, la acest moment important au participat contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mîrșu, comandantul Flotei, contraamiralul de flotilă dr. Dan Hăulică, comandantul Bazei Logistice Navale „Pontica”, comandanți de unități, dar și foști comandanți ai Batalionului de Sprijin. Cei 55 de ani de la înființarea unității au fost sărbătoriți printr-un ceremonial militar și religios. Locotenent-colonelul ing. Valentin Munteanu, comandantul unității, a adresat audienței „Cuvântul de bun venit” și a mulțumit tuturor pentru că au răspuns invitației de a fi alături de personalul batalionului la ceas aniversar. Cu acest prilej, domnul contraamiral de flotilă dr. Corneliu Bocai a dat citire mesajului șefului Statului Major al Forțelor Navale, prin care a felicitat personalul unității pentru performanțele și misiunile îndeplinite de-a lungul timpului.

A urmat oficierea serviciului religios și a fost păstrat un moment de reculegere pentru cinstirea memoriei celor care și-au desfășurat activitatea în unitate de-a lungul timpului, dar care din păcate nu mai sunt printre noi. Momentul alocuțiunilor a fost deschis de cuvântul comandantului unității, locotenent-colonelul Valentin Munteanu: „De-a lungul existenței sale, Batalionul de Sprijin a executat misiuni privind asigurarea unui suport logistic dinamic, oportun, economic și eficient Statului Major al Forțelor Navale, contribuind substanțial la menținerea și creșterea capacității de răspuns a Forțelor Navale în zona de responsabilitate. Întregul personal al unității conștient de responsabilitatea și sarcinile care îi revin contribuie zilnic prin activitățile pe care le desfășoară la îndeplinirea misiunilor Forțelor Navale. Ziua aceasta reprezintă în plus o garanție a viitorului, o promisiune a noastră, a tuturor, de a menține această unitate

Locotenent-colonelul ing. Valentin Munteanu primind în numele unității „Emblema de onoare a Forțelor Navale” de la contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai

pe drumul ascendent pe care a pornit, trecând împreună pragul unei noi etape pe care o dorim la fel de fructuoasă, precum cea de până acum. Vă mulțumesc tuturor pentru întreaga activitate, pentru interesul manifestat în menținerea prestigiului unității, vă urez să vă bucurați cum se cuvine de aceste clipe și vă doresc dumneavoastră și familiilor dumneavoastră multă sănătate și putere de muncă. La mulți ani!”

Cu prilejul sărbătoririi a 55 de ani de la înființare au fost înmânate diplome și medalii. Batalionul de Sprijin a primit „Emblema de onoare a Forțelor Navale”, iar comandantul unității a oferit placheta aniversară șefului Statului Major al Forțelor Navale. De asemenea, însemnul aniversar a fost oferit comandanților de unități și foștilor comandanți ai acestui batalion. Ceremonialul s-a încheiat cu defilarea subunităților batalionului constituite din ofițeri, maiștri militari, subofițeri și soldați gradați profesioniști, în acordurile Muzicii Militare a Forțelor Navale. (O.B.)

30 de ani de la înființarea Secției 335 Logistică Mangalia

Comandorul Lucian Botea înmânând placheta aniversară „30 de ani de la înființarea Secției 335 Logistice”, contraamiralului de flotilă dr. Dan Hăulică

Sâmbătă 30 martie, Secția 335 Logistică Mangalia, a sărbătorit împlinirea a 30 de ani de la înființare. La activitate au participat contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei din SMFN și dr. Dan Hăulică, comandantul Bazei Logistice Navale

„Pontica”, comandanți de unități și mari unități din cadrul Forțelor Navale și garnizoanei Mangalia, foști comandanți ai unității, reprezentanți ai asociațiilor cu profil de marină, cadre militare și personal civil contractual care și-au desfășurat activitatea în cadrul acestei unități,

precum și personalul actual al unității comandate în prezent de comandorul Lucian Botea. Mesajul șefului Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa, a fost citit de contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai. La 30 de ani de la înființare, Secția 335 Logistică Mangalia, unitate din subordinea Bazei Logistice Navale „Pontica”, este o structură modernă, modulară, care are ca misiune principală planificarea, organizarea și executarea dinamică și eficientă a sprijinului logistic și asigurarea logistică a unităților Comandamentului Flotei și ale Bazei Logistice Navale „Pontica” dislocate în garnizoana Mangalia, executarea lucrărilor de reparații, de întreținere și curente în regie proprie, la pavilioanele din cazarmile aflate în administrare, precum și asigurarea cu apă, energie electrică și energie termică a Portului Militar Mangalia. (M.E.)

LIGA NAVALĂ ROMÂNĂ

File de istorie

Dr. **Andreea ATANASIU-CROITORU**
Muzeul Marinei Române

La 13 martie 1927 un comitet de inițiativă alcătuit din viceamiralul Vasile Școdrea, contraamiralul Ion Coandă, profesorul universitar Marin Ștefănescu și comandorii Aurel Negulescu, Ioan Bălănescu și Mihail Negru hotărâ punerea bazelor unei ligi navale românești cu sediul în București, „asemănătoare celor existente în țările avansate sau chiar în țările vecine, cu litoral maritim”. Necesitatea ei era argumentată de comandorul Eugeniu Botez (Jean Bart) cu următorii termeni: „*numai printr-o Ligă Navală, printr-o propagandă care este necesară cu atât mai mult la noi, întreaga suflare românească va fi pregătită să înțeleagă rostul și rolul apei în propășirea neamului*”.

Prima consfățuire a Ligii Navale a avut loc la data de 7 aprilie același an, iar la 8 martie 1928, prin sentința Tribunalului Ilfov, această asociație, al cărei scop declarat era „*răspândirea și susținerea intereselor românești pe apă*” căpăta personalitate morală și juridică.

Primul comitet de conducere al Ligii Navale Române l-a avut ca președinte pe generalul Paul Angelescu, ministru de Război, iar ca vicepreședinți pe viceamirali Vasile Școdrea și Constantin Bălescu. Acest comitet avea dreptul de a întemeia secții ale Ligii Navale Române în țară sau în străinătate și pe navele sub pavilion românesc. Până la sfârșitul anului 1928 s-au înființat filiale ale Ligii Navale Române la Galați, Brăila, Constanța și Călărași, iar în anii următori s-au organizat astfel de filiale și la Sulina, Giurgiu, Cetatea Albă, Ismail, Silistra, Timișoara, Turnu Măgurele, numărul lor ajungând în 1933, la 12. În anul 1931, secretar al Ligii Navale Române a fost ales comandorul Eugeniu Botez care a avut inițiativa înființării revistei „România maritimă și fluvială”, publicație care, din mai 1934, va purta numele de „Marea Noastră”. Din anul 1933, președinția Ligii Navale Române a fost exercitată de regii României, în acel moment de Carol al II-lea.

Începând cu același an, sub egida Ligii Navale Române s-a sărbătorit „Ziua Apelor” în toate localitățile riverane Dunării și Mării Negre. Tot din inițiativa Ligii s-au înființat biblioteci cu tematică

marină, la sediile filialelor, au fost organizate diferite activități cu specific marinăresc (cursuri de înot, cursuri de conducere a ambarcațiunilor cu rame și vele, întreceri sportive pe apă, excursii pe Dunăre și pe Marea Neagră, concursuri de creație în grafică, poezie și pictură marină, conferințe și vernisaje de expoziții cu subiect naval).

Încă de la înființarea sa, Liga Navală Română a publicat numeroase broșuri și cărți cu subiecte legate de mare și marină, iar în anul 1938 a editat o nouă revistă intitulată „Marea Noastră pentru Tineret”, organ de propagandă marinărescă destinat tineretului. Printre inițiativele laudabile ale Ligii Navale Române s-a numărat și apelul lansat tuturor iubitorilor marinei noastre de a participa cu fonduri bănești la colectarea sumei necesare construcției unor nave necesare marinei militare, apel concretizat în colecta în valoare de 6 milioane lei cu care Liga a contribuit la construcția navei-școală „Mircea” și a submarinului „Delfinul”. Liga Navală Română a funcționat până în anul 1949, când a fost desființată odată cu principala sa publicație, revista „Marea Noastră”. Cu acest prilej toate bunurile sale au fost naționalizate, intrând de fapt în posesia unor necunoscuți. Așa se face că în anul 1949, an în care Liga avea 42 de filiale în aproape toate județele țării, activitatea asociației care a menținut trează în conștiința publică românească necesitatea unei marine românești puternice, a fost întreruptă în mod brutal.

După 43 de ani, în urma evenimentelor din decembrie 1989, s-a creat posibilitatea reactivării Ligii Navale Române.

La scurt timp după evenimentele din 1989, în anul 1990, ofițeri ai Marinei Militare, care în acel moment conduceau destinele unor prestigioase instituții de cultură: comandorul dr. Ioan Damaschin, redactor-șef al revistei „Marina Română” și comandorul Jianu Moldovan, director al Muzeului Marinei Române, au făcut primele demersuri, susținute cu vigoare pentru reînființarea filialei.

Oameni de suflet, dăruți ideii de a relua o tradiție inaugurată de înaintași cum au fost: amiralii Ioan Coandă, Constantin Bălescu, Ioan Bălănescu, comandorii Eugeniu Botez (Jean Bart), Cezar Boerescu, Aurel Negulescu, Pavel Popovăț și mulți, mulți alții, ei **înșiși făuritori de istorie**,

Coperta revistei „Marea Noastră”, octombrie-decembrie 1997

Coperta lucrării „Viața României pe mare și pe Dunăre”

Coperta revistei „Marea Noastră pentru tineret”, iunie 2000

Coperta revistei „Marea Noastră”, septembrie 1934

Coperta revistei „România Maritimă și Fluvială”, aprilie 1934

Contraamiralul Ioan Coandă

Eugeniu Botez

Foto: M.M.R.

Foto: M.M.R.

Generalul Paul Angelescu

Viceamiralul Constantin Bălescu

Viceamiralul Ioan Bălănescu

Viceamiralul Vasile Școdrea

au construit ceea ce, într-un timp relativ scurt, a devenit un focar de spiritualitate marinărescă – Filiala Constanța a L.N.R. Se cuvine să amintim aici primul președinte al filialei, viceamiralul (r) ing. Ștefan Ilie, comandorii Petre Zamfir, astăzi contraamiral de flotilă (r), comandorii Doru-Alexandru Ionescu, astăzi contraamiral în rezervă, Dan Ghimbășanu, căpitanul de port Octavian Swed, ofițerul maritim Anastase Senopol, economistul Ion Dănceanu, care au convins factorii de decizie de necesitatea ființării unei asemenea instituții, au atras primii „adepti”, care, în primii ani ai anului 2000, au atins impresionanta cifră de 1.800 de membri activi și au „demarat” cu organizarea consecventă a unor acțiuni culturale și sportive, dintre care, unele, au devenit, deja, tradiționale.

De-a lungul celor 23 de ani de la renașterea sa, **OAMENII** Filialei, din ce în ce mai numeroși (spre regretul nostru spațiul restrâns al acestui articol nu ne permite să-i nominalizăm) au reușit, prin eforturi pasionate și dezinteresate, să înscrie în istoria reîntinerită a asociației de la malul

mării, câteva realizări remarcabile, între care: editarea revistei L.N.R., „Marea Noastră”, reușind să depășească greuțată materiale care, la fiecare din cele patru apariții anuale, păreau insurmontabile; inițierea campaniei „**S.O.S. Mircea**” și susținerea acesteia prin presiuni asupra forurilor guvernamentale pentru alocarea de fonduri necesare reparării și modernizării navei-școală și prin organizarea unei subscripții publice, în urma căreia s-a strâns o sumă de bani reprezentând peste 95% din suma totală strânsă de L.N.R., la nivel național; inițierea și susținerea activității pentru înălțarea **CRUCII MARINARILOR**, loc de reculegere și închinare în memoria celor care și-au găsit mormântul în apele mării; organizarea activităților pentru sărbătorirea **ZILEI APELOR**, a **LUNII SPIRITUALITĂȚII MARINĂREȘTI**, care precede marea sărbătoare a marinarilor, **ZIUA MARINEI**; organizarea de către filiala Constanța a concursului de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu”, la care participă elevii liceelor constănțene și, tot aici, organizarea anuală a trei competiții sportive de yachtig: **CUPA „MIRCEA”**,

CUPA „L.N.R.” și **CUPA „ZIUA MARINEI”**; organizarea, între anii 1994-2002, a unor cursuri pentru brevetarea de conducători de ambarcațiuni cu vele și cu motor; efectuarea mai multor expediții pe Dunăre, până la Sulina, pentru comemorarea și omagierea eroilor români căzuți în luptele din Deltă și sudul Basarabiei, în cel de-Al Doilea Război Mondial ș.a. Deosebit de important este și faptul că în toată această perioadă, au fost înființate numeroase subfiliale ale L.N.R. în școli și licee, s-au constituit, prin donații, Biblioteci ale filialelor Ligii Navale Române însumând mii de volume, au văzut lumina tiparului cărți cu tematică marină semnate de membrii asociației, unanim apreciate, unele considerate de specialiști, lucrări de referință în domeniu.

Selecția acestor reușite este aleatorie și sperăm ca cititorii și, mai ales membrii Ligii, fără de care aceste realizări și încă multe altele, nu ar fi existat, să nu se simtă frustrați prin omisiune, știut fiind faptul că *omul sfințește locul* și, parafrazând cuvintele unui titan al culturii secolului XX, *dacă ei nu ar fi, nimic n-ar fi*.

Liga Navală Română la 85 de ani

Aspect din timpul festivității dedicate împlinirii a 85 de ani de la înființarea Ligii Navale Române

Muzeul Marinei Române a găzduit joi, 7 martie, festivitatea dedicată împlinirii a 85 de ani de la înființarea Ligii Navale Române, eveniment petrecut pe data de 8 martie 1928. În cadrul manifestării, desfășurată sub genericul „Liga Navală Română la 85 de ani”, au fost punctate trecutul, obiectivele și starea actuală a Ligii sub forma unor incursiuni în istoria publicistică a asociației și a învățământului de marină prezentate de doamna dr. Carmen Atanasiu și comandorul (r) Ionel Preda. Au fost prezenți membri ai Ligii și ai Consiliului Director, inclusiv președintele ligii, c.l.c. Laurențiu Mironescu, ai universităților constănțene, ai instituțiilor și firmelor implicate în activitatea Ligii, iar Forțele Navale Române au fost reprezentate de comandanți de unități, de contraamiralii de flotilă dr. Sorin Learschi, comandantul Flotei de Fregate și dr. Alexandru Mirșu, comandantul Flotei, care a transmis mesajul viceamiralului dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale.

Ce își propune Liga acum, la 85 de ani, am aflat de la contraamiralul de flotilă (r) Aurel Constantin, vicepreședintele Ligii Navale Române și președintele filialei Constanța: „*Noi dorim ca Liga să fie mai activă în viața social-politică a țării. Ne-am propus ca anul acesta să demarăm încă o dată (deși am mai făcut-o și în 2010) demersurile pentru adoptarea legii regimului maritim special, așa-numita lege a pavilionului național, de asemenea să aducem niște amendamente – în măsura în care vor fi acceptate de factorul politic – pentru amendarea legii învățământului unde există câteva impedimente pentru învățământul de marină, deoarece vrem să facilităm accesul comandanților de cursă lungă sau al comandanților cu experiență din Forțele Navale la funcții didactice, lucru care nu este posibil în prezent și, în perspectivă, ne propunem să sprijinim și dezvoltarea, începând cu anul 2014-2015, a Forțelor Navale care au și ele un program care a cam stagnat. Toate aceste lucruri cer implicare, eforturi și de aceea solicităm și membrilor noștri să fie mai activi. Liga Navală Română este, din păcate, singura organizație neguvernamentală, apolitică care poate face la ora actuală presiuni asupra factorului politic și administrativ la nivel central pentru a face ceva pentru domeniul acesta maritim care a fost pur și simplu distrus după 1990 și este mare păcat pentru că aduce foarte multe beneficii, și economice, și sociale și de altă natură pentru țară. Este păcat că nu s-a făcut nimic. Noi vrem să demarăm acest proces chiar dacă va dura câțiva ani.*” La finalul manifestării inginerul Petre Covacef și-a prezentat și cea mai recentă carte a domniei sale, intitulată „Flota tehnică a României”. Vă reamintim că Liga Navală Română este o organizație neguvernamentală, printre cele mai vechi din țară, o asociație non-profit și care are statutul de asociație de utilitate publică, având drept scop promovarea valorilor și tradițiilor Marinei Române și a culturii marinărești. **(B.D.)**

Careul marinarilor – Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” – Revista „Marina Română”

Dr. Mariana PĂVĂLOIU
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Titlul enunță un adevăr probat în timp de mai bine de 13 ani, un triunghi echilateral, care și-a păstrat proprietățile. Ne rămâne să demonstrăm afirmația. Relația de interdependență este una firească, născută și nu făcută, care, din fericire, cu toate vicisitudinile, dar cu înțelepciunea atât a senectuții, dar și cu agerimea și bunăvoința juneții trăiește în concordie. Liantul este *marinaria*, definită printr-o camaraderie sinceră, adevărată, nu de conjunctură, ci de drum lung, adevărat. Să le prezentăm: **Careul marinarilor – București, strada Latină, 26**. Da, acolo s-a concretizat ceea ce în inimile veteranilor marinari există, frăția de armă (de ancoră), păstrată cu sfințenie mai bine de o jumătate de veac. Ei, tineri și frumoși, colegi de licee militare ori civile, au plecat în zile de veri toride, trecând apele bătrânului fluviu, către malul mării. Aici, la Constanța, peste drum de gară, pe str. Traian, nr.53, se afla sediul Școlii Navale „Mircea”. După doi ani de studii, visul de a fi marinari a devenit realitate: fiecare și-a cusut prima tresă primită, cea cu ochiul lui Nelson, de aspirant.

Cărei promoții aparțin? Cel al cărui nume a fost ales drept patronim, căpitan-comandorul erou Alexandru Dumbravă (1901- 1944) a făcut parte din ultima promoție de Dâmbovița – Școala de Artilerie, Geniu și Marină, București, 1920. Școala de Aplicație a urmat-o la Constanța, în localul mai sus-amintit. Astăzi, la Careu, sunt prezenți fiul său, dr.ing.Mircea Dumbravă și soția sa, Monica. Prințul-comandor Leon Ghika (1915-2010), locotenent-comandorul vedetist Gheorghe-Iulius Măinescu (1916-1988) și contraamiralul hidrograf Constantin Necula (1915) sunt din Promoția 1936. Pentru comandorul Leon Ghika, în ultimii ani, ori de câte ori se află la București, răspund prezent fiecele sale Domnica Ghika Le Blay și Manuela Ghika-Oroveanu, însoțită de soțul său, Ion Oroveanu. Din Promoția anului următor, 1937, face parte comandorul profesor Mihail Chiriță (1914) intransigentul expert al Ministerului Transporturilor, olteanul optimist de Bistreț, care consideră lagărul de la Oranki, unde a fost timp de patru ani, universitate. Șeful Promoției 1938, comandorul ing. Gheorghe Popescu-Rădulescu – Bonzo (1916-2003), vedetist, coleg cu Măinescu în Olanda, dar și în portul Constanța, la vreme de război, l-a readus pe „Gică Măinescu” într-un prezent, așa cum au făcut-o și copiii lui, Silvia și George, când i-au dăruit cuțărul Muzeului Academiei Navale. Cu căldură și ochi umeziți ni l-au descris, adeseori, Prințul-comandor Ghika, fiica lui Manuela și comandorul M.Chiriță. Membru al Careului, venind din aceeași promoție 1938, este domnul comandor Mircea Romano (1919), vasluianul care a răspuns prezent cu delicatețe atât timp cât sănătatea i-a permis. Discretul comandor Mihai Bănceanu (1917-2003), autorul unor

Colonelul (rtg.) ing. Radu Metz (stânga) și comandorul (rtg.) Cristea Georgescu

Aspect din cadrul întâlnirii de la Careul Marinarilor din data de 15 februarie 2013

memorabile pagini de pe când se afla „Pe puntea de comandă”, a făcut parte din Promoția 1939. Minunata gazdă, care ne primea pe toți în somptuosul său apartament de pe Latină, la început însoțită de nobila-i doamnă, Irina Rădulescu-Valasoglu (1924-2000), cu chipul senin și un zâmbet în colțul gurii și cu „sacul de marinari” plin de amintiri din Mediterana, 1939, Germania, 1944 – 1945, dar care niciodată nu a vrut să spună despre anii de detenție, suferiți după '50, comandorul Nicolae Valasoglu (1919-2005). După ce a plecat, nepoata sa, doamna avocat dr. Dana Gruia-Dufaut, a pus cu multă generozitate, la dispoziția „camarazilor lui Nicușor”, un spațiu elegant, unde lună de lună, cei rămași, an de an mai puțini, se reunesc, aflat în **strada Hristo Botev, nr. 28**. Adeseori, când timpul îi permite, adastă cu drag, ea însăși printre „marinari”. Din aceeași Promoție 1940, face parte și contraamiralul de flotilă Mircea Caragea (1919), cel care, în vara anului 2009, l-a întâmpinat pe mândrul septuagenar, N.S. „Mircea”, în portul Constanța, după ce nava efectuase cea de-a treia traversadă atlantică, fiind ultimul marinari din primul său echipaj -1939. A fost o vreme când se întâlneau la Careu colegi – Promoția 1941 - veniți din trei colțuri ale țării: comandorul avocat Mircea Păun (1920-2007), de la Iași, comandorul ing. Gheorghe Avram (1915-2011), de la Constanța și contraamiralul Raymond-Albert Stănescu (1920-2010) cu comandorii ing. Liviu Bivolaru (1920-2009) și Paul Ionescu-Plache (1920) din București. Pentru colegul lor, șeful Promoției 1941, locotenentul P.M. Mircea-Dan Metz (1919-1941) răspunde prezent fratele său, colonelul ing. Radu Metz (1923), Promoție Marină 1945, Germania. Cu această promoție și-a început în toamna anului 1939 studiile, la Școala Navală, fiind coleg de bancă cu D.M.Metz, colonelul ing. Petre

Dr. Mariana Păvăloiu la întâlnirea de la Careul Marinarilor din data de 15 februarie 2013

veterinare”. Spitalele de evacuare (navele-spital) erau organizate pe trei secții (medical, chirurgie și contagioase), fiecare deservite de către un farmacist (cel mai mare în grad era și ajutor administrativ).

Pe parcursul campaniei personalul sanitar al Marinei a dovedit un înalt devotament în munca neobosită pentru tratarea și îngrijirea bolnavilor și răniților, pentru evacuarea la timp a răniților și pentru o asigurare cât mai eficientă cu materiale sanitare. Acest personal a dat numeroase jertfe, printre care s-au aflat locotenentul dr. Constantin Ilev și sublocotenentul de rezervă farmacist Alexandru Duzinchievici din Comandamentul Marinei decedați la Spitalul Marinei din Botoșani, unde și-au făcut cu prisosință datoria printre bolnavii de tifos exantematic. Cu același devotament exemplar și-a făcut datoria și locotenentul farmacist Eugen Hulubei care, în toamna anului 1916, a fost pe unul din șlepurile sanitare care transportau răniți. Colaborator al medicului șef și ofițer

Vasul-spital Principele Carol

cu aprovizionarea, el a îngrijit mulți holerici, continuându-și serviciul la Spitalul Marinei evacuat la Botoșani. La încheierea luptelor tânărul ofițer a fost caracterizat ca „*excelent farmacist și bun administrator al spitalului*”, fapt pentru care a fost decorat.

Participarea României la Primul Război Mondial a însemnat și un mare consum și pierderi în medicamente și alte materiale sanitare. Campania a restrâns mult numărul medicamentelor folosite, în schimb a mărit considerabil cantitățile întrebuintate față de consumul de la pace. Medicamentele au fost administrate în cantități mari în perioada epidemiilor și în vara anului 1917, apoi au început să lipsească și au fost înlocuite cu pulberi divizate în capsule de hârtie. Spitalul Militar al Marinei, compus din nava-spital *Principele Carol* și șleplul sanitar nr. 10, a început să funcționeze pe 25 iulie 1916, când se afla în portul Oltenița, fiind singura formațiune sanitară pe unde se evacua toți răniții aripei drepte a armatei din Dobrogea. În portul Oltenița, pe malul Dunării, a format posturi sanitare unde se acorda ajutorul de urgență răniților înainte de a fi evacuați cu trenurile sanitare până la spitalele interioare, începând de la Oltenița și până la București. Siliștra, Mîrleanu, Rasova, Cernavodă, Topalu, Hârșova au fost etapele de unde această navă încărcă răniții, putând transporta până la 500 de răniți și bolnavi către punctele de evacuare.

Desfășurându-și activitatea în cadrul Flotei de operațiuni, spitalul mobil a executat toate evacuările către Călărași, Brăila, Galați pe timpul luptelor purtate în Dobrogea până la căderea orașului Brăila. Din luna decembrie 1916, spitalul a însoțit Flota de operațiuni la Ismail și Chilia, completându-se cu două șleपुरi sanitare - nr. 1 pentru bolile curente și pentru convalescenți și nr. 6 pentru bolile contagioase.

De la începutul campaniei și până la 1 ianuarie 1917 în acest spital au fost îngrijiiți 2178 răniți și bolnavi, dintre care 130 de ofițeri, inclusiv pe cei care nu au putut fi înregistrați în luptele de la Turtucaia până la Siliștra. În perioada 1 ianuarie 1917-1 martie 1918, numărul bolnavilor și răniților îngrijiiți s-a ridicat la 2686, dintre care 7 ofițeri. Pe întreaga perioadă a războiului, la spitalul mobil și la șleplul amenajat de la Chilia au fost spitalizați 5490 răniți și bolnavi din cadrul efectivelor Marinei, totalizând 56.032 zile de tratament. Activitatea medicală de la partea sedentară s-a desfășurat

scară largă a drogurilor vegetale indigene, tradiționale și, într-o mai mică măsură, a celor exotice, importate din Germania și Italia. Acestea erau înfiolate sau pastilate în laboratorul de comprimate și fiole al Armatei. Între anii 1928 și 1936, Serviciul medical al Marinei a fost coordonat de generalul dr. Ilie Constantinescu, directorul Direcției Sanitare a Marinei Militare și de către colonelul farmacist Constantin Efstătiade, care era și șeful Farmaciei Marinei din București. În această perioadă au intrat în dotare navele-spital *Principele Mihai* și *România Mare*, cu o capacitate de 60-100 de paturi, încadrate cu personal calificat, printre care un chirurg, un radiolog și un stomatolog. În perioada interbelică s-au făcut eforturi pentru dotarea infirmeriei Depozitelor Maritime cu un aparat de radiologie și cu truse speciale pentru vedetele torpiloare, precum și cu instrumentar și mobilier modern. Ca urmare a aplicării unui program riguros de igienă, starea sanitară a efectivelor s-a menținut bună. Numărul cazurilor de malarie a scăzut simțitor, cazurile de tuberculoză a fost depistate la timp și monitorizate, bolnavii fiind trimiși la Sanatoriul Moroieni. De asemenea, cadrele și marinarii au fost trimiși pentru refacere pentru o cură de trei ani, în case de odihnă și sanatorii specializate.

Din nou în campanie

Pe timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Serviciul Sanitar al Marinei Regale Române a adăugat la fiecare navă câte un medic, un subofițer sanitar, doi sanitari, precum și un bogat material instrumentar și farmaceutic. La bordul navelor mici (torpilor, canonieră) au fost încadrați câte un subofițer sanitar și doi sanitari, cu dotările materiale adecvate. În compunerea Diviziei de Dunăre au funcționat navele-spital *Principele Carol* și *Principele Mihai*, cu o capacitate de spitalizare de 80 de paturi fiecare. Foste pasagere fluviale, acestea au fost amenajate și încadrate cu personal și material sanitar echivalente unui spital de campanie. La mare, Serviciul Sanitar a avut o activitate intensă de tratare și evacuare a răniților din Crimeea, care au fost aduși la spitalul din Constanța.

La sfârșitul anului 1944, în Marina Regală activau colonelii dr. Nicolae Stănescu și Nicolae Vasiliu, locotenenți-coloneii dr. Gheorghe Banu, Constantin Bălășel și Iulian Dumitrescu, maiorii dr. Carol B. Coman, Traian Popescu, Nicolae Popescu, Ioan Beșliu, Ioan Ursu, Nicolae Tuchel, Dumitru Blădescu, Valeriu Bacruban, Constantin Balaban, Constantin Tonu și Aurelian Mihăilescu, maiorii farmaciști Hristof Dacio Dumitroff, Eugeniu Stănescu și Eugeniu Suci, căpitanii dr. Gheorghe Grecov și Constantin Satmari, căpitanii farmaciști Ioan Vidu, Ioan Stoian și Laurențiu Abegg, locotenentul dr. Mircea Lepădatu și sublocotenentul dr. Alexandru Gh. Macovescu. La 1 octombrie 1946, în ordinea de bătaie a Marinei Militare se regăseau medicii colonel dr. Nicolae Vasiliu, locotenent-colonel dr. Iulian Dumitrescu, maior dr. Constantin Satmari și maiorii farmaciști Ion Stoian și Dumitru Moșoiu. În perioada postbelică, unitățile Forțelor Maritime Militare Române au fost dotate treptat cu aparatură medicală modernă. Pentru personalul propriu, existau Spitale Militare la Constanța și Mangalia (pentru o perioadă), lazarete la Sulina și Galați, care ulterior au fuzionat, fiind mutate la Giurgiu, Policlinici medicale la Mangalia și Constanța, precum și farmacii și infirmerii de garnizoană la Giurgiu, Sulina, Tulcea și Galați.

Perioada interbelică

După Primul Război Mondial, medic șef al Marinei Militare a fost colonelul dr. Mardiros Ciomac, secondat la Divizia de Dunăre de colonelul dr. Constantin Costea și la Divizia de Mare de căpitanul dr. Vasile Stănescu. Medicul șef avea sediul la Comandamentul Flotei de Operațiuni, acesta fiind în același timp și medic șef al Spitalului mobil al flotei. Odată cu noua organizare a Marinei Militare, începând cu 24 martie 1921 a fost înființată farmacia de la Constanța care, împreună cu cea de la Galați, asigura folosirea pe

Colonel (rtg.) ing. Radu Metz

Comandor (rtg.) Nicolae Mujicov

Comandor (rtg.) Cristea Georgescu

Comandorul (rtg.) Cristea Georgescu (stânga) și contraamiralul de flotilă (rtg.) Mircea Caragea

Zamfirescu (n.1920), care în al doilea an de Navală, a trebuit, datorită unei maladii, să treacă la Școala de Artilerie. Astăzi este alături de foști colegi „cantemiriști” și marinari. Din numeroasa Promoție 1942 „Desrobirea”, face parte cel care a inițiat Careul și menține „mașinile” pornite, comandorul prof. Nicolae Mujicov (1920), împreună cu comandorul ing. Nicolae Preda (1920-2010) și contraamiralul de flotilă Doru-Alexandru Ionescu (1921), care ajunge, e drept, mai rar în ultimul timp, de la Constanța. Au venit, mai apoi, colegii săi, șeful Promoției 1942, viceamiralul ing. Marcel Diaconescu (1922-2004) și viceamiralul Victor Bogdan (1920-2006). De la o vreme, pentru ei răspund prezent Marina și Șerban Samoilă, fiica și ginerele viceamiralului Diaconescu și doamna Olimpia Bogdan.

Promoția 1943, a fost reprezentată până anul trecut de un marinăr împătimit, blândul și sentimentalul comandor Romeo Hagiac (1922-2012), ultimul romantic declarat al Careului. A ținut legătura permanentă cu bunul său coleg de promoție, comandorul Elizei Angelescu (1920-2012), care după un periplu vest-european și american, ce a durat peste o jumătate de veac, a revenit în țară, la Iași. Tot din Promoția 1943, „Decebal” a făcut parte și comandorul Henry Vichy (1920-2010). După disponibilizarea din Marină, a trăit la Paris, și ori de câte ori sosea în țară, venea cu vădită plăcere la Careu. Fiul comandoului Dorin Iacomi, veteran al Primului Război Mondial, Mircea (1923-2011), a urmat Școala Navală, fiind șeful Promoției 1944. Comandorul Cristea Georgescu (n.1924), a absolvit

Școala de Maiștri de Marină în anul 1943, iar din anul 1941, a fost imbarcat toată campania la Mare. Este șef de cart la fiecare întâlnire a Careului.

În ultimii ani, Careul marinarilor se bucură de simpatia și chiar sprijinul unor ofițeri de marină în rezervă: contraamirali de flotilă Dănuț Toader și dr. ing. Constantin Rusu, comandorii Emilian Munteanu, Anghel Piroșca, al inginerilor navalști Ilarion Barbu, Mircea Popescu și Sergiu Filipescu. Dintre cei care au servit în cadrul NAVROM, sunt prezenți comandor c.i.c. Gheorghe Iurașcu și ofițerul telegrafist Marian Burghilea. Majoritatea membrilor Careului se regăsesc pe lista de onoare a donatorilor Muzeului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, iar revista „Marina Română” a consemnat cu acribie și scrupulozitate, prin cronicarii săi, la rubrica intitulată „Mereu tinere și generoase inimile bătrânilor veterani” gestul lor de dăruire. S-a deschis muzeul la 1 februarie 2001 și fiecare se regăsește în el prin ceea ce a donat. Cititorul care are răbdare poate consulta on line revista și urmări radiografia unui muzeu realizat pe viu.

Oricare dintre întâlnirile petrecute la Constanța – Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Flotila 56 de Fregate, Ziua Marinei și de la Statul Major al Forțelor Navale, București – au fost „trecute” la revistă, în spații generoase, cu ilustrație bogată.

Și tot efortul are un singur țel – păstrarea tradițiilor Marinei noastre, spre cinstirea celor care au slujit-o, cinste celor care o slujesc și celor care vor avea tăria să o slujească și în viitor!

Ne onorăm înaintașii Veteran la 94 de ani, contraamiralul de flotilă (rtg.) Mircea Caragea

Contraamiralul de flotilă (rtg.) Mircea Caragea încadrat de contraamiralul de flotilă Cristea Cucușel și comandorul (rtg.) Cristea Georgescu

Contraamiralul de flotilă (rtg.) Mircea Caragea, veteran de război, a împlinit onorabila vârstă de 94 de ani, vineri, 18 ianuarie. Domnia sa a fost sărbătorit, în cadrul Careului Marinarilor, de către familie și camarazi. Din partea viceamiralului dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Cristea Cucușel i-a transmis un călduros La Mulți Ani! și i-a înmănat o scrisoare emoționantă. Nonagenarul marinăr a primit șapca de amiral din partea Clubului Amiralilor, al cărui membru a devenit de curând, iar din Constanța a primit felicitări de la comandantul Flotilei 56 Fregate, contraamiralul de flotilă dr. Sorin Learschi, care a amintit legătura dintre Careul de Ași, Escadrița de Distrugătoare și Flotila de Fregate, loc unde, an de an, veteranii Marinei Militare sunt primiți cu deosebită onoare. Rectorul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, contraamiralul de flotilă prof.univ.dr.ing.Vergil Chițac i-a transmis gândurile bune, urări de sănătate și tradiționalul La Mulți Ani! fostului elev al acestei prestigioase instituții de învățământ de marină, din perioada 1938-1940, contraamiralul de flotilă (în retragere), de astăzi, Mircea Caragea, amintind totodată și participarea acestuia la primul marș al Navei Școală *Mircea*, din anul 1939. Este de menționat faptul că în anul 1944, locotenentul (de atunci) Mircea Caragea făcea parte din echipajul distrugătorului *Regina Maria*, participând la numeroase misiuni de convoiere, patrulare, minare, dragaj, precum și la evacuarea pe mare a trupelor germane și române din Crimeea (aprilie - mai 1944). (C.P.)

Azimet cultural

Foto: Marius Brezan

1 Martie - la Serviciul Fluvial din Brăila

Cu ocazia venirii primăverii și a Marțișorului, la sediul Serviciului Fluvial din Brăila, marinarii militari au oferit doamnelor și domnișoarelor din structurile fluviale ale Forțelor Navale, un buchet de flori și un spectacol susținut de muzica militară a garnizoanei Brăila. (M.Z.)

Foto: M.M.R.

Armonii cromatice

Muzeul Marinei Române a invitat iubitorii de frumos pe 6 martie la vernisajul expoziției de pictură și grafică „Armonii cromatice”. În salonul expozițional „Comandor Dimitrie Știubei” au fost expuse peste 60 de lucrări de pictură în ulei, acuarele, grafică și tapiserie semnate de membrele atelierului „Comandor Val Donici”. Expozantele: Anca Donici, Elena Blaj, Mioara Iancu Bratosin, Monica Goșoiu, Nerimin Susanu Hogeia, Ina Ioana Iordan, Jeni Mazilu, Ioana Omocea fac parte din Careul Doamnelor din cadrul Ligii Navale Române-filiala Constanța și au dedicat expoziția aniversării a 85 de ani de la înființarea Ligii Navale Române (8 martie 1928). Expoziția a fost deschisă publicului până pe 24 martie. (O.B.)

Foto: M.M.R.

Geopolitica

Vineri, 1 martie 2013, la sediul Muzeului Marinei Române, în sala de conferințe „Clio” a avut loc lansarea volumului științific „GEOPOLITICA. De la clasic la postmodern”, semnat de profesorul universitar dr. Constantin Hlihor. Volumul, apărut la Editura KartaGraphic, a fost recenzat de profesorii universitari dr.Valentin Ciorbea și Marian Cojoc de la Universitatea „Ovidius” Constanța și a fost prezentat mai pe larg chiar de către autor. Manifestarea a fost onorată de prezența generalului-maior Avram Cătănici, director al Statului Major General care a făcut și o vizită în Muzeul Marinei Române fiind însoțit de domnul contraamiral de flotilă dr. Alexandru Mîrșu, comandantul Comandamentului Flotei, de comandorul dr. Olimpiu Manuel Glodarenco, directorul Muzeului Marinei Române și de comandorul dr. Marian Moșneagu, șeful Serviciului Istoric al Armatei. (C.P.)

Semnal

CRUCIȘĂTORUL „ELISABETA” ÎN CAMPANIE

Apărută în 2012 la Editura Militară, lucrarea «Crucișătorul „Elisabeta” în campanie», semnată de comandorul dr. Marian Moșneagu, restabilește, pe baza mărturiilor arhivistice, epopeea primei nave-amiral a Marinei Militare Române. Așa cum rezultă din cele 264 de pagini ale monografiei, crucișătorul *Elisabeta* a fost nava-etalon în jurul căreia s-a constituit,

organizat și instruit flota maritimă militară a României. Alături de bricul *Mircea*, a îndeplinit misiuni diverse și voiaje complexe ca navă de luptă, navă de comandament și navă-școală. Dincolo de misiunea esențială de apărare a intereselor statului român la Marea Neagră, a porturilor și căilor de comunicație, *Elisabeta* a executat cu succes importante misiuni de reprezentare, onorând cele mai grandioase reuniuni maritime internaționale, precum Serbările columbiene de la Genova (1892) și inaugurarea Canalului Kiel (1895), fiind, pe mări și oceane, în compania marilor bastimente ale epocii sau în diversele porturi europene, un remarcabil ambasador al României. Lucrarea este structurată pe opt capitole și este însoțită de anexe, biografiile comandanților crucișătorului *Elisabeta* și o inspirată selecție de fotografii de epocă. „*Detalierea secvențială a marșurilor de instrucție, campaniilor de navigație, aplicațiilor de debarcare, misiunilor de reprezentare și evenimentelor memorabile care alcătuiesc o originală cronică navală circumscrisă unei nave unice în istoria navală românească sunt menite să aprofundeze cunoașterea îndeaproape a fundamentelor politicii navale naționale a tinerului stat cu ieșire la Marea Neagră după dobândirea independenței statale, disponibilitatea factorilor decidenți de a valorifica acest suport itinerant al diplomației navale și, nu în ultimul rând, arta marinarilor români de a valorifica capacitățile combative și imagistice ale acestei unități navale în folosul creșterii și consolidării prestigiului națiunii române*” – subliniază autorul în „Cuvânt Înainte”. Sper ca acest modest omagiu adus crucișătorului *Elisabeta* și marinarilor români de odinioară va fi un element de referință și un imbold pentru pledoariile care motivează și animă misiunile actuale și viitoare ale navelor de luptă ale Forțelor Navale ale României, angajate tot mai activ și tenace pe mările și oceanele lumii sub egida NATO și a Uniunii Europene.

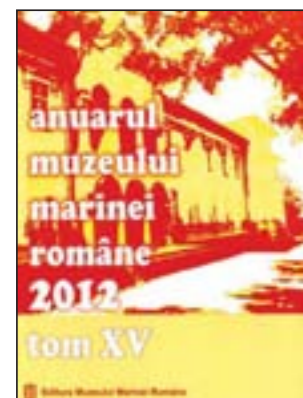

Pagini de istoria Marinei Române

Andreea Atanasiu-Croitoru, Editura SITECH, 343 pagini. În volumul *Pagini de istoria Marinei Române*, dr. Andreea Atanasiu-Croitoru, muzeograf/expert Patrimoniului Naval la Muzeul Marinei Române, a strâns la un loc 28 de materiale, studii și articole, despre istoria Marinei Militare Române dar și a celei Comerciale, știut fiind faptul că până târziu, în secolul al XVIII-lea, ele au constituit aceeași unică Marină. Studiile reunite în paginile acestei lucrări au văzut lumina tiparului în volume

de studii sau periodice consacrate precum: *Dobrogea. 1878-2008; Orizonturi deschise de mandatul european*, Constanța, 2008; 1918-2008. 90 de ani de la unirea Basarabiei cu România, Constanța, 2008; România în focul războiului, 1941-1945, Constanța, 2011; La frontierele civilizațiilor. Basarabia în context geopolitic, economic, cultural și religios, Galați, 2011; „Analele Universității „Ovidius” Constanța, Seria Istorie” (Constanța); „Anuarul Muzeului Marinei Române” (Constanța), „Buletinul Muzeului Militar Național Regele Ferdinand I” (București), și „Valahica” (Târgoviște). A doua parte a volumului este dedicată articolelor publicate în două din revistele reprezentative în ceea ce privește, pe de o parte istoria marinei, precum *Marina Română* și *Magazin Istoric*, pe de altă parte, în ceea ce privește istoria în general.

Marea Neagră în contextul ascensiunii marilor puteri europene (sec. XIX-XX), volum de studii, Editura Muzeului Marinei Române, Constanța, 364 pagini. Volumul este rezultatul sesiunii de comunicări științifice cu participare internațională: „Marea Neagră în contextul ascensiunii Marilor Puteri europene (sec. XIX-XX)”, organizat de Muzeul Marinei Române și Asociația Culturală „Pro Basarabia și Bucovina”. Manifestarea s-a desfășurat la sediul Muzeului Marinei Române, în sala de conferințe „Clio” în ziua de 25 mai 2012 și s-a bucurat de prezența unor participanți de prestigiu, reprezentanți de marcă ai unor instituții din domeniul istoriei sau învățământului.

Anuarul Muzeului Marinei Române – tom XV, Editura Muzeului Marinei Române, Constanța, 489 p. „Anuarul Muzeului Marinei Române – tom XV” este unul aniversar. El apare la 15 ani de la debutul seriei publicației științifice a Muzeului Marinei Române, instituție de interes național în domeniul etalării, cercetării și promovării istoriei Marinei Române și a Forțelor Navale, se poate aprecia, pe bună dreptate, că întregul colectiv de specialitate al prestigioasei unități

muzeistice, împreună cu valoroșii colaboratori care au semnat an de an în paginile revistei și-au adus contribuția de netăgăduit la completarea istoriografiei actuale cu noi și noi titluri - circa 500 până în prezent - care au evidențiat semnificația Marinei Române, dar și a altor teme istorice, în context național și general european.

Operațiile navale ale primei conflagrații mondiale, Ediția a II-a revăzută, Olimpiu Manuel Glodarenco, Editura SITECH, Craiova, 2012, 335 p. Volumul, *Operațiile navale ale primei conflagrații mondiale*, reprezintă încununarea unei munci de câțiva ani care s-a caracterizat prin studierea nu numai a unei vaste bibliografii, ci și a unor documente de arhivă valoroase care pun în evidență calitățile de cercetător ale

autorului. Lucrarea debutează cu o *Introducere* generoasă în care autorul prezintă motivele pentru care a demarat acest proiect, dar și contextul economic, politic, militar și geostrategic care a caracterizat evoluția conflictului aero-naval pe toată durata conflagrației și este structurată în șase capitole: 1. *Evoluția navelor de luptă de la 1870 la 1914*; 2. *Acțiunile navale din mările nordului*; 3. *Operațiile din Marea Mediterană*; 4. *Operațiile navale desfășurate în oceanele îndepărtate*; 5. *Războiul submarin și războiul de cursă*; 6. *Clauzele navale ale armistițiilor și tratatelor de pace*. Volumul se încheie printr-un șir de *Concluzii* interesante, iar *Glosarul* de termeni marinărești vine să completeze o lucrare de istorie a marinei și de marinărie care, în mod obligatoriu, în paginile sale, trebuie să includă și termeni de specialitate care se adresează, mai ales, celor care nu sunt familiarizați cu aceștia.

Războaiele navale în Extremul Orient la cumpăna dintre secolele XIX și XX, Olimpiu Manuel Glodarenco, Editura SITECH, 161 pagini. Apariția editorială este semnată de comandor dr. Olimpiu Manuel Glodarenco, directorul Muzeului Marinei Române, una dintre instituțiile de profil de prestigiu național, care, așa cum ne-a obișnuit în ultimii ani, editează prin Editura Muzeului Marinei Române sau prin alte edituri recunoscute, titluri de certă valoare științifică care îmbogățesc istoriografia de specialitate. Specializat în domeniul istoriei militare universale, a artei și strategiei militare, autorul ne pune de această dată înaintea celei de-a doua ediții a volumului dedicat *Războaielor navale în Extremul Orient la cumpăna dintre secolele XIX și XX*, Craiova, Editura SITECH, 2012 (prima ediție a văzut lumina tiparului în anul 2010, la Editura Muzeului Marinei Române), semn al interesului tematic crescut față de subiectul abordat.

Muzicile militare între tradiție și modernitate. Particularități ale artei dirijorale, Cornel Ignat, Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I”, 216 pagini. În volumul *Muzicile militare între tradiție și modernitate. Particularități ale artei dirijorale*, It.col. dr. Cornel Ignat, șeful Muzicii Reprezentative a Forțelor Navale Române, prezintă câteva aspecte ale acțiunilor legate de activitatea desfășurată de muzicile militare. „Pe parcursul elaborării acestei cărți am simțit nevoia actualizării unor cunoștințe, a proiectării capitalului de învățăminte în arta dirijorală și ale aspectelor stilisticii interpretative. În căutarea unor răspunsuri pertinente la întrebarea «Cum trebuie scris pentru a fi folositor?» am studiat problemele nou apărute, am purtat discuții cu muzicieni ai zilelor noastre, cu dirijori – șefi de muzică, instrumentiști și compozitori militari asupra aspectelor actuale ale artei dirijorale, a elementelor de limbaj muzical specifice partiturii de fanfară. Măsura în care am izbutit să facem ceva bun și util va fi dată de contactul cu muzicienii, cu instrumentiștii fanfarelor, pe care-l doresc a fi plăcut și instructiv. [...] Muzicile Militare constituie o prezență artistică de prestigiu în cultura muzicală națională, personalul acestora fiind mesageri ai unei arte profund umaniste, slujind idealurile de pace, de liniște și creație ale umanității, contribuind cu dăruire la împlinirea vieții spirituale, la popularizarea în rândul publicului a valorilor autentice ale muzicii românești și universale.”, precizează autorul în capitolul „Concluzii”.

Economist **Cristian RADU**

Sunt băncile necesare? Răspunsul este simplu - un evident „Da”. Sigur că avem nevoie să ne păstrăm banii în siguranță, să beneficiem de metode moderne de plată și de instrumente de plată la distanță (ex. internet sau banking pe telefonul mobil), să luăm credite de nevoi personale, de casă sau să accesăm alte tipuri de credite. În ce privește partea de creditare, băncile acționează practic ca niște mașini ale timpului, permițându-ne să cumpărăm astăzi bunuri sau proprietăți pe care ni le-am fi permis doar în viitor, de obicei, într-unul îndepărtat. Dar, multă atenție! Construind cu ajutorul băncilor un prezent frumos, ne ipotocăm viitorul și, practic, devenim sclavii acestor instituții. Începem să muncim și să trăim pentru bancă, ajungând ca, de exemplu, pentru creditele de achiziție locuință cu ipoteca, să plătim de două sau chiar de trei ori mai mult decât am folosit inițial ca și credit. Băncile vor răspunde că dumneavoastră ați avut nevoie de credite și ați apelat la bancă. Valoarea prezentă a banilor - spune teoria economică, este mai mare decât valoarea lor viitoare (adică 1 leu astăzi face mai mult decât un leu mâine - în primul rând datorită inflației - creșterea prețurilor, și a faptului că trebuie să bei când îți este sete, nu când ești plin). Deci trebuie să îți perceapă mai mult decât ți-au dat. De asemenea, băncile vor spune că trebuie să coreleze dobânzile la depozite cu dobânzile la credite. Cu alte cuvinte, nu îți pot da banii decât cu o dobândă mai mare față de cea oferită la depozite. Toate bune și frumoase, până când analizăm ce se întâmplă în România față de Germania, de exemplu. Dobânzile de acolo, atât la depozite cât și la credite,

sunt mici. De exemplu, la depozite în Euro pot fi de 1% pe an, depinzând de perioada pe care se constituie depozitul. Dar, și la credite, vedem dobânzi de 1.5% pe an sau de 2%. Să raportăm la mediul bancar românesc. „Ziarul financiar” publică zilnic dobânzile acordate la depozite pe diferite perioade și în diferite valute. Par consistente (exemplu în jur de 3% pe an la depozite în euro). Ce nu se înțelege clar este nivelul de comisionare de către bancă a retragerii banilor din depozit. Chiar în zilele de scadență sunt bănci ce practică comisioane de retragere între 1 și 4% din sumă. Deci, cum s-ar zice, nu numai că nu câștigăm nimic, ci pierdem și din bani. Am avea real și simplificând, o dobândă de -1% (minus unu la sută). Și nu pe an, ci pe operațiune. Foarte tare, veți zice! Atunci înseamnă că la credite vom avea o dobândă foarte mică. Hai, cel mult 3% pe an (cât afișează băncile la depozite) plus 1% (că doar ne raportăm la Uniunea Europeană, nu la Congo). Dar, să vezi și să nu crezi! Dobânzile la credite în euro nu sunt de 3-4% pe an, ci de EURIBOR plus o marjă de 5-7-8 sau chiar 9 la sută pe an. Incredibil, nu-i așa! Băncile vor vocifera că de vină sunt condițiile de piață, riscul uriaș prezentat de români față de germani de neplată a obligațiilor. Vezi doamne, noi suntem un popor de escroci și rău-platnici, care doresc să fraudeze sistemul, față de bunul și smeritul german care își achită fără să crăcnească obligațiile. Suntem niște ticăloși riscanți. Te și întrebi de ce ne-au creditat! Niciodată însă o bancă de la noi nu se va uita în ograda proprie. La proprii incompetenți și oameni prețioși ce le conduc, plățiți unii cu salarii de zeci de mii de euro pe lună și conducând mașini scumpe. De ce au nevoie de o marjă atât de mare și de credite plătite de noi

cu greu? Pentru că, nu uitați, băncile nu sunt societăți de binefacere (și ți se spune câteodată în fața asta), ci firme care trebuie să facă profit. Iar legislația bancară actuală nu stimulează nici măcar competiția între bănci. Să vă dau un exemplu. Să zicem că ați luat un credit în euro pentru a cumpăra un apartament în anul 2006, sau 2007, sau 2008; toate bune și frumoase; aveți o dobândă reală ridicată (cu marja de până la 6-8%); ați plătit conștiincios la zi toate obligațiile; ba poate și vreun comision de risc; vreți să vă mutați creditul la banca X pentru că ați auzit că acolo marja este de 4% peste Euribor; aceea posibilă reducere de 2% a marjei v-ar economisi poate sute de euro pe lună; deci ați respira mai bine. Este însă imposibil să vă refinaționați creditul - valoarea apartamentului a scăzut la jumătate, veniturile dumneavoastră nu mai sunt aceleași (băncile nu mai iau în considerare normele de hrană, diferite solde și sporuri), iar potrivit noilor reglementări BNR, rata voastră lunară nu mai poate depăși 1/3 din venitul net disponibil pe familie (nu contează că regula asta nu exista când ați luat creditul); deci nu vă mai calificați! Da, da, chiar dacă acum plățiți o rată mai mare nu vă vor aproba refinațierea ca să plățiți o rată mai mică (stupid, nu-i așa?!). Deci rămâneți legați pe vecie de „glie”, pardon, de bancă, întocmai ca iobagii Evului Mediu. Să tot faci profit băncile noastre, arhaice și pline de non-valori. Schimbarea câtorva lucruri minore în legislația bancară ar readuce competiția pe piață și ar permite multor familii să-și păstreze bunurile, casa și să nu se ajungă la dezastru individuale. Căci pagubele individuale agregate înseamnă un dezastru pentru întreaga țară.

Viceamiralul (rtg.) Constantin Iordache a plecat dintre noi

Pe 12 martie, a trecut în neființă viceamiralul (rtg.) Constantin Iordache. Viceamiralul (rtg.) Constantin Iordache s-a născut la data de 17 octombrie 1934 în satul Piteasca, din județul Ilfov și timp de mai bine de jumătate de secol și-a împlinit destinul cu cel al Marinei Militare, devenind o personalitate marcantă a acestui domeniu.

A absolvit Școala Militară de Ofițeri de Marină, în anul 1955, cu gradul de locotenent și a fost repartizat pe una dintre navele Divizionului 519 Dragoare Fluviale, de la Giurgiu. A parcurs treptele ierarhiei militare, ajungând, după numai cinci ani, la vârsta de 26 de ani, comandant al unei nave, din Divizionul 111 Dragoare Radă, de la Sulina. Și-a perfecționat pregătirea profesională, absolvind Academia Militară Generală, Facultatea de Arme, Secția Marină, în anul 1969, fiind numit Șef de Stat Major al Divizionului 339 Vânători Submarine, din Mangalia, iar, peste doi, comandant al acestui divizion.

În anul 1975, a absolvit Cursul postacademic de perfecționare în domeniul Marină și a fost numit șeful Secției Organizare-Mobilizare și Planificare-Înzestrare, în cadrul Comandamentului Marinei Militare, funcție pe care a ocupat-o până în anul 1979, când a fost numit comandant al Brigăzii 24 Fluviale din Brăila.

În perioada 1983-1989, a fost numit locțiitor al Comandantului Marinei Militare și a fost avansat la gradul de contraamiral de flotilă, apoi, în anul 1990, a fost numit Șef de Stat Major al Comandamentului Marinei Militare. În timpul Revoluției din Decembrie 1989, făcând parte din echipa de comandă a Marinei Militare, a coordonat acțiunile marinarilor militari, întreprinse pentru desfășurarea activităților din zona maritimă și fluvială, în deplină siguranță.

După anul 1990, a militat pentru extinderea colaborării și cooperării cu forțele navale ale statelor membre NATO și a condus aplicații și exerciții în cadrul Parteneriatului pentru Pace. În anul 1991, contraamiralul de flotilă (de atunci) Constantin Iordache a fost comandant marșului escortorului 281 în Marea Mediterană, prima navă de luptă a României, care ieșea din Marea Neagră după cel de-al Doilea Război Mondial.

În perioada 1993-1995, a ocupat funcția de Prim-locțiitor al Șefului Statului Major al Marinei Militare și a fost avansat la gradul de contraamiral, apoi a fost numit Inspector pentru marină în Inspectoratul General al Ministerului Apărării Naționale, funcție pe care a îndeplinit-o până în anul 1996, când a trecut în rezervă.

Pe parcursul celor peste 40 de ani de carieră viceamiralul (rtg.) Constantin Iordache, a primit, pentru eforturile depuse în serviciul Marinei Militare, mai multe distincții și medalii din partea autorităților statului român, dar și din partea altor state precum Polonia, Cuba și fosta URSS.

După anul 2000, experiența acumulată de către viceamiralul (rtg.) Constantin Iordache a început să fie transmisă generațiilor următoare, prin intermediul unei efervescente activități publicistice, din poziția de autor, coautor sau coordonator al mai multor volume, apărute la diferite edituri, dintre care menționăm: „Elemente de strategie maritimă”, Editura Ex PONTO, Constanța 2000; „Unele aspecte ale problematicei maritime și fluviale românești”, Editura Ex. PONTO, Constanța, 2001; „Tactică Navală”, Editura Ex PONTO, Constanța,

2002; „Pagini din gândirea navală românească interbelică”, Editura Ex PONTO, Constanța 2003; „Acțiunile navelor Marinei Militare în Revoluția din Decembrie 1989”, Editura Ex PONTO, Constanța 2004; „Importanța Dunării pentru NATO și Uniunea Europeană”, Editura CTEA, București, 2005; „Elemente de artă militară maritimă”, Editura CTEA, București, 2007; „Strategia războaielor maritime din Marea Neagră 1853-1944”, Editura CTEA, București, 2008; „Pagini din gândirea navală românească 1844-1920”, Editura CTEA, București, 2010; „Aviația maritimă - necesitate stringentă a Forțelor Navale Române”, Editura CTEA, București, 2012.

În ultimii ani, viceamiralul (rtg.) Constantin Iordache a fost președintele Asociației „Clubul Amiralilor”, asociație neguvernamentală, apolitică și autonomă, constituită pentru stimularea studiilor, sintezelor și lucrărilor referitoare la problematica forțelor navale.

În cadrul Colegiului Director al Clubului Amiralilor, a avut inițiativa înființării premiului „Ofițerul Anului” și premiera anuală a publicațiilor cu tematică de marină, inițiativă care s-a dezvoltat pe parcursul timpului, materializându-se în concursul „Omul Anului” în Armata României.

Dumnezeu să-l odihnească în pace! (C.P.)

Ne-a părăsit comandorul (rtg.) Mircea Matei

Pe 12 martie s-a stins din viață comandorul (rtg.) Mircea Matei. La slujba de înmormântare care a avut loc pe data de 14 martie în biserica „Sf. Împărați Constantin și Elena” din Constanța, comandorul Costel Cojocaru comandantul fregatei Mărășești a dat citire necrologului comandorului (rtg.) Mircea Matei, pe care-l prezentăm mai jos în integralitatea lui. Comandorul (rtg.) Mircea Matei a fost înmormântat în Cimitirul Central din Constanța, unde un trompet i-a dat „Stingerea”, iar garda de la Batalionul 110 Transmisiuni, onorul. (M.P.)

„Îndurerată familie, întristată adunare, ne despărțim astăzi de Domnul comandor în retragere Mircea Matei, distins ofițer de marină, Promoția 1945 a Școlii Navale «Mircea», veteran al celui de-al Doilea Război Mondial. S-a născut în orașul Tecuci, în ziua de 9 decembrie 1923, fiul Victoriei și al lui Alexandru Puțanu. Numele familiei are origine veche, legată de ocupația moșilor săi, constructori de puțuri.

Școala primară a urmat-o în orașul natal, ca și cursul gimnazial, la Liceul «D.A. Sturdza», iar cursul superior la Liceul «Roman Vodă» din Roman. După luarea bacalaureatului, în vara anului 1943, s-a înscris la Școala navală «Mircea» din Constanța, pe care a absolvit-o la 10 mai 1945, când a fost înălțat în grad de aspirant. În această calitate, de tânăr ofițer al

Marinei Militare, a fost trimis acolo unde războiul continua, trebuind să lupte cu un dușman nevăzut, minele magnetice fluviale. A fost numit comandant Secție Șalupe Dragoare, în cadrul Flotei de Dragaj Dunărea de Sus, participând la operațiuni de deminare a fluviului până la înghețarea acestuia, la sfârșitul lunii noiembrie. În următorii doi ani a fost ambarcat pe canoniera «Stihi», apoi pentru un an de zile a activat la Regimentul de Artilerie Marină.

După absolvirea Școlii de Aplicație a Marinei Militare (1948-1949), a fost înălțat în grad de locotenent-major și repartizat ofițer cu cifrul la Sectorul I Maritim. În anul 1950, ținându-se cont

de calitățile sale deosebite în redactarea documentelor cu scrupulozitate și meticulozitate și pe baza rezultatelor deosebite obținute la unitățile unde a lucrat, deși tânăr, a fost numit, în anul 1950, ofițer în Biroul Organizare-Mobilizare al Comandamentului Forțelor Maritime și Fluviale. Acesta a fost începutul unei specialități careia avea să-i consacre întreaga sa putere de muncă timp de aproape trei decenii, până la pensionarea sa, la 20 decembrie 1979. A lucrat în domeniul planificării-mobilizării, al planificării pregătirii de luptă, fiind loctiitor al șefului Secției Pregătire de Luptă din Comandamentul Marinei Militare.

Experiența sa bogată, atât teoretică, dar și practică a lăsat-o moștenire tinerilor ofițeri de marină în lucrarea intitulată «Ghidul instructorului pentru pregătirea marinărească», publicată la Editura Militară, București.

Îndurerată Doamnă Gina Matei sunteți tovarășa de viață de peste șase decenii a celui de care ne despărțim astăzi, domnul comandor (rtg.), veteran de război Mircea Matei, vă rugăm să primiți sincere condoleanțe din partea șefului SMFN, a conducerii Flotei și a Flotei de Fregate, de care Domnul Comandor se simțea legat și ne făcea onoarea să ne viziteze împreună cu ceilalți camarazi, veterani de răboi.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!”

ÎN ABIS! (Fantezie)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizontal: 1) SCAFANDRI. 2) În FUND! – Șefi de suflet! – Animal din Nordul Înghețat. 3) STRADĂ ÎNCHISĂ LA UN CAPĂT PRINTR-UN TALUZ. 4) Curs de apă în Algeria! – ABIS – Cară în FUNDURI! 5) ABIS, ADÂNC - Delicat. 6) Joc popular românesc (Criș) – „Câmpii Elizee” la egiptenii antici. 7) ABIS în care se scurg apele de pe suprafață – Venit al unui proprietar asupra unui teren. 8) În ce moment? – Bizar. 9) A fortifica – Încăpere la submarin. 10) ÎNFUNDATĂ la urmă! – Sistem tehnic pus în mișcare de apă. 11) A fi în tangaj – Din nou.

Vertical: 1) PĂSĂRI DE APĂ. 2) În Suez! – A (se) da pe calea undelor. 3) PRINCIPAL, DE BAZĂ. 4) FUND la capăt! – PANGLICĂ. 5) Regiune în Etiopia – Carmen! 6) A bubui în cer – Unul din argonauți, prieten cu Hercule. 7) INTRĂRI ÎN ADÂNC – Cară la baraj! 8) Repede! – A izbândi. 9) Curs de natație – JUCĂTORI DE FOTBAL DIN APROPIEREA PORTII. 10) În DREN! – Hai, căluț! – Geantă din postav, lână. 11) N-ARE NICI O IEȘIRE – În mare!

Dicționar: UED, DAMU, AARU, AFU, RMN, CIOS.
Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, NAVALĂ:

Orizontal: 1) DOC - NOSTROM. 2) AIOR – RIE - MU. 3) INSUMA - UPAR. 4) A – TA - AGITA. 5) N - MARINAT - T. 6) ABU – GUA - UMA. 7) VOLTA – GELA. 8) LATURA – AANS. 9) O – INELA - TTT. 10) SOMATICI – OA. 11) IVIRE - PAGUR.

▲ 28 martie 2013, fregata *Regina Maria*, Marea Neagră
Onor la tricolor! Personal din cadrul grupei de manevră a fregatei *Regina Maria* (F222) înaintea unui antrenament de reprovizionare pe mare realizat cu fregata *Verni* (BGS 42) din Bulgaria.
Foto: Cristian VLĂSCLEANU

► 28 martie 2013, fregata *Regina Maria*, Marea Neagră
Exercițiul de salvare a vieții pe mare la final. Recuperarea lui „Oscar” cu ajutorul înotătorului de serviciu al fregatei *Regina Maria*.
Foto: Cristian VLĂSCLEANU

▲ 26 martie 2013, monitorul *Lascăr Catargiu* (47) poligonul temporar Peceneaga
Monitorul *Lascăr Catargiu* (47) din Divizionul 67 NPA pregătit pentru executarea tragerilor cu instalațiile artileristice calibrul de 14.5 mm, în poligonul temporar Peceneaga.
Foto: Cristian VLĂSCLEANU

► 15 martie 2013, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia
Ofițerii participanți la cursul pentru formarea cadrelor militare pentru prima funcție, pregătindu-și tema tactică pe hartă pentru examen.
Foto: Mihai EGOROV

► 7 ianuarie 2013, Batalionul de Sprijin al Forțelor Navale, Constanța
Militarii din cadrul Companiei de Poliție Militară prezentând armele la control.
Foto: Cristian VLĂSCLEANU

8

8

Sigma

8.35

3